

The Danish Business Tax Scheme changing

*An analyze of the consequences of the choice of legal form, after
the changes in The Danish Business Tax Scheme*

Forfattere: Tina Juul og Janus Corneliussen

Studie: Cand.merc.aud

Fag: Kandidatafhandling

Antal sider: 110

Antal anslag:199.048

Dato: 15. september 2016

Vejleder: Henrik Nielsen

Indholdsfortegnelse

1 English summary	1
2 Indledning	2
3 Problemfelt	3
3.1 Problemformulering	4
3.1.1. Undersøgelsesspørgsmål	4
3.2 Afgrænsning	4
3.3 Metode	6
3.4 Målgruppe	7
4 Det danske skattesystem	8
4.1 Statsskatteloven	9
4.2 Personskatteloven	12
4.3 Opgørelse af den skattepligtige indkomst	12
4.3.1 Personlig indkomst	13
4.3.2 Kapitalindkomst	14
4.3.3 Aktieindkomst	14
4.4 Beskatning efter personskatteloven	15
4.4.1 Beregning af skatten	15
4.4.2 Underskud i personlig indkomst	16
4.4.3 Underskud i skattepligtig indkomst	16
4.4.4 Opsparing	17
4.5 Selskabsskatteloven	17
5 Virksomhedsskatteordningen	19
5.1 Historie	19
5.2 Formål	20
5.3 Betingelser for anvendelse	21
5.4 Konkret brug af VSO, konti mv.	22
5.4.1 Indskudskonto	22

5.4.2 Rentekorrektion.....	23
5.4.3 Mellemregningskonto	26
5.4.4 Kapitalafkast og kapitalafkastgrundlag	26
5.4.5 Konto for opsparet overskud	27
5.4.6 Hæverækkefølgen	28
6 Iværksætterselskaber	31
6.1 Historie	31
6.2 Formål	31
6.3 Betingelser for anvendelse	32
7 Ændringer ved Lov nr. 992 af 16-09-2014.....	34
7.1 Baggrund for ændringer	34
7.2 Konkrete ændringer.....	36
7.2.1 Suspension af opsparing af overskud	36
7.2.2 Negativ indskudskonto	39
7.2.3 Sikkerhedsstillelser	42
7.2.4 Forhøjelse af rentekorrektion	52
7.2.5 Muligheder for omgørelse	53
8 Sidestilling af virksomhedsformer.....	55
8.1 Overdragelse af aktiver til virksomhed eller selskab	56
8.1.1 Overførsel af aktiver til virksomhedsordningen.....	56
8.1.2 Overførsel af aktiver til kapitalselskaber	59
8.1.3 Delkonklusion	60
8.2 Kautioner, sikkerhedsstillelser og pantsætninger.....	62
8.2.1 Virksomhedsskatteordningen.....	62
8.3.2 Selskaber.....	71
8.3.3 Delkonklusion	71
9 Privat gæld i virksomhedsordningen	74
9.1 Indledning.....	74

9.2 Betydningen af lovindgrebet	74
9.3 Beregningsanalyse	76
9.3.1 Eksempel A - Privat gæld i VSO før lovændringer	77
9.3.2 Eksempel B, C & D - Privat gæld i VSO efter lovændringer	85
9.3.3 Eksempel E – samme rådighedsbeløb	94
9.4 Gæld i VSO en fordel?	96
9.4.1 Eksempel A-D – ændring i rentesats	96
9.4.2 Positiv indskudskonto	98
9.4.3 Eksempel F - Indskud af ejendom	98
9.5 Sammendrag af eksemplerne	100
9.6 Beskatning af indkomst fra VSO kontra selskab	101
9.6.1 Eksempel G & H - Beskatning af løn og udbytte	103
9.7 Delkonklusion	105
10 Konklusion	108
11 Litteraturliste	111
12 Bilag	113

1 English summary

The purpose of this thesis is to describe the nature of the amendments to the Danish Business Taxation Scheme under Act no. 992 of 16. September 2014 and Act no. 652 of 8. June 2016, and analyze what the consequences are both for the individual existing user of the Taxation Scheme, and when comparing alternatives for the starting entrepreneur.

One of the first decisions the entrepreneur has to make then starting a new business, and in regards to the taxation the most important one, is whether to run the business as a company or as a private business.

The problem definition of the thesis therefore concerns the implications the amendments have for the private businesses using the Danish Business Taxation Scheme and following this, whether the Business Taxation Scheme should be considered by entrepreneurs starting new businesses or they should run the new business as a company.

To analyze this, the thesis initially examines the general tax rules in Denmark, including the Danish Business Taxation scheme, both before and after the amendments. Following this the thesis analyzes the amendments and the legal position for entrepreneurs using the Taxation Scheme and compares the legal position with that of company owners. Hereafter the thesis analyzes the economic consequences both for the existing business owners, and the possibilities for entrepreneurs after the amendments and compares the total taxation of a company with that of a private company under the Danish Business Taxation Scheme.

2 Indledning

Kandidatafhandlingen er udarbejdet indenfor studiet Cand.merc.aud på Copenhagen Business School, og dennes krav for betingelser og formalia. Afhandlingen er udarbejdet i foråret og sommeren 2016.

Interessen og motivationen for afhandlingen kommer fra undervisning og erhvervserfaring, hvor vi som studerende og revisorer ofte møder virksomhedsordningen. Virksomhedsordningen er under forandring, i det der har været to lovændringer på området de senere år. Den første blev vedtaget d. 9. september 2014, og blev justeret ved lovændring d. 2. juni 2016¹ Da vi til dagligt primært beskæftiger os med revision ønsker vi at undersøge området nærmere

Vi finder området interessant, da en af de væsentlige faktorer ved valg af virksomhedsform for den selvstændige, eller den kommende iværksætter i Danmark, er hvordan indkomsten fremadrettet beskattes, og hvordan den erhvervsdrivende sikrer sig det højest mulige afkast ved at drive virksomhed i Danmark.

Tidligere har vi undersøgt hvordan der var en række økonomiske fordele, ved at drive virksomhed under virksomhedsskatteordningen, samtidigt med at den erhvervsdrivende indskød privat gæld.

Gennem vores uddannelse og arbejde, er vi blevet bekendt med en række ændringer i skattelovgivningen i de senere år. Både for den erhvervsdrivende som driver virksomhed i personlig regi, men også for den erhvervsdrivende der driver virksomhed i selskabsform. Vi kan se at lovændringerne følger hinanden og at de overordnet set gør det økonomisk mindre attraktivt at være erhvervsdrivende i Danmark.

Med ændringerne i virksomhedsordningen der blev vedtaget i 2014 med lovforslag L200, kan den erhvervsdrivende ikke længere foretage opsparing i virksomhedsordningen, hvis indskudskontoen er negativ. Såfremt der stilles aktiver i virksomheden til sikkerhed for privat gæld, anses det laveste beløb af enten gældens kursværdi, eller sikkerhedsstillelsens størrelse, for overført til den erhvervsdrivende.²

¹ LOV nr 992 af 16/09/2014 & LOV nr 652 af 08/06/2016

² SKM L200

Det oprindelige formål med virksomhedsordningen, var at sikre personlige virksomheder dels fortsat kunne få fuldt fradrag for renter, efter skattereformen i 1987, og dels at de kunne spare op i virksomheden. Begge dele for at sikre at erhvervsdrivende med personlige virksomheder ikke blev forfordelt i forhold til erhvervsdrivende der drev virksomhed i selskabsform.

Med de nye lovændringer i virksomhedsskatteordningen spekulerer vi på om virksomhedsskatteordningen stadig er relevant i forhold til stiftelse af et iværksætterselskab for den almene erhvervsdrivende.

3 Problemfelt

Det er et problem for den erhvervsdrivende som ved ændringerne i virksomhedsordningen i 2014³ og igen i 2016⁴, blev ramt af reglerne således at den erhvervsdrivende mistede retten til opsparingsmuligheden i virksomhedsskatteordningen, og i forlængelse heraf er det et problem, at den erhvervsdrivende kan have foretaget valg af virksomhedsform, på forudsætninger som ikke længere er gældende.

Endvidere har der i forbindelse med ændringerne i virksomhedsskatteordningen, været stillet mange spørgsmål, både til de daværende ministre⁵, men også i høringssvarene afgivet i forbindelse med lovforslagene⁶. Overordnet set har der fra en række interesseorganisationers side været stillet spørgsmål ved retsstillingen hvis lovforslag L200 blev vedtaget. Kritikken dengang gik primært på at det ikke ud fra loven kunne afgøres hvorvidt specielt personlige kautioner, var omfattet af det nye regelsæt i virksomhedsskatteoven.

Det ønskes derfor undersøgt hvordan den erhvervsdrivende er stillet efter lovændringerne, og om virksomhedsordningen økonomisk set er at foretrække sammenholdt med at drive virksomhed i selskabsform, i et iværksætterselskab.

³ LOV nr 992 af 16/09/2014

⁴ LOV nr 652 af 08/06/2016

⁵ FT L200 SPM og FT L123SPM

⁶ LOV nr 992 af 16/09/2014 bilag 3 og LOV nr 652 af 08/06/2016 bilag 1

3.1 Problemformulering

På baggrund af ovenstående kan afhandlingens problemstilling stilles med følgende hovedspørgsmål:

- Efter lovændringerne i virksomhedsordningen i 2014 og 2016, og indførelsen af iværksætterselskaber i 2014, ønskes det undersøgt hvordan en erhvervsdrivende der tidligere indskudt privat gæld i virksomhedsordningen, påvirkes økonomisk, og i forlængelse deraf om det fortsat er relevant at vælge virksomhedsskatteordningen ud fra en skattemæssig synsvinkel?

3.1.1. Undersøgelsesspørgsmål

Følgende punkter ønskes undersøgt til at afdække vores problemformulering:

- Hvordan beskattes den erhvervsdrivende i Danmark?
- Hvilke lovændringer er indeholdt ændringerne i 2014 og 2016, og hvilke konsekvenser har de to lovændringer for den erhvervsdrivende?
- Set ud for lovændringerne, hvilke forskelle i beskatningen er der sammenholdt med et iværksætterselskab?
- Hvilken økonomisk påvirkning har lovændringen for den erhvervsdrivende i virksomhedsskatteordningen?

3.2 Afgrænsning

Afhandlingen er underlagt begrænsninger i omfang, og det har derfor været nødvendigt at afgrænse opgaven til kun at omhandle de områder der vurderes at bidrage væsentligt til forståelsen af afhandlingen og området.

Som konsekvens heraf vil opgaven i relation til beskatning af indtægter for personer, kun omhandle virksomhedsskatteoven og personskatteoven. Afhandlingen vil således ikke behandle kapitalafkastordningen nærmere.

I relation til beskatning af selskaber, vil opgaven kun i mindre grad beskrive de gældende regler for selskaber, og vil ikke behandle særlove. Det vil sige eksempelvis kursgevinstloven mfl. ikke omtales nærmere i opgaven.

I beskrivelsen af selskabstyper, vil afhandlingen ikke behandle virksomhedsformerne A.M.B.A., S.M.B.A., F.M.B.A., Andelsselskab, Partrederi, Partnerselskab, Kommanditselskab, Interessentskab, Aktieselskab, Gensidigt selskab eller Selvejende. Afhandlingen belyser således kun mulighederne for Enkeltmandsvirksomheder og Anpartsselskaber (ApS/IVS), idet det bemærkes at Iværksætterselskaber er at sidestille med Anpartsselskaber, når der ses bort fra kapitalkravene.

Alle analyser i afhandlingen er omtalt og beskrevet ud fra en forhåndsantagelse om at alle skattesubjekter er fuldt skattepligtige til Danmark, over 18 år, ugift og uden børn. Det er samtidig antaget, at indtægter som beskrevet i analyserne, er de eneste indtægter skattesubjekterne har i det givne indkomstår eller den givne periode. Hvor der er særregler eller undtagelser af væsentlig betydning for ægtefæller, vil disse være kort behandlet. Afhandlingen vil ikke behandle reglerne omkring skattepligt til Danmark, børn eller indkomst fra andre lande end Danmark.

På samme måde er der i afhandlingens cases og eksempler ikke taget højde for diverse ligningsmæssige fradrag, med undtagelse af beskæftigelsesfradraget. Grøn check mfl. påvirker kun i mindre grad skatten, hvorfor disse ikke behandles nærmere. Alle cases og eksempler baserer sig på skattesatserne for 2016, og de forventede skattesatser for årene efter, som det var vedtaget af folketinget ultimo august 2016. Det betyder at den af regeringen fremlagte 2025 plan ultimo august 2016, ikke behandles i afhandlingen.

I alle cases og eksempler, er det afsluttende forudsat at det skattepligtige resultat er lig det regnskabsmæssige resultat før skat og finansielle poster. Personalegoder, som f.eks. fri telefon vil ligeledes ikke blive behandlet nærmere, hvorfor beskatning heraf heller ikke er beskrevet nærmere i afhandlingen. På samme måde behandles pensionsindbetalinger og dermed eventuelle fradrag herfor ikke nærmere i opgaven.

I afhandlingen og eksemplerne er det ikke beskrevet eller vist hvordan der optimeres til topskattegrænsen, men blot oplyst om der er. Det vurderes ikke at bibringe afhandlingen væsentlig værdi at vise hvordan der skattemæssigt optimeres og hensætte til topskattegrænsen.

I opgaven anvendes disponibel indkomst parallelt med indkomst efter skat og renter, med mindre andet er angivet. Rådighedsbeløbet anvendes parallelt med indkomst efter alle kendte udgifter det vil sige, inklusive gældsafvikling. Den erhvervsdrivende anvendes synonym med den skattepligtige og selvstændige.

3.3 Metode

Afhandlingens problemformulering og undersøgelsesspørgsmål er opstillet efter det taksonomiske niveau.

- Det første Undersøgelsesspørgsmål: "Hvordan beskattes den erhvervsdrivende i Danmark?", er et teoretisk spørgsmål. Spørgsmålet besvares objektivt, idet der bruges gældende love og vejledninger som grundlag.
- Det andet undersøgelsesspørgsmål "Hvilke lovændringer er indeholdt i ændringerne i 2014 og 2016, og hvilke konsekvenser har de to lovændringer for den erhvervsdrivende?", består først af et teoretisk spørgsmål efterfuldt af et analytisk spørgsmål.
- Det tredje undersøgelsesspørgsmål: "Set ud for lovændringerne, hvilke forskelle i beskattningen er der sammenholdt med et iværksætterselskab?", er dels et analytisk og dels et vurderingsspørgsmål.
- Det sidste undersøgelsesspørgsmål: "Hvilken økonomisk påvirkning har lovændringen for den erhvervsdrivende i virksomhedsskatteordningen?", er et afsluttende vurderings- og diskussionsspørgsmål som primært ud fra analysen beror på beregnede resultater og sammenholdelser. Vurderingen heraf vil indeholde subjektivistiske argumenter, da det ikke kan påvises at øvrige vil finde konvergens i de fremlagte argumenter med egne synsvinkler og vurderinger.

De teoretiske undersøgelsesspørgsmål skal understøtte og videregive den viden og forståelse, der kræves for opgavens øvrige indhold. De analytiske undersøgelsesspørgsmål omhandler anvendelse og analyse af teorien. Givne eksempler på baggrund af teorien anvendes til analysen, for senere at vurdere resultaterne og bidrage med ny viden, hvorefter der konkluderes på afhandlingens problemformulering.

Kandidatafhandlingen anvender gældende lovgivning og teorien er baseret udelukkende på gældende lovgivning. I teoriafsnit og som besvarelse af undersøgelsesspørgsmål 1, er det valgt i opgavens struktur at inddele teorien under tre områder: 1) Det Danske Skattesystem, herunder statsskatteloven, personskatteloven og selskabsskatteloven, 2) Virksomhedsordningen og 3) Iværksætterselskaber.

Herefter kommer teoriafsnittet om hvilke lovændringer der er vedtaget som besvarelse af første del af undersøgelsesspørgsmål 2. Anden del af undersøgelsesspørgsmål 2 omhandler analyse af konsekvenserne ved lovændringen, hvilket er opdelt i tre fokusafsnit: 1) Indskud af aktiver, 2) Kautationer og pantsætninger og 3) Gæld i virksomhedsordningen.

Hvor det er relevant avendes illustrationer i form af beregninger, tabeller og skatteafgørelser. I analysen bliver hvert fokus område sammenholdt med en tilsvarende situation i selskabsregi for at analysere og sammenholde forskelle til beskatningen i et iværksætterselskab, for at afdække undersøgelsesspørgsmål 3. Endvidere vurderes hvilke økonomisk påvirkning lovgivningen mod utilsigtet udnyttelse af virksomhedsordningen har for den erhvervsdrivende til afdækningen af undersøgelsesspørgsmålet nr. 4.

Hvorefter afhandlingens konklusion fremkommer til afdækning af afhandlingens problemformulering.

3.4 Målgruppe

Målgruppen for afhandlingen er primært revisorer og skatterådgivere, sekundært medstuderende og øvrige rådgivere der beskæftiger sig med rådgivning omkring valg af virksomhedsform og beskatning heraf.

Afhandlingen skal på det overordnede plan tjene til at sætte læser i stand til at forstå og rådgive omkring det optimale valg af hhv. virksomhedsform og skatteordning, ud fra individuelle klienters situation. Det optimale valg, er i denne sammenhæng defineret som det valg der vil give den laveste beskatning, i klientens givne situation, hvor alle danske skatteregler overholdes.

4 Det danske skattesystem

Hele det danske skattesystem er stort og komplekst. Grundlaget for skattesystemet, og de overordnede principper der ligger til grund for skattesystemet, stammer helt tilbage fra vedtagelsen af grundloven i 1849. Af grundloven fastsættes to grundprincipper, som al anden skattelovgivning udspringer af. Første del vedrører retten til at opkræve skat, og fremgår af grundloven § 43. Den anden del omhandler ejendomsretten i almindelighed og fremgår af grundloven § 73, stk. 1:

Grundloven § 43

Ingen skat kan pålægges, forandres eller ophæves uden ved lov; ej heller kan noget mandskab udskrives eller noget statslån optages uden ifølge lov.

Grundloven § 73, stk. 1

Ejendomsretten er ukrænkelig. Ingen kan tilpligtes at afstå sin ejendom, uden hvor almenvellet kræver det. Det kan kun ske ifølge lov og mod fuldstændig erstatning.

I grundloven har vi ikke fastsat hverken hvordan eller hvor meget den enkelte borger, eller det enkelte selskab, i Danmark kan eller må opkræves i SKAT. Det er kun fastsat, at såfremt det vedtages ved lov, kan der opkræves skat.

På samme måde er ejendomsretten ukrænkelig, hvilket både indbefatter en egentlig ejendom, men på samme måde også omfatter andre aktiver som f.eks. likvider og møbler, undtagen hvis andet bestemmes ved lov.

Det er således ifølge grundloven muligt at opkræve skat, og i forlængelse heraf opkræve skatten der er en del af den enkeltes ejendom, hvis det er vedtaget ved lov.

Som det helt overordnede grundlag herfor, blev Statsskatteloven vedtaget tilbage i 1922. Selvom store dele, af skattesystemet har ændret sig siden 1922, og der er

kommet en række særlove indenfor specifikke områder, herunder f.eks. kursgevinstloven, aktieavancebeskatningsloven mfl., baseres hovedprincipperne i skattelovgivningen i Danmark fortsat på Statsskatteloven

4.1 Statsskatteloven

Statsskatteloven stammer som anført fra 1922, og er dermed en af de ældste fortsat gældende love i Danmark. Store dele af loven er ophævede eller erstattet med ny lovgivning indenfor afgrænsede områder, herunder kursgevinstloven og aktieavancebeskatningsloven, men grundlaget og systematikken i de helt centrale dele af loven, statsskatteloven § 4 - 6, er fortsat gældende, og opbygget som følger:

- § 4 fastsætter hvad der medregnes som skattepligtige indtægter
- § 5 fastsætter skattefrie formuebevægelser og gevinster
- § 6 fastsætter de fradragsberettigede udgifter

Statsskatteloven § 4 lyder som følger:

Statsskatteloven § 4

Som skattepligtig Indkomst betragtes med de i det følgende fastsatte Undtagelser og Begrænsninger den skattepligtiges samlede Aarsindtægter, hvad enten de hidrører her fra Landet eller ikke, bestaaende i Penge eller Formuegoder af Pengeværdi, saaledes f.Eks.: (...)

Herefter opregnes i litra a til f en række eksempler på indkomster der medregnes, som ikke vil blive gennemgået yderligere her. Af ovenstående kan vi læse at indtægter medregnes til den skattepligtige indkomst, hvad enten de stammer fra Danmark eller udlandet (globalindkomstprincippet). Endvidere ses det, at det er uden betydning hvilken form indtægten tager, da både Penge og Formuegoder medregnes til den skattepligtige indkomst.

Det bemærkes at indtægter fra udlandet medregnes til den danske skattepligtige indkomst. Indkomster fra udlandet er dog reguleret både i forhold til dobbeltbeskatningsoverenskomster og i forhold til kildeskattelovens bestemmelser

omkring fuld og begrænset skattepligt⁷. I de tilfælde hvor der er indgået en dobbeltbeskatningsaftale med et andet land, vil bestemmelserne heri regulere hvorledes indkomster fra dette land beskattes.

Er tilfældet at der ikke er indgået en dobbeltbeskatningsaftale, vil der blive givet lempelse for betalt udenlandsk skat, i det omfang den ikke overstiger den danske skat⁸. Eksempelvis beskattes udbytte fra aktier med 27 % / 42 % under / over bundgrænsen på kr. 50.600 (2016) i Danmark. Er der indeholdt mere udbytteskat i oprindelseslandet, vil der kun blive givet lempelse svarende til den danske skat.

Opgørelsen af den skattepligtige indkomst sker i hovedreglen efter kalenderåret. Selskaber og personlige virksomheder har dog mulighed for at aflægge regnskab forskudt af kalenderåret, under visse forudsætninger. Selskaber der aflægger regnskab forskudt af kalenderåret, vil i hovedreglen også opgøre den skattepligtige indkomst på baggrund af det forskudte år. SKAT kan dog pålægge selskaber at opgøre den skattepligtige indkomst på baggrund af kalenderåret, hvis der er særlige forhold der tilsiger dette.

Personlige virksomheder der aflægger regnskab forskudt af kalenderåret, skal dog altid opgøre den skattepligtige indkomst på baggrund af kalenderåret, da indehaveren beskattes på baggrund af kalenderåret.

Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, og hvad der skal medregnes hertil i hvilke år, benyttes retserhvervelsestidspunktet i udgangspunktet⁹. Det vil sige at det er i udgangspunktet er tidspunktet for indgåelsen af en kontrakt eller aftale der er afgørende, og ikke betalingstidspunktet. For løn er det dog modsat udbetalingstidspunktet der i hovedreglen er gældende for hvilket indkomstår indtægten indregnes i¹⁰. Dog skal indtægten indregnes senest 6 måneder efter retserhvervelsestidspunktet¹¹. Tilsvarende skal udgiften medregnes ved opgørelsen af virksomhedens skattepligtige indkomst senest 6 mdr. efter retserhvervelsen.

⁷ KSL § 1 og §2

⁸ LL §33

⁹ Den Juridiske Vejledning 2016-2, C.A.1.2.1

¹⁰ KSL § 46, stk. 2

¹¹ KSL § 46, stk. 2, 2. afsnit

Statsskatteloven § 5

Til Indkomst henregnes ikke: (...)

Under litra a til e, fremgår herefter hvad der ikke medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Herunder eksempelvis værdistigninger på underliggende aktiver som den skattepligtige ejer, salg af disse aktiver, medmindre det sker som næringsvej, modtagelse af gaver, optagelse af lån og modtagelse af rejsegodtgørelse fra udførelse af offentligt hverv. Tilsvarende gives ikke fradrag for eventuel værdifald på de samme aktiver.

En række andre love regulerer dog over dele af det Statsskattelovens §5 omhandler, herunder eksempelvis ejendomsavancebeskatningsloven, kursgevinstloven mfl. Forholdet medfører at § 5 ikke kan stå alene, da mange af de områder der nævnes i paragraffen, reelt set reguleres af anden lovgivning.

Statsskatteloven § 6

Ved Beregningen af den skattepligtige Indkomst bliver at fradrage:

a. Driftsomkostninger, d.v.s. de Udgifter, som i Aarets Løb er anvendt til at erhverve, sikre og vedligeholde Indkomsten, derunder ordinære Afskrivninger; (...)

I litra a, fremgår således at omkostninger der afholdes til at erhverve, sikre og vedligeholde indkomsten, kan fradrages. Under litra b til e, specificeres yderligere i hvilke udgifter der kan fradrages, alle dog uden relevans for menigmand, hvorfor de ikke vil blive gennemgået yderligere her. Omkostninger der ikke har til formål at erhverve, sikre og vedligeholde indkomsten, kan således ikke fradrages. Herunder eksempelvis omkostninger til privatforbrug.

Statsskatteloven er som hovedregel gældende for alle skattesubjekter i Danmark, hvad enten der er tale om fysiske eller juridiske personer. I tillæg til Statsskatteloven, er der som beskrevet en række andre love der er vedtaget siden vedtagelsen af statsskatteloven. Disse regulerer afgrænsede områder, eksempelvis

ejendomsavancebeskatningsloven, kursgevinstloven, aktieavancebeskatningsloven mfl., og vil ikke blive behandlet yderligere, af hensyn til omfanget af afhandlingen.

I tillæg til ovennævnte love, er også personskatteloven og selskabsskatteloven kommet til siden vedtagelsen af statsskatteloven. Disse to love regulerer beskatning af henholdsvis beskatning af personer og selskaber.

4.2 Personskatteloven

I udgangspunktet bliver alle personer i Danmark beskattet efter reglerne i personskatteloven, medmindre de er selvstændigt erhvervsdrivende, og aktivt har valgt at blive beskattet under en anden ordning, herunder kapitalafkastordningen eller virksomhedsordningen. Fælles for disse 3 ordninger, er at indkomsten i alle tilfælde opdeles i de samme kategorier, personlig indkomst, kapitalindkomst og aktieindkomst.

Nedenfor er kort gennemgået de regler med relevans for de selvstændigt erhvervsdrivende, herunder kriterier og anvendelsesområde for personskatteloven, samt begreber heri.

Som nævnt ovenfor kan de erhvervsdrivende tilvælge kapitalafkastordningen eller virksomhedsordningen. Som anført i afgrænsningen af opgaven i afsnit 3.2, vil kapitalafkastordningen ikke blive behandlet nærmere.

4.3 Opgørelse af den skattepligtige indkomst

Opgørelsen af den skattepligtige indkomst for personer der er fuldt skattepligtige til Danmark, reguleres i personskatteloven. Selvstændigt erhvervsdrivende beskattes også efter reglerne i personskatteloven, medmindre de aktivt vælger at blive beskattet efter reglerne i kapitalafkastordningen eller virksomhedsskatteordningen. I tilfælde af at de vælger at blive beskattet efter reglerne i kapitalafkastordningen eller virksomhedsordningen, er det dog kun for den del af deres indkomst der stammer fra deres personlige virksomhed¹². Modtager den erhvervsdrivende samtidig almindelig lønindkomst ved siden af indtægten fra den personlige virksomhed, vil lønindkomsten under alle omstændigheder skulle beskattes efter reglerne i personskatteloven.

¹² VSL § 1

Jf. personskattelovens § 2, opdeles den skattepligtige indkomst i 4 dele, personlig indkomst, kapitalindkomst, aktieindkomst og CFC-indkomst. CFC-indkomst vedrører indkomster modtaget fra udenlandske selskaber og foreninger som den skattepligtige har kontrol over, og vil ikke blive gennemgået yderligere.

I lighed med virksomhedsskatteordningen, blev personskatteloven introduceret med skattereformen i 1987. Før 1987 var der fuldt fradrag for renter ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Med det progressive skattesystem medførte dette, at personer med en høj indkomst, kunne fradrage renteudgifterne til en højere skattesats end personer med en lavere indkomst.

Ved at opdele indkomsten i personlige indkomst, kapitalindkomst, aktieindkomst og CFC-indkomst, blev det muligt at beskatte indkomsterne forskelligt, afhængigt af oprindelse. Herved kunne det sikres at fradragsværdien for renter blev ens for alle skatteydere, ved ikke længere at være en direkte del af det progressive skattesystem. Det blev samtidig besluttet at kapitalindkomsten skulle beskattes lempeligere, med en tilsvarende lavere fradragsværdi. På denne måde blev det sikret at alle borgere i landet, om de betalte topskat eller ej, reelt ville opnå samme fradrag for kapitalindkomsten.

4.3.1 Personlig indkomst

Personlige indkomst defineres i personskatteloven § 3:

Personskatteloven § 3

Personlig indkomst omfatter alle de indkomster, der indgår i den skattepligtige indkomst, og som ikke er kapitalindkomst.

Imidlertid er også både aktieindkomst og CFC-indkomst undtages fra at blive medtaget i den skattepligtige indkomst, jf. personskatteloven § 4 a, stk. 4 og 4 b, stk. 2. Den personlige indkomst omfatter dermed alle indkomster der indgår i den skattepligtige indkomst, undtagen kapitalindkomst, aktieindkomst og CFC-indkomst. Det vil altså sige løn, bonus, værdi af fri bil, værdi af frie multimedier mv.

4.3.2 Kapitalindkomst

Kapitalindkomsten defineres i personskattelovens § 4, nr. 1 til 16, og er et nettobeløb af blandt andet renteindtægter, kursgevinster og -tab efter kursgevinstloven, kapitalafkast efter virksomhedsskatteloven mm.

4.3.3 Aktieindkomst

Aktieindkomsten defineres i personskattelovens § 4 a, som det samlede beløb af aktieudbytte, fortjeneste og tab efter aktieavancebeskatningsloven mm.

Beskatningen af aktieindkomst sker efter reglerne i personskattelovens § 8 a, og sker med en beskatning på 27 % af grundbeløbet på kr. 48.300 (2010 niveau, fastsat til kr. 50.600 i 2016), og 42 % af aktieindkomst over grundbeløbet¹³. En negativ aktieindkomst udløser en negativ aktieskat, der modregnes i personens sluskat for indkomståret. Et eventuelt restbeløb af den negative aktieindkomst fremføres til modregning i sluskatte for de kommende år¹⁴.

Det bemærkes i den sammenhæng at det for ejere af aktier og anparter, ofte vil være en god ide at udlodde udbytte til grænsen for den laveste sats, da den samlede skat, også når selskabsskatten medtages i beregningerne, ligger ca. 1 pct. point over den gennemsnitlige beskatning under topskattegrænsen¹⁵.

Da grundbeløbet samtidig ikke kan overføres til fremtidige indkomstår, fortabes muligheden for at udnytte den lave beskatning således hvis ikke der modtages udbytte, svarende til grundbeløbet. Har den skattepligtige børsnoterede aktier, indgår værdistigninger og fald i årets aktieindkomst, og dermed grundbeløbet, hvorfor der i dette tilfælde ikke kan optimeres direkte til grænsen.

Gifte personer, kan overføre uudnyttede grundbeløb til hinanden i det aktuelle indkomstår, og på samme måde overføres eventuelle negative skatter til ægtefællen og modregnes i dennes positive aktieskat. Har begge ægtefæller negativ aktieskat, fordeles den negative aktieskat mellem ægtefællerne og modregnes i deres sluskat¹⁶.

¹³ Personskatteloven § 4 a, stk. 2

¹⁴ Personskatteloven § 8 a, stk. 5

¹⁵ Tabel 2, afsnit 4.5

¹⁶ Personskatteloven § 8 a, stk. 6

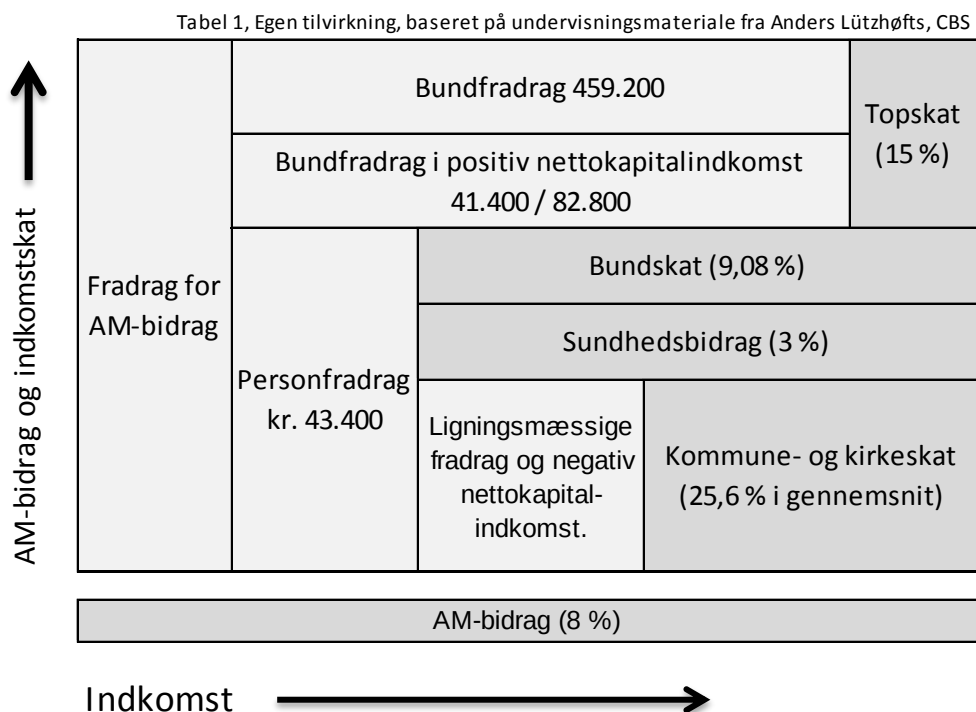
4.4 Beskatning efter personskatteloven

Lønmodtagere kan ikke vælge at blive beskattet efter andre regler end personskatteloven, og erhvervsdrivende med personlige virksomheder, vil blive beskattet efter reglerne i personskatteloven, medmindre de aktivt tilvælger enten virksomhedsskatteordningen eller kapitalafkastordningen.

I forhold til reglerne i virksomhedsskatteordningen og kapitalafkastordningen, er der tale om et relativt simpelt regelsæt, der ikke giver mulighed for at optimere skatten, men derimod sikrer at alle borgere der er skattepligtige til Danmark, beskattes på samme vilkår.

4.4.1 Beregning af skatten

Beregning af skatten sker på baggrund af de i lovgivningen fastsatte skattesatser og grænser, som til enhver tid kan findes på Skatteministeriets hjemmeside. Nedenfor er strukturen i systemet forsøgt skitseret:

Som anført nederst i skemaet, betales der AM-bidrag 8 % af hele indkomsten, og først derefter fratrækkes personfradrag, ligningsmæssige fradrag mv. Efter personfradraget er fratrukket, beregnes bundskat og sundhedsbidrag. Fratrækkes personfradrag og

ligningsmæssige fradrag, beregnes kommune- og eventuel kirkeskat. Afsluttende beregnes topskatten efter at have fratrullet bundfradraget.

Som det illustreres af skemaet, betales der mere/højere skat, des højere indkomsten er. Det progressive skattesystem illustreres således her på bedste vis.

Som det ses i skemaet betales der i 2016 fortsat sundhedsbidrag på 3 %. Sundhedsbidraget stammer tilbage fra den gamle amtsskat, der efter amternes nedlæggelse i 2007 ikke længere opkræves. Sundhedsbidraget nedsættes med 1 %-point årligt, mod en tilsvarende hævelse af bundskatten. Da bundskatten beregnes efter personfradraget, og før ligningsmæssige fradrag, hvorimod sundhedsbidraget beregnes efter ligningsmæssige fradrag, er der dog reelt tale om en skattestigning i takt med udfasningen, da skatteværdien af de ligningsmæssige fradrag sænkes.

4.4.2 Underskud i personlig indkomst

Såfremt den personlige indkomst er negativ, kan den modregnes i årets positive nettokapitalindkomst, før opgørelsen af bundskat og eventuel topskat¹⁷. Resterer der herefter fortsat et negativt beløb, kan dette fremføres til modregning i senere indkomstår. Først modregnes i kapitalindkomst, og derefter i personlig indkomst med tillæg af heri fradragne, og ikke medregnede beløb efter pensionsbeskatningsloven¹⁸. Dette sikrer, at modregningen ikke påvirker den samlede skattepligtige indkomst, men alene påvirker beregningen af bundskat, og den eventuelle topskat.

For ægtefæller modregnes den negative personlige indkomst i ægtefællens positive personlige indkomst. Først herefter vil et eventuelt restunderskud blive modregnet i ægtefællernes samlede positive nettokapitalindkomst. Har begge ægtefæller positiv nettokapitalindkomst, modregnes først i den skattepligtiges kapitalindkomst, og derefter hos ægtefællen¹⁹.

4.4.3 Underskud i skattepligtig indkomst

Underskud i den skattepligtige indkomst, omregnes til skatteværdier og anvendes til modregning af, bundskat, topskat, udligningsskat og skat af aktieindkomst. I tilfælde

¹⁷ PSL § 13, stk. 3

¹⁸ PBL § 16, stk. 1

¹⁹ PSL § 13, stk. 4

hvor summen af de 4 skatter ikke overstiger skatteværdien af underskuddet, modregnes der i samme rækkefølge. Hvor der efter modregning fortsat er en negativ skatteværdi, omregnes denne igen tilbage til en negativ skattepligtig indkomst, der kan fremføres til senere år²⁰.

For ægtefæller skal der overføres til ægtefællen i det enkelte indkomstår, omregnes til skatteværdier, og modregnes på samme måde som ovenfor. Eventuelle restbeløb omregnes derefter tilbage igen, og fremføres til senere indkomstår²¹.

4.4.4 Opsparing

Personskatteloven indeholder ikke bestemmelser hvori overskud af personlig virksomhed, kan opspares til senere indkomstår. Som konsekvens heraf beskattes det fulde overskud i indkomståret.

4.5 Selskabsskatteloven

Kapitalselskaber, det vil sige aktieselskaber (A/S), anpartsselskaber (ApS) og iværksætterselskaber (IVS), beskattes efter reglerne i selskabsskatteloven²². Selskaber er selvstændige skattesubjekter, og selskabs løbende indkomst påvirker således ikke hverken ejere eller ansatte, indtil det tidspunkt hvor selskabet udbetaler udbytte til ejere, eller løn til ansatte.

Selskabets skattepligtige indkomst beskattes med selskabsskatten, der for indkomståret 2016 udgør 22 %. Opgørelsen af selskabets skattepligtige indkomst sker efter samme overordnede principper, som er gælden for personligt ejede virksomheder.

Ønsker selskabets ejere at få penge ud til privatforbrug, kan der enten udbetales løn til dem, eller udloddes udbytte fra selskabet. Udbetaling af løn er en fradragsberettiget omkostning i selskabet. Omkostningen til lønningerne vil derfor mindske selskabets skattepligtige indkomst, og dermed selskabsskatten. For selskabets ejere og ansatte, beskattes lønnen efter de almindelige regler i personskatteloven, på lige fod med alle andre lønmodtagere.

²⁰ PSL § 13, stk. 1

²¹ PSL § 13, stk. 2

²² SEL § 1, 1. punkt

Udloddet udbytte fra selskabet i stedet for at udbetale løn til selskabets ejere, er der ikke tale om en fradragsberettiget omkostning for selskabet og selskabet skal således fortsat betale selskabsskat af udbyttet. Det bevirker at skattesatserne for aktieudbytte, ikke direkte kan sammenholdes med marginals-katten, da selskabet også skal betale selskabsskat.

Den samlede marginals-kat er opgjort nedenfor, som den er udgør ved henholdsvis udbetaling af udbytte eller løn:

Tabel 2

	2016
Selskabsskat	22,00%
Udbytte til 27 %	
Overskud før skat	100,00
Selskabsskat	22,00
Overskud efter skat	78,00
Udbytteskat	21,06
Provenu efter selskabsskat og udbytteskat	56,94
Samlet selskabsskat og udbytteskat	43,06%
Udbytte til 42 %	
Overskud før skat	100,00
Selskabsskat	22,00
Overskud efter skat	78,00
Udbytteskat	32,76
Provenu efter selskabsskat og udbytteskat	45,24
Samlet selskabsskat og udbytteskat	54,76%
Løn til topskattegrænsen*	
Overskud før skat som udbetales til løn	100,00
Skat af løn	42,03
Provenu efter skat	57,97
Samlet skat	42,03%
Løn til over topskattegrænsen**	
Overskud før skat som udbetales til løn	100,00
Skat af løn	55,79
Provenu efter skat	44,21
Samlet skat	55,79%
*8% AM-bidrag + 24,91% gen.kommuneskat + 9,08 % i bundskat + 3 % i Sundhedsbidrag	
**overstående + 15% topskat og nedslag i topskatten på 0,04 %	
Overstående er beregnet ud fra, at den ingen ændringer sker i personskat, herunder %-satser, topskattegrænsen samt skatteløftet. Samt at udbytteskatten forbliver uændret.	

Som anført i afsnit 4.3.3, beskattes de første kr. 50.600 (2016) i aktieindkomst med 27 %, og aktieindkomst herover med 42 %. Før dette skal selskabet dog betale selskabsskat på 22 %. Som det ses af ovenstående skema bliver den samlede beskatning op til 50.600 på 43,6 %, og herefter 54,76 %.

Tilsvarende ses det at i en gennemsnitskommune, hvor lønmodtageren ikke betaler topskat, bliver den samlede beskatning på 42,03 %, og 55,79 % hvis der betales topskat.

Samlet set er der således en forskel mellem udbytte og løn, den er bare ikke så tydelig som beskatningen af aktieindkomst på 27 % / 42 % umiddelbart kan syntes.

5 Virksomhedsskatteordningen

5.1 Historie

Virksomhedsskatteordningen stammer tilbage fra 1987, hvor den som en del af den daværende regerings skattereform blev introduceret. Indtil 1987 havde danskerne kunnet fradrage renter med op til 73 %, direkte i deres skattepligtige indkomst. Dette blev ændret med skattereformen hvor danskernes skattepligtige indkomst blev opdelt i henholdsvis kapitalindkomst, og personlig indkomst, der tilsammen udgør den skattepligtige indkomst for fysiske personer.

Fra 1987 og frem til 1993 blev værdien af rentefradraget løbende nedtrappet, således at det til sidst udgjorde ca. 50 %. Fremadrettet kunne danskerne således kun fradrage renterne i kapitalindkomsten, med en reel fradragsværdi på ca. 50 %. På denne måde ville den daværende regering fremme privat opsparing, og samtidig gøre det mindre attraktivt at gældsætte sig. Siden 1993 er fradragsværdien løbende blevet sænket, og den forventes i 2019 at udgøre ca. 26 %.

Da ændringerne kun skulle vedrøre fysiske personer som anført ovenfor, var den daværende regering nødt til at sikre nye regler for personligt ejede virksomheder, sådan at de ikke blev ramt af de ændrede regler. Virksomhedsskatteordningen skulle

sikre, at de personligt ejede virksomheder, blev sidestillet med kapitalselskaber i langt højere grad end tidligere.

Dette skulle ske ved at de under virksomhedsskatteordningen kunne:

1. Få fuldt fradrag for erhvervsmæssige renter
2. Kunne opspare overskud i virksomheden

Ved at sikre fuldt rentefradrag for erhvervsmæssige renter, blev de reelt ikke påvirket af reformen, og ved at give virksomhedsejerne mulighed for at spare overskud op i virksomheden, kunne de udjævne deres indkomst over flere år.

5.2 Formål

Som beskrevet ovenfor, var formålet med introduktionen af virksomhedsskatteordningen oprindeligt, at sikre de personligt ejede virksomheder ikke blev påvirket negativt af skattereformen i 1987. Det lykkedes med introduktionen af virksomhedsskatteordningen, og formålet med ordningen i dag har ikke ændret sig.

Det er fortsat ordningens hovedformål at sikre de personligt ejede virksomheder de samme skattemæssige muligheder, eller fordele, som der er ved at drive virksomhed i selskabsform, herunder fuldt rentefradrag og mulighed for opsparing af overskud. Anvendes reglerne under virksomhedsskatteordningen, bliver det muligt for personligt erhvervsdrivende at opnå en fradragsværdi for renter på op til ca. 55 %, kontra ca. 31 % hvis reglerne under personskatteloven anvendes, da grundlaget for arbejdsmarkedsbidrag og eventuel topskat minimeres.

Samtidig konverteres en del af virksomhedens overskud til kapitalindkomst, for derved at give ejeren et afkast af den kapital ejeren har investeret i virksomheden, på samme måde som anpartshavere eller aktionærer i kapitalselskaber, kan modtage udbytte som afkast på deres investering.

Vælger ejeren at spare en del af overskuddet i virksomheden op, skal der kun betales en foreløbig skat svarende til selskabsskatten i det aktuelle år²³. For 2016 svarer udgør virksomhedsskattel 22 %.

Når ejeren på et senere tidspunkt hæver det opsparede overskud, enten fordi virksomhedens overskud ikke kan honorere hans løn det år, eller fordi virksomheden lukkes, bliver det fulde opsparede overskud, inklusive den betalte virksomhedsskat beskattet som personlig indkomst. Efterfølgende gives der nedslag i den betaltbare skat, svarende til den allerede betalte virksomhedsskat. På denne måde kan ejeren udjævne indkomsten mellem gode og dårlige år, og såfremt det ønskes optimere indkomsten til topskattegrænsen. Mere om dette i afsnit 5.4.5.

5.3 Betingelser for anvendelse

Det er en betingelse for at anvende reglerne i virksomhedsskatteordningen, at den erhvervsdrivende driver selvstændig erhvervsvirksomhed²⁴. Kravet er ikke defineret nærmere i virksomhedsskatteloven, men af retspraksis følger at eksempelvis hobbyvirksomhed og lønmodtagerforhold ikke falder ind under virksomhedsskatteloven²⁵.

Hobbyvirksomhed er ikke defineret specifikt i hverken virksomhedsskatteloven eller andre love, men ved skelnen mellem hobbyvirksomhed og erhvervsmæssig virksomhed vil der ofte blive kigget på rentabiliteten og/eller intensiteten af virksomhedens drift. Det bemærkes i den forbindelse at begreberne ikke er gensidigt udelukkende, men skal ses i en sammenhæng. I udgangspunktet interesserer SKAT sig sjældent for virksomheder der genererer et overskud, uanset hvor stort eller lille dette måtte være. I tilfælde hvor der er tale om en underskudsgivende virksomhed, vil SKAT ud fra en konkret vurdering af udsigterne til at der i fremtiden kan genereres overskud, vurdere om der er tale om erhvervsmæssig virksomhed eller en hobbyvirksomhed. Vurderer SKAT at der ikke er udsigt til at virksomheden vil genere overskud fremadrettet, kan SKAT vurdere at der ikke er tale om erhvervsmæssig virksomhed, hvorfor regler i virksomhedsskatteloven ikke kan anvendes²⁶.

²³ VSL § 10, stk. 2

²⁴ VSL § 1, stk. 1

²⁵ Lærebog om indkomstskat, 15. udgave, s. 216

²⁶ Den Juridiske Vejledning 2016-2, C.C.1.3.1 – Afgrænsning mellem erhvervsmæssig virksomhed og ikke-erhvervsmæssig virksomhed

Kravet om at der ikke må være tale om lønmodtagerforhold, vurderes ud fra om virksomheden drives for egen regning og risiko, og om det bærer præg af lønmodtagerforhold. Der vurderes generelt på om virksomhedsejeren er afhængig af overskud, om virksomheden er i egne lokaler og om den erhvervsdrivende selv planlægger og tilrettelægger sit arbejde²⁷.

Det er endvidere et krav for at anvende virksomhedsskatteordningen, at privatøkonomien og virksomhedsøkonomien ikke er blandet sammen, men at disse opdeles ved indtræden i virksomhedsordningen. Det er som følge heraf en betingelse, at der udarbejdes et regnskab som opfylder kravene i bogføringsloven²⁸. I praksis betyder det at der etableres selvstændige bankkonti til virksomheden, hvor alle ind og udbetalinger sker fra, og at bogføringen tilrettelægges således at alle overførsler fra virksomheden til privatøkonomien bogføres med virkning fra det tidspunkt midlerne overføres til/fra virksomheden²⁹.

Afsluttende er det et krav ved anvendelse af virksomhedsordningen at den erhvervsdrivende oplyser om indestående på indskudskonto og konto for opsparet overskud samt kapitalafkast og kapitalafkastgrundlag³⁰.

5.4 Konkret brug af VSO, konti mv.

5.4.1 Indskudskonto

Vælger den erhvervsdrivende at indtræde i virksomhedsskatteordningen, skal der ved regnskabsårets begyndelse opgøres en indskudskonto³¹. Indskudskontoen opgøres som nettoværdien af de aktiver og passiver, den erhvervsdrivende overfører til virksomheden. Efter kontoen er opgjort fastfrys kontoen, og påvirkes derefter kun af eventuelle yderligere indskud eller hævnings. Da de oprindelige indskud på kontoen består af beskattede midler, følger det at senere hævnings på indskudskontoen er

²⁷ Den Juridiske Vejledning 2016-2, C.C.1.3.1 – Erhvervsmæssig eller ikke-erhvervsmæssig (hobby). Kriterier

²⁸ VSL § 2, stk. 1

²⁹ VSL § 2, stk. 4, dog jf. stk. 5

³⁰ VSL § 2, stk. 2

³¹ VSL § 3, stk. 2

skattefrie. Det bemærkes at der kun kan hæves på indskudskontoen, efter alle andre indeståender i virksomhedsskatteordningen er hævet³².

Dette sikrer dels at den erhvervsdrivende kan hæve det oprindelige indskud, uden at blive beskattet heraf, og dels forhindrer det at den erhvervsdrivende kan hæve eventuelle værdistigninger på de indskudte aktiver skattefrit.

En negativ indskudskonto opstår når virksomhedsejeren har hævet mere i virksomheden end der er værdier for. Dette kan enten ske ved direkte hævninger, eller ved indskud af privat gæld i virksomhedsordningen som omtales nærmere i afsnit 7.1.

I de tilfælde hvor den erhvervsdrivende har en negativ indskudskonto ved opstart, og det kan påvises at alle indskudte aktiver og passiver er erhvervsmæssigt begrundede, er der mulighed for at nulstille indskudskontoen helt eller delvist³³. Dette kunne f.eks. være tilfældet hvor en ejendom er belånt mere 100 % af værdien som følge af fald i ejendomspriserne.

Efter opgørelse af indskudskontoen ved opstart, reguleres den ultimo hvert år ved at tillægge årets indskud og fradrag hævninger, der ikke er overskud³⁴.

Afsluttende bemærkes det at opgørelsen af indskudskontoen jf. ovenstående sker efter nettoprincippet, mens overførsel af værdier i virksomhedsordningen sker efter bruttoprincippet. Det betyder at indskydes der eksempelvis en gældsbehæftet ejendom i virksomhedsordningen, skal ejendommen behandles som et indskud og gældsposten som en hævning i hæverækkefølgen³⁵. Forholdet behandles nærmere i afsnit 5.4.6.

5.4.2 Rentekorrektion

Hvis indskudskontoen som omtalt i afsnit 5.4.1 er negativ, skal der beregnes rentekorrektion. Der ses dog ikke kun på saldoen for indskudskontoen ultimo året, men derimod beregnes rentekorrektion altid i følgende tilfælde:

³² VSL § 5, hæverækkefølgen

³³ VSL § 3, stk. 5

³⁴ VSL § 3, stk. 6

³⁵ Den Juridiske Vejledning 2016-2, C.C.5.2.5.5 – Indskud af ejendomme og prioritetsgæld

1. Når indskudskontoen er negativ ultimo året før, eller primo indeværende år³⁶
2. Når der både hæves og indskydes på indskudskontoen i samme indkomstår³⁷

Ad punkt 1)

Som omtalt i afsnit 5.4.1, udgør indskudskontoen de summen af de værdier den erhvervsdrivende kan hæve skattefrit. Når indskudskontoen er negativ efter indtræden i virksomhedsskatteordningen, er det derfor et udtryk for at den erhvervsdrivende har lånt penge i virksomheden. Det svarer altså til hvis den erhvervsdrivende lånte penge af sit eget kapitalselskab. Dette er ikke ønskværdigt da der er set eksempler på at virksomhedsejere har levet af penge de lånte af deres selskab, og derved undgik at betale skat af de midler der gik til privatforbrug for den erhvervsdrivende.

Som konsekvens heraf beregnes en rentekorrektion som "straf" når indskudskontoen er negativ. Øvrige konsekvenser af en negativ indskudskonto indført ved Lov nr. 992 af 16/09/2014, gennemgås i afsnit 7.

Rentekorrektionen beregnes ud fra det mindst negative beløb af:

- Den største negative værdi af indskudskonto primo eller ultimo³⁸
- Den største negative værdi af kapitalafkastgrundlag primo eller ultimo³⁹

I tilfælde hvor indskudskontoen er negativ, men hvor kapitalafkastgrundlaget er positivt eller kr. 0, både primo og ultimo, udgør rentekorrektionen således kr. 0, på trods af at indskudskontoen er negativ. Herudover kan rentekorrektionen ikke overstige virksomhedens nettorenteudgifter, reguleret med henholdsvis kurstab og kursgevinster, som er skattepligtige efter kursgevinstloven⁴⁰.

³⁶ VSL § 11, stk. 1

³⁷ VSL § 11, stk. 2

³⁸ VSL § 11, stk. 1

³⁹ VSL § 11, stk. 1

⁴⁰ VSL § 11, stk. 1, 4. pkt.

Tabel 3, Egen tilvirkning, ud fra Den Juridiske Vejledning 2016-2, C.C.5.2.11

	A	B	C
Indskudskonto, primo	75.000	-	-100.000
Indskudskonto, ultimo	-300.000	-100.000	-150.000
Kapitalafkastgrundlag, primo	-150.000	-125.000	50.000
Kapitalafkastgrundlag, ultimo	-	-225.000	-
Grundlag for rentekorrektion:	-150.000	-125.000	-

Jf. ovenstående eksempel, kolonne C, ses det at på trods af at indskudskontoen er negativ, bliver grundlaget for rentekorrektionen kr. 0, da kapitalafkastgrundlaget er positivt.

I eksemplerne i kolonne A og B, ganges grundlaget for rentekorrektionen med rentekorrektionssatsen for at få rentekorrektions beløbet. Herefter kan det sammenholdes med virksomhedens nettorenteudgifter, reguleret for kurstab og gevinster som beskrevet ovenfor. Overstiger rentekorrektionen nettorenteudgifterne, reguleres den til det lavere beløb, og ellers behandles den som anført i afsnit 5.4.2.1.

Ad punkt 2)

Hæves og indskydes der på indskudskontoen i samme indkomstår, skal der også beregnes rentekorrektion. Grundlaget for rentekorrektionen er i dette tilfælde summen af de værdier der er overført til den erhvervsdrivende i hæverækkefølgen fra indskudskontoen⁴¹, tillagt værdien der er hævet over indeståendet på indskudskontoen⁴². Grundlaget kan dog ikke overstige værdien af indskuddet⁴³.

Rentekorrektionen beregnes herefter som grundlaget for rentekorrektionen, ganget med rentekorrektionssatsen⁴⁴.

5.4.2.1 Konsekvenser af rentekorrektion

Rentekorrektionen ændrer ikke den samlede indkomst for den erhvervsdrivende. Som navnet antyder, er den beregnet til at korrigere den fordel, som den erhvervsdrivende har fået ved at flytte et privat lån over til virksomheden, hvorved virksomhedsejeren opnår fuldt fradrag for renterne. I praksis bliver virksomhedsejerens personlige

⁴¹ VSL § 5, stk. 1, nr. 5

⁴² VSL § 5, stk. 2

⁴³ VSL § 11, stk. 2

⁴⁴ VSL § 9 a

indkomst forøget med rentekorrektionen, med et tilsvarende fradrag i virksomhedsejerens kapitalindkomst⁴⁵. Den samlede skattepligtige indkomst forbliver således det samme, men fordelingen af indkomsten mellem personlig indkomst og kapitalindkomst, er ændret.

5.4.3 Mellemregningskonto

Mellemregningskontoen var ikke en del af den oprindelige skattereform fra 1987, men kom til i starten af 1990'erne. Indtil da var reglerne om indskudskontoen og rentekorrektion de gældende, hvilket medførte det blev unødigt administrativt tungt at låne penge fra privatøkonomien til selskabet, da det blev anset for at være et indskud på indskudskontoen.

Dette blev ændret med indførelsen af § 4a i virksomhedsskatteloven. Efter indførelsen af mellemregningskontoen, kunne den erhvervsdrivende nu låne penge ind i virksomheden, fra privatøkonomien, uden at det blev anset for at være et indskud på indskudskontoen. Tilsvarende senere hævnings kunne ske, uden at det blev anset for at være en hævning i hæverækkefølgen. Mellemregningskontoen renteberegnes dog ikke⁴⁶.

5.4.4 Kapitalafkast og kapitalafkastgrundlag

Virksomhedsejeren har ved at anvende virksomhedsordningen, mulighed for at konvertere en del af virksomhedens overskud til kapitalindkomst. Som omtalt i afsnit 5.1, har fradrag i kapitalindkomsten en lavere skattemæssig værdi, end fradrag i den personlige indkomst. Tilsvarende gælder det at kapitalindkomst har en lavere beskatning end personlige indkomst. Når virksomhedsejeren overfører en del af overskuddet til kapitalindkomsten, er det således med til at sænke den samlede beskatning for virksomhedsejeren.

Kapitalafkastet opgøres som nettoværdien af aktiver og passiver, korrigeret for følgende poster⁴⁷:

- Indestående på mellemregningskontoen

⁴⁵ VSL § 11, stk. 3

⁴⁶ VSL § 4a, stk. 1

⁴⁷ VSL § 8, stk. 1

- Beløb hensat til senere hævning
- Overførte beløb til privatøkonomien primo indkomståret

Kapitalafkastgrundlaget opgøres hvert år, ved indkomstårets begyndelse. Det er givet at selvom opgørelsen af kapitalafkastgrundlaget umiddelbart virker sammenligneligt med opgørelsen af indskudskontoen, er dette ikke tilfældet. Kapitalafkastgrundlaget opgøres løbende hvert år, hvor indskudskontoen kun opgøres en gang, og herefter kun reguleres ved yderligere indskud eller hævninger på indskudskontoen.

Efter at have opgjort kapitalafkastgrundlaget, findes kapitalafkastet ved at gange med kapitalafkastsatsen⁴⁸. Satsen beregnes i praksis af SKAT en gang årligt, på baggrund af Nationalbankens kassekreditrente⁴⁹.

Bliver det beregnede kapitalafkast negativt, medtages det ikke. Ligeledes kan kapitalafkastet ikke overstige virksomhedens overskud⁵⁰. Det bemærkes i øvrigt, at i tilfælde af regnskabsperioder der er kortere eller længere end 12 mdr., skal der beregnes et forholdsmæssigt kapitalafkast svarende til hele antal måneder i regnskabsperioden⁵¹.

5.4.5 Konto for opsparet overskud

Som beskrevet i afsnit 5.1, var et af formålene ved at indføre virksomhedsskatteordningen, at gøre det muligt for personligt erhvervsdrivende at spare op i virksomheden, på samme måde som det er muligt i kapitalselskaber.

Til brug herfor benyttes konto for opsparet overskud. Overskud der overføres hertil, beskattes med en midlertidig skat, benævnt virksomhedsskat, svarende til den aktuelle selskabsskat⁵².

Der er således tale om midler der bliver i virksomheden, og som ikke kan anvendes af den erhvervsdrivende endnu. Ønsker den erhvervsdrivende på et senere tidspunkt at bruge midlerne privat, hæves jf. hæverækkefølgen som beskrevet i afsnit 5.4.6. I det øjeblik hvor midlerne hæves, beskattes de som personlig indkomst. Beløbet der hæves

⁴⁸ VSL § 7, stk. 1

⁴⁹ VSL § 9

⁵⁰ VSL § 7, stk. 1, 2. og 3. pkt.

⁵¹ VSL § 7, stk. 2.

⁵² VSL § 10, stk. 2.

er det fulde opsparede overskud, inklusive den allerede betalte virksomhedsskat. Virksomhedsskatten gives reducerer så efterfølgende den betalbare skat. På denne måde sikres det at der betales fuldt arbejdsmarkedsbidrag af hele indkomsten, på samme måde som hos lønmodtagere.

Ved at overføre til konto for opsparet overskud, i stedet for at lade sig beskatte af den fulde indkomst hvert år, kan den erhvervsdrivende udjævne indkomsten over flere år. På den måde sikres det, at der er midler til rådighed hos den erhvervsdrivende, også i år med lavere overskud i virksomheden. Ønsker den erhvervsdrivende at undgå betaling af topskat, kan der også optimeres til topskattegrænsen, og derved opnås en direkte skattebesparelse.

5.4.6 Hæverækkefølgen

Midler som den erhvervsdrivende overfører fra virksomheden til privatøkonomien, enten som kontante hævnings, eller overførsler af aktiver, sker skattemæssigt i en bestemt rækkefølge kaldet hæverækkefølgen, og er beskrevet i VSL § 5.

Årsagen til at der i virksomhedsskatteordningen fremgår denne specifikke hæverækkefølge, er fordi det ønskes at sikre at alle beløb der ikke er skattepligtige, hæves først. Herefter at skattepligtige beløb hæves, og til sidst indeståendet på indskudskontoen. Ved at sikre at alle beløb hæves i denne rækkefølge, sikres det at der ikke sker dobbeltbeskatning, og samtidig at alle beløb beskattes:

Efter virksomhedsskatteoven § 5, er hæverækkefølgen således:

1. Hensættelser til senere hævnings fra forudgående indkomstår⁵³
2. Overskud for indeværende år⁵⁴
3. Opsparet overskud fra tidligere år⁵⁵
4. Indestående på indskudskontoen⁵⁶

I praksis anvendes dog den udvidede hæverækkefølge som beskrevet i SKATs juridiske vejledning⁵⁷:

⁵³ VSL § 5, stk. 1-2

⁵⁴ VSL § 5, stk. 3

⁵⁵ VSL § 5, stk. 4

⁵⁶ VSL § 5, stk. 5

1. Beløb der hæves forud for hævningerne efter VSL § 5, stk. 1.
 - a. Refusion for omkostninger i virksomheden der er afholdt privat
 - b. Beløb til en medarbejdende ægtefælle
 - c. Beløb til dækning af virksomhedsskat
2. Beløb hensat til senere faktisk hævning i tidligere år
3. Beløb fra årets overskud
 - a. Kapitalafkast
 - b. Personlig indkomst
4. Beløb der overføres fra konto for opsparet overskud
5. Beløb fra, og ud over, indestående på indskudskontoen

Ad punkt 1 a - c)

Refusion for omkostninger den erhvervsdrivende har afholdt for virksomheden privat, kan hæves skattefrit. Tilsvarende kan beløb der overføres til medarbejdende ægtefælle hæves skattefrit. Er beløbene overført til mellemregningskontoen, tages der dog ikke højde for dem i den udvidede hæverækkefølge.

Virksomhedsskatten kan hæves skattefrit, da der er tale om en hævning som den erhvervsdrivende foretager til at dække den midlertidige virksomhedsskat.

Ad punkt 2)

Beløb hensat til senere faktisk hævning, er beskattet i tidligere indkomstår. Som følge heraf, kan den erhvervsdrivende hæve disse beløb skattefrit.

Beløb hensat til senere faktisk hævning, opstår når den erhvervsdrivende lader sig beskatte at et højere beløb end der faktisk er hævet i virksomheden. Generelt set er der to situationer hvor det kunne være tilfældet:

- Der er ikke foretaget hævninger nok til at dække virksomhedsskatten
- Der optimeres til topskattegrænsen

Hæver den erhvervsdrivende mindre end der skal betales i virksomhedsskat, bliver der hensat et beløb til senere hævning, svarende til differencen. Situationen opstår kun i

⁵⁷ Den Juridiske Vejledning 2016-2, C.C.5.2.7.3

det tilfælde, at den erhvervsdrivende har hævet mindre end virksomhedsskatten i det pågældende indkomstår.

Vælger den erhvervsdrivende det, kan den erhvervsdrivende lade sig beskatte af et højere beløb end det der faktisk er hævet i året. På den måde vil det i efterfølgende år være muligt at hæve det beskattede beløb, uden yderligere skattebetaling. I praksis benyttes muligheden i forbindelse med optimering til topskattegrænsen, hvor den erhvervsdrivende lader sig beskatte af forskellen fra de faktiske hævninger, og op til topskattegrænsen det første indkomstår. I de efterfølgende indkomstår kan den erhvervsdrivende så hæve disse beløb uden yderligere skat, også selvom det måtte bringe de totale hævninger i det enkelte indkomstår over topskattegrænsen.

Ad punkt 3 a og b)

Beløb som den erhvervsdrivende hæver til sig selv i løbet af indkomståret, der beskattes som henholdsvis kapitalindkomst og personlig indkomst.

Ad punkt 4)

Hæver den erhvervsdrivende mere end der kan indeholdes på ovennævnte konti, hæves restbeløbet på indskudskontoen. Jf. afsnit 5.4.1, er beløb hævet herpå skattefrie. Resultterer hævningen i at indskudskontoen bliver negativ, og er kapitalafkastgrundlaget også negativt, beregnes rentekorrektion som beskrevet i afsnit 5.4.2.

6 Iværksætterselskaber

6.1 Historie

Iværksætterselskaber blev introduceret ved vedtagelsen af Lov nr 616 af 12/06/2013, fremsat af daværende Erhvervs- og vækstminister Annette Vilhelmsen, om ændring af, blandt andet, selskabsloven.

Lovforslaget byggede på de erfaringer som myndigheder, erhvervsliv m.fl. havde gjort siden vedtagelsen af den nye selskabslov i 2009. Forarbejdet til loven fra 2009 startede allerede i 2006, hvor der blev iværksat et udvalgsarbejde for at gennemgå den daværende lovgivning på området. Arbejdet var afsluttet i november 2008 hvor betænkning nr. 1498 blev offentliggjort.

Udvalget foreslog som en del af betænkningen, at fjerne kapitalkravet fra anpartsselskaber, og i stedet gøre ledelsen personligt ansvarlige for at selskabet havde den fornødne kapital til at sikre driften. Det blev imidlertid ikke en del af det endelige lovforslag. I stedet blev kapitalkravet for anpartsselskaber til at starte med nedsat fra kr. 125.000 til kr. 80.000.

Anbefalingen blev dog alligevel realiseret ad omveje, ved indførelsen af iværksætterselskaberne. Iværksætterselskaberne er juridisk er sidestillet med anpartsselskaberne, på langt de fleste områder. Den væsentligste forskel er kapitalkravet på kr. 1, og de dertilhørende konsekvensrettelser i den øvrige lovgivning.

6.2 Formål

Indførelsen af iværksætterselskaberne var inspireret af tilsvarende tysk lovgivning. Erfaringen her viste at denne form for selskaber, medførte stiftelsen af flere selskaber, uden en tilsvarende stigning i antallet af konkurser⁵⁸. Formålet var på denne baggrund at sikre at lovgivningen i Danmark ikke medførte, at Danmark blev et land, hvor nye selskaber i landet var filialer af selskaber i f.eks. Tyskland. Ved at sikre at nye selskaber ikke havde fordel i at stifte sig i udlandet, og derefter oprette en filial i

⁵⁸ Lovforslag L152, af 27. februar 2013, s. 26

Danmark, var tanken at selskaberne som konsekvens heraf ville blive stiftet i Danmark, og derved at fremtidige skatteindtægter og arbejdspladser ville blive i landet.

6.3 Betingelser for anvendelse

Som beskrevet i afsnit 6.1, er reguleringen af iværksætterselskaberne, i vid udstrækning den samme som er gældende for ordinære anpartsselskaber. Dette følger af selskabslovens § 5, nr. 14:

Selskabslovens § 5, nr. 14

Iværksætterselskab ifølge denne lov et anpartsselskab, jf. nr. 2, der ikke har en registreret selskabskapital på mindst 50.000 kr., og som opfylder betingelserne i SL § 357a.

Selskabslovens kapitel 20a, § 357a til § 357d, omhandler de særlige regler der gælder for iværksætterselskaber, og kan sammenfattes til:

- Selskabskapital mellem kr. 1 og kr. 49.999⁵⁹
- Selskabskapitalen skal indskydes kontant⁶⁰
- Skal benytte betegnelsen "Iværksætterselskab" eller "IVS" i deres navn⁶¹
- Skal henlægge mindst 25% af selskabets overskud til en bunden reserve, indtil reserve og kapital udgør i alt kr. 50.000⁶²
- Kan ikke udlodde udbytte indtil reserve og selskabskapital udgør kr. 50.000⁶³

§ 357c og § 357d omhandler begge omregistrering til ApS, hvorfor de i denne sammenhæng ikke er relevante.

I tillæg til de ovenstående specifikke regler for iværksætterselskaber, skal iværksætterselskaberne også overholde de gældende regler for anpartsselskaber. Derfor skal der ved stiftelsen af et iværksætterselskab, udarbejdes de samme

⁵⁹ SEL § 357a, stk. 2 sammenholdt med SEL § 5, 14. pkt.

⁶⁰ SEL § 357a, stk. 2

⁶¹ SEL § 357a, stk. 3

⁶² SEL § 357b, stk. 1

⁶³ SEL § 357b, stk. 2

dokumenter, som ved stiftelsen af et anpartsselskab. Det vil sige f.eks. vedtægter, stiftelsesdokument mv.

7 Ændringer ved Lov nr. 992 af 16-09-2014

7.1 Baggrund for ændringer

Som beskrevet i afsnit 6.1, var den oprindelige tanke med indførelsen af virksomhedsskatteordningen, at sidestille personlige virksomheder med kapitalselskaber. Både i forhold til fuldt fradrag for renteudgifter, og med mulighed for at spare op i virksomheden.

Dette har mange været glade for, og benyttet sig af gennem årene siden da, og der er fortsat mange der benytter sig af virksomhedsskatteordningen af de selv samme årsager. Der har imidlertid også været flere som har udsøgt grænserne for hvordan virksomhedsskatteordningen kunne benyttes. Primært i forhold til hvilke poster der kunne, eller skulle, medtages på indskudskontoen, og hvad konsekvensen var heraf.

Siden indførelsen af virksomhedsskatteordningen i 1987, har der været flere domme der løbende har defineret hvilke aktiver og passiver der skal medtages ved opgørelsen af indskudskontoen. Efter "Nordland" dommen⁶⁴ i 1997 i højesteret, var der dannet præcedens for at privat gæld kunne indskydes i virksomhedsordningen, så længe der blev beregnet rentekorrektion efter VSL § 11, stk. 1. Højesteret anførte ved domsafsigelsen, at med rentekorrekturen blev den selvkontrollerende effekt effektiv, og at det dermed sikredes at negativ kapitalindkomst ikke blev konverteret til negativ personlig indkomst, hvorved fordelene for den erhvervsdrivende blev udlignet.

Det forhold at den selvkontrollerende effekt kun er effektiv under den forudsætning at kapitalafkastsatsen er lig, eller overstiger, renten på gælden, indgik ikke i vurderingen ved domsafsigelsen.

Da højesteret nu havde afsagt dom, og der dermed var dannet præcedens for at privat gæld kunne indskydes i virksomhedsskatteordningen, begyndte erhvervsdrivende at indskyde privat gæld i virksomhedsordningen, da det altid var en fordel i de tilfælde hvor renten på gælden oversteg kapitalafkastsatsen.

⁶⁴ HR1997.II 93/1997

Fordelen for de erhvervsdrivende ved at indskyde privat gæld i virksomhedsskatteordningen, blev kun større når afdrag på gælden medtages i betragtningen. I tilfælde hvor privat gæld skydes ind i virksomhedsskatteordningen, vil afdrag på gælden herefter ske med de opsparede overskud i virksomheden, da gælden nu skattemæssigt hidrører virksomheden, og ikke den erhvervsdrivende privat.

Den erhvervsdrivende kunne på den måde afdrage gælden væsentligt hurtigere, svarende til forskellen på marginalbeskatningen og selskabsskatten i det enkelte år. I 1998 var forskellen ca. kr. 28, og i 2013 på ca. kr. 31 for hver kr. 100 der opspares i overskud⁶⁵. Den erhvervsdrivendes indskudskonto ændres ikke ved de løbende afdrag, hvorfor der beregnes rentekorrektion hvert år. Set i forhold til det fulde rentefradrag, og højere afdrag på gælden, var dette dog en mindre ulempe.

Som alternativ til at direkte at indskyde privat gæld i virksomhedsordningen, begyndte en række banker at tilbyde kassekreditter til kunder med opsparede overskud. Teknikken var at den erhvervsdrivende opsparede overskud, og betalte den midlertidige virksomhedsskat svarende til selskabsskatten, hvorefter restbeløbet blev indsat på en konto i banken, registreret til virksomheden. Den erhvervsdrivende fik herefter stillet en konto til rådighed privat, med en kassekredit svarende til saldoen på kontoen i virksomheden, mod at den erhvervsdrivende stillede virksomhedens konti til sikkerhed for den private kassekredit.

På denne måde fik den erhvervsdrivende midler stillet til rådighed der kun var beskattet med selskabsskatten kontra marginals-katten, igen en besparelse på ca. 28 kr. pr. 100 kr. opsparet overskud i 1998 og ca. 31 kr. i 2013. I tillæg hertil kan det bemærkes at der ved denne disposition ikke skulle beregnes rentekorrektion, da der var tale om en sikkerhedsstillelse, og ikke en egentlig hævnning på indskudskontoen.

Indtil ændringerne der blev foreslået ved lovforslag L200 d. 10. juni 2014, kunne de erhvervsdrivende på denne måde få midler ud til forbrug der kun var beskattet med virksomhedsskatten. Konsekvensen af dette var i værste tilfælde at indskudskontoen blev negativ, og der så skulle beregnes en rentekorrektion jf. afsnit 5.4.2.

⁶⁵ SKM 93-98 sammenholdt med SKM 95-15

I foråret 2014, bliver den daværende regering opmærksom på at virksomhedsordningen kan, og bliver udnyttet jf. ovenstående, og fremlægger som konsekvens heraf lovforslag L200, der vedtages i sin endelige form d. 16. september 2014.

7.2 Konkrete ændringer

Som beskrevet i afsnit 7.1 var der før ændringerne flere situationer der kunne udnyttes af de erhvervsdrivende til at få penge ud til privatforbrug, der kun var beskattet med virksomhedsskatten.

Det overordnede mål med ændringerne i virksomhedsskatteordningen var derfor at gøre det mindre attraktivt at placere privat gæld i virksomhedsskatteordningen, og at sikre der ikke blev stillet sikkerhed for privat gæld, med aktiver i virksomhedsskatteordningen. Dette blev sikret ved 3 del elementer:

- Opsparing af overskud suspenderes, såfremt indskudskontoen er negativ
- Sikkerhedsstillelse for gæld sidestilles med hævnning
- Forhøjelse af rentekorrektionen

Da der i Danmark sjældent lovgives med virkning tilbage i tid, indeholdt lovpakken herudover en række overgangsregler og undtagelser til reglerne. Disse beskrives nedenfor hvor det er relevant.

Det bemærkes at der udover ændringerne af virksomhedsskatteoven, også i det endelige lovforslag blev vedtaget en værnsregel i kildeskatteoven, der sikrer at der mellem ægtefæller ikke kan ske succession medmindre indskudskontoen er nul eller positiv⁶⁶. Da der udelukkende er tale om en værnsregel der blot sikrer de nye regler i virksomhedsloven har fuld effekt, vil ændringen i kildeskatteoven ikke blive gennemgået yderligere her.

7.2.1 Suspension af opsparing af overskud

Hovedformålet med virksomhedsskatteordningen var jf. afsnit 5.2, at sidestille ejere af personlige virksomheder, med ejere af kapitalselskaber. Med indførelsen af reglerne

⁶⁶ KSL § 26A, stk. 6, pkt. 2

omkring suspension af muligheden for at opspare overskud i virksomhedsordningen⁶⁷, er der reelt tale om at regeringen indførte muligheden for at sætte brugen af virksomhedsskatteordningen på "pause", indtil de erhvervsdrivende følger reglerne som de oprindeligt var tiltænkt.

Virksomhedsskatteovens § 11, stk. 4, siger at "Er betingelserne i stk. 1, 1. pkt., opfyldte, kan der ikke foretages foreløbig beskatning efter § 10, stk. 2."

Af § 11, stk. 1, fremgår det at såfremt indskudskontoen er negativ, skal der beregnes rentekorrektion. Bestemmelsen i § 11, stk. 4, siger således at såfremt der skal beregnes rentekorrektion, kan der ikke foretages foreløbig beskatning efter § 10, stk. 2.

Ved at indføre denne bestemmelse, sikres det at alt overskud i virksomhedsskatteordningen falder til beskatning i det indkomstår hvor overskuddet genereres. Dermed forsvinder muligheden for at afdrage på gæld med midler der kun er beskattet med virksomhedsskatten, da de ekstra afdrag på gældende stammede direkte fra forskellen mellem den midlertidige virksomhedsskat og personskatten.

Som nævnt i afsnit 7.2, lovgives der i Danmark sjældent med tilbagevirkende kraft. Ved indførelsen af virksomhedsskatteoven § 11, stk. 4, er der reelt tale om lovgivning med tilbagevirkende kraft, da reglerne gælder for alle erhvervsdrivende der benyttede virksomhedsskatteordningen 10. juni 2014. Erhvervsdrivende der frem til d. 9. juni 2014 har disponeret efter de dagældende regler, og på den baggrund har en negativ indskudskonto, omfattes af reglerne.

Bestemmelsen sikrer jf. ovenstående, at de erhvervsdrivende der har udnyttet virksomhedsordningen ved at indskyde privat gæld i virksomhedsordningen, er omfattet af ændringen. De erhvervsdrivende der måtte have en negativ indskudskonto af andre årsager omfattes imidlertid på samme måde, selvom årsagen til den negative indskudskonto kan være helt legitim. Det forhold at der er tale om lovgivning med tilbagevirkende kraft er da også blevet kritiseret fra flere sider, blandt andet Dansk Byggeri, Danske Advokater og FSR⁶⁸. I det endelige lovforslag var der dog stadig tale

⁶⁷ VSL § 11, stk. 4

⁶⁸ L200 Forslag til lov om ændring af virksomhedsskatteoven og kildeskatteoven, bilag 3, høringsskema

om lovgivning med tilbagevirkende kraft, men den bagatelgrænse der i det oprindelige lovforslag var på kr. 100.000, var blevet forhøjet til kr. 500.000.

I lighed med den oprindelige mulighed for at nulstille indskudskontoen ved indtræden i virksomhedsskatteordningen⁶⁹, blev der dog samtidig med vedtagelsen af lovforslag L200, indført en mulighed for helt ekstraordinært at søge om nulstilling af indskudskontoen, såfremt det kan dokumenteres at årsagen til at indskudskontoen er negativ, udelukkende skyldes erhvervsmæssig gæld⁷⁰.

Det sikredes herved at de erhvervsdrivende der ved indtræden i virksomhedsskatteordningen ikke fik nulstillet indskudskontoen, ikke blev påvirket af ændringerne. Fristen for ansøgning om ekstraordinær nulstilling af indskudskontoen var d. 31. marts 2015.

Selvom muligheden for ekstraordinær nulstilling kunne synes at dække behovet for nulstilling af indskudskontoen, tager denne dog ikke hensyn til de situationer hvor indskudskontoen bliver negativ i overensstemmelse med loven, herunder eksempelvis ved delomdannelse af virksomhed. Kravet om dokumentation for at al gæld er erhvervsmæssig kan samtidig være svært at opfylde, hvorfor der kan være situationer hvor erhvervsdrivende ikke vil få nulstillet indskudskontoen, på trods af at de ikke har misbrugt ordningen.

Fra lovgivers side anerkendes udfordringerne delvis med indførelsen af tidligere nævnte bagatelgrænse på kr. 500.000. Bagatelgrænsen fastsættes i Lov nr. 992 af 16/09/2014, § 3, stk. 6. Heraf fremgår at såfremt den numeriske værdi af indskudskontoen primo såvel som ultimo, med tillæg af eventuelle sikkerhedsstillelser, ikke overstiger en negativ værdi på kr. 500.000, finder bestemmelserne omkring suspension af muligheden for at opspare overskud i virksomhedsordningen, ikke anvendelse. Forøges den negative værdi af indskudskontoen efterfølgende, fortabes muligheden for at anvende bagatelgrænsen.

⁶⁹ VSL § 3, stk. 5

⁷⁰ Lov nr 992 af 16/09/2014, § 3, stk. 10

7.2.2 Negativ indskudskonto

Som beskrevet i afsnit 7.2.1, er der flere måder hvorpå indskudskontoen kan blive negativ. Det er derfor nødvendigt for at forstå hvorvidt lovgivningen rammer de tiltænkte forhold at kigge nærmere på i hvilke situationer indskudskontoen kan blive negativ.

I det tilfælde som lovgiver ønskede at ramme med ændringerne i Lov nr. 992 af 16/09/2014, bliver indskudskontoen negativ når den erhvervsdrivende indskyder privat gæld i virksomhedsskatteordningen, til en højere værdi end de øvrige aktiver den erhvervsdrivende har indskudt i ordningen.

I en situation hvor der er tale om en håndværker der stifter en personlig virksomhed, og derefter indtræder i virksomhedsskatteordningen, kunne indskudskontoen være kr. 0 ved opstart. Optager den erhvervsdrivende herefter et privat lån på mio. kr. 1, og lægger gælden ind i virksomhedsskatteordningen, vil indskudskontoen være negativ med mio. kr. 1, og der er således sammenhæng mellem ønsket fra lovgivers side og realia.

En anden situation kunne være hvor den erhvervsdrivende stifter en personlig virksomhed, og indtræder i virksomhedsskatteordningen med en positiv indskudskonto på mio. kr. 1. Den erhvervsdrivende optager herefter et privat lån på mio. kr. 1, og gælden indskydes i virksomhedsskatteordningen. Indskudskontoen udgør nu kr. 0, den erhvervsdrivende har fortsat mulighed for at opspare overskud i virksomhedsskatteordningen. Den erhvervsdrivende kan dermed fortsat benytte midler der kun er beskattet med virksomhedsskatten, til at afdrage på gælden.

Eksemplet her er konstrueret, men det illustrerer hvordan den samme lovgivning rammer de erhvervsdrivende forskelligt. Her opnår den erhvervsdrivende der har midlerne, eller aktiverne, til at indskyde på indskudskontoen, en stor fordel i forhold til sin kollega der ikke har disse midler til rådighed. Forholdet syntes at falde udenfor rammerne af lovgivningen omkring suspension af muligheden for at opspare overskud, men er reelt det samme som foregik før indgrebet, efter indgrebet er det dog kun erhvervsdrivende med store positive indskudskonti, der kan udnytte virksomhedsskatteordningen på denne måde.

Det andet punkt som lovgiver ønskede at ramme med indgrebet, var der hvor de løbende hævnings overstiger virksomhedens overskud. I henhold til virksomhedsskatteloven⁷¹, hæves indestående på indskudskontoen som det sidste i hæverækkefølgen. Hæves der mere end det opsparede overskud i virksomheden, vil der herefter blive hævet på indskudskontoen. Når indskudskontoen er negativ, er der reelt tale om et lån i virksomheden, på samme måde som i foregående eksempel, og i vid udstrækning på samme måde som ulovlige kapitalejerlån i selskaber.

Hvor konsekvenserne i selskaber er at det ulovlige lån skal beskattes hos den erhvervsdrivende, er konsekvensen i virksomhedsordningen noget hårdere. Her mister den erhvervsdrivende muligheden for at spare op i virksomheden med virksomhedsskatten, og er dermed afskåret fra et af de oprindelige formål med indførelsen af virksomhedsskatteordningen. I modsætning til ulovlige kapitalejerlån, bliver den negative indskudskonto dog ikke beskattet.

Har den erhvervsdrivende flere virksomheder, skal de alle jf. virksomhedsskatteloven⁷², beskattes som en virksomhed og omfattes dermed alle af reglerne i virksomhedsordningen. Bestemmelsen giver ikke udfordringer i forhold til den daglige drift og beskatning, men i tilfælde hvor dele frasælges eller omdannes kan der opstå situationer som medfører en negativ indskudskonto. I relation til salg af en eller flere af virksomheder der indgår i virksomhedsskatteordningen, er det virksomhedsskatteloven § 15a der er relevant at kigge på.

Efter virksomhedsskatteloven § 15a, kan den erhvervsdrivende sælger, overføre et beløb der højst svarer til det kontante nettovederlag ved salget, fra indskudskontoen til mellemregningskontoen. Overførslen sker uden om den almindelige hæverækkefølge og kan medføre at indskudskontoen bliver negativ. Såfremt den erhvervsdrivende vælger at overføre beløbet efter § 15a, skal der samtidig ske en forholdsmæssig beskatning af eventuelt opsparet overskud i virksomhedsskatteordningen, svarende til forholdet mellem kapitalafkastgrundlaget, og det beløb der overføres fra indskudskonto til mellemregningskonto. Beløbet der kommer til beskatning kan indskydes på indskudskontoen, hvor det så vil påvirke indskudskontoen positivt.

⁷¹ VSL § 5

⁷² VSL § 2, stk. 3

Konsekvenserne er at det kontante nettovederlag kan overføres, uden direkte betaling af skat. Eneste konsekvens af overførslen er at en del af det opsparede overskud kommer til beskatning, i det tilfælde at der er opsparede overskud. Det opsparede overskud ville dog under alle omstændigheder falde til betaling på et tidspunkt, om ikke andet, så ved udtræden af virksomhedsskatteordningen.

Situationen her er ikke meget anderledes end de to første eksempler, hvor den erhvervsdrivende overfører gæld til virksomheden, eller hæver mere end det opsparede overskud. I de to eksempler overførte den erhvervsdrivende også midler til sig selv med ingen eller lav beskatning, og som konsekvens heraf blev indskudskontoen negativ. Konsekvenserne af en negativ indskudskonto er de samme i alle 3 eksempler, rentekorrektion og suspension af muligheden for at opspare i virksomhedsskatteordningen.

I det 3. eksempel overføres beløbet uden beskatning, i henhold til virksomhedsskatteoven. Den erhvervsdrivende har ikke disponeret i strid med intentionen i virksomhedsskatteoven. Hvis ikke den erhvervsdrivende, eller dennes rådgiver, er særligt agtpågivende i forbindelse hermed, og sikrer at indskudskontoen ikke bliver negativ ved overførslen, risikerer den erhvervsdrivende at blive omfattet af reglerne.

I forbindelse med delomdannelse af en eller flere virksomheder i virksomhedsskatteordningen, fra personlig virksomhed til selskab, vil der på samme måde ofte være udfordringer i forhold til en negativ indskudskonto efterfølgende. Indskydes aktiviteten fra en personlig virksomhed i et selskab efter reglerne omkring skattefri virksomhedsomdannelse i virksomhedsskatteovens § 16a, vil situationen være den at vederlaget for afståelse af virksomheden, eller aktiviteten, indgår i virksomhedsskatteordningen.

I modsætning til ovenstående eksempel, består vederlaget ikke af en kontant betaling, men af aktier eller anparter i det nye selskab. Jf. virksomhedsskatteoven § 1, stk. 2, kan aktier og anparter dog ikke indgå i virksomhedsskatteordningen, hvorfor et beløb svarende til værdien af aktierne eller anparterne, overføres fra indskudskontoen til mellemregningskontoen, uden om hæverækkefølgen, og anses dermed for overført til privatøkonomien.

Efter virksomhedsskattelovens § 16a, stk. 4, skal indskudskontoen være udlignet inden omdannelsen kan ske, men da der efterfølgende i forbindelse med omdannelsen sker en overførsel fra indskudskontoen til mellemregningskontoen, vil indskudskontoen ofte være negativ, selv om den er udlignet før omdannelsen. I lighed med de tidligere eksempler, er der også her tale om at indskudskontoen bliver negativ som konsekvens af lovgivningen, og selvom alle beslutninger er erhvervsmæssigt begrundede.

I modsætning til tidligere eksempler er der dog ikke tale om at der reelt er overført værdier der ikke er beskattet til privatøkonomien, da virksomhedsskatteloven § 16a, stk. 3 tilsiger enten at nedsætte anskaffelsessummen på aktierne eller anparterne, svarende til den andel af opsparet overskud der omdannes, eller at lade sig beskatte af en tilsvarende del i omdannelsesåret.

Ovenstående eksempler på hvordan en negativ indskudskonto opstår, er naturligvis ikke udtømmende. Jf. afsnit 7.2.3, kan f.eks. også en sikkerhedsstillelse få indflydelse på indskudskontoen. Disse eksempler illustrerer dog i høj grad hvilke udfordringer der kan være i relation til at suspendere muligheden for at opspare overskud i virksomhedsskatteordningen, da også beslutninger der alene er begrundet i forretningsmæssige dispositioner, kan risikere at medfører en negativ indskudskonto, med de dertil hørende udfordringer.

I situationer hvor den erhvervsdrivende udtræder af virksomhedsskatteordningen, er der dog ikke problemer, da alle konti i den forbindelse opgøres. Ønsker den erhvervsdrivende herefter at genindtræde i virksomhedsskatteordningen, sker det på lige fod med alle andre og på samme betingelser.

7.2.3 Sikkerhedsstillelser

Som anført i afsnit 7.2, bestod ændringerne som vedtaget i Lov nr. 992 af 16/09/2014, af 3 delelementer der skulle sikre virksomhedsskatteordningen ikke blev udnyttet. De 3 del elementer var suspension af muligheden for at opspare overskud såfremt indskudskontoen er negativ, sidestillelse af sikkerhedsstillelse med hævning og en forhøjelse af rentekorrektionen.

Sidestillelsen af sikkerhedsstillelse med en hævning, gennemførtes med indførelse af virksomhedsskattelovens § 10, stk. 6 til 9, hvor stk. 6 er hovedbestemmelsen og 7-9 er undtagelserne. Bestemmelserne omkring sidestillelse af sikkerhedsstillelse med en hævning er med vedtagelsen af Lov nr. 652 af 08/06/2016, ændret, hvorefter virksomhedsskattelovens § 10, stk. 6 til 9 udgår, og erstattes af § 4b. Af hensyn til forståelsen af lovgivers intention med Lov nr. 992 af den 16. september 2014, og forståelsen af de senere ændringer i Lov nr. 652 af 08/06/2016, er det dog nødvendigt også at gennemgå de udgåede regler.

7.2.3.1 Sikkerhedsstillelser efter Lov nr. 992 af 16/09/2014

Som beskrevet i afsnit 7.1, kunne de erhvervsdrivende før lovindgrebet få midler ud til forbrug, ved at stille indestående i virksomhedsskatteordningen til sikkerhed for et tilsvarende privat lån. På denne måde fik de erhvervsdrivende midler ud til privatforbrug, der kun var beskattet med virksomhedsskatten, der på daværende tidspunkt var på 25 %, svarende til en besparelse i forhold til marginals-katten på ca. 31 %. Dette ønskede lovgiver at bremse med indførelse af virksomhedsskattelovens § 10, stk. 6, der sidestiller en sikkerhedsstillelse med en hævning:

Virksomhedsskattelovens § 10, stk. 6

Stilles aktiver i virksomhedsordningen til sikkerhed for gæld, der ikke indgår i virksomhedsordningen, anses det laveste beløb af enten gældens kursværdi eller sikkerhedsstillelsens størrelse for overført til den skattepligtige, jf. dog stk. 7-9. Opgørelsen af beløbet sker på det tidspunkt, hvor der stilles sikkerhed.

Ændringen havde effekt for sikkerhedsstillelse der blev stillet fra 11. juni 2014 eller senere, og medførte at enhver sikkerhedsstillelse der blev etableret efter denne dato, uagtet om sikkerheden er stillet for gæld til privatforbrug eller til 3. mand, sidestilles med en hævning, jf. dog stk. 7 til 9 som beskrevet i afsnit 7.2.3.1.1 til 7.2.3.1.3.

Opgørelsen af beløbet der skal overføres til den skattepligtige, opgøres som den laveste værdi af gældens kursværdi eller størrelsen af handelsværdien af sikkerhedsstillelsen, på tidspunktet for sikkerhedsstillelsens etablering⁷³.

⁷³ VSL § 10, stk. 6

Jf. nedenstående tabel, er gælden i begge tilfælde på t.kr. 1.000. I første eksempel fastsættes værdien til t.kr. 750, svarende til handelsværdien af sikkerhedsstillelsen, og i det andet eksempel til værdien af gælden på t.kr. 1.000.

Tabel 4

Kursværdi af lån (t.kr.)	Handelsværdi af aktiv (t.kr.)
1.000	750
1.000	1.250

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget⁷⁴, at senere udsving i værdien af aktivet der er stillet til sikkerhed, ikke som udgangspunkt vil få skattemæssige konsekvenser, da det alene er handelsværdien af sikkerhedsstillelsen på tidspunktet hvor den etableres der er afgørende i forhold til bestemmelsen.

Undtaget herfor er dog tilfælde hvor der er tale om "flydende" sikkerhedsstillelser, herunder f.eks. virksomhedspant. I det tilfælde hvor virksomheden tilføres yderligere aktiver, og sikkerhedsstillelsen derved forøges, vil den skattepligtige blive anset for at have overført et yderligere beløb til privatøkonomien svarende til den yderligere sikkerhedsstillelse. Dog fortsat maksimeret af kursværdien af gælden⁷⁵.

Det fremgår af betænkningen over lovforslaget at det er handelsværdien af sikkerhedsstillelsen der tages udgangspunkt i. Af minister svaret på spørgsmål nr. 249 af 5. december 2014, oplyses det at der ved opgørelse af handelsværdien skal tages hensyn til eventuelle andre kreditorers sikkerhed i de aktiver der stilles til sikkerhed. I tilfælde hvor øvrige kreditorer har fortrinsret til aktiverne, og sidste kreditor derfor ikke kan opnå dækning, må handelsværdien derfor antages at være kr. 0.

Af virksomhedsskatteloven § 10, stk. 6, skal et beløb svarende til sikkerhedsstillelsen eller gældens størrelse anses for overført til den skattepligtige, jf. ovenstående. Bestemmelsen er umiddelbart ret klar, og skulle ikke give anledning til mulighed for fortolkning i forhold til behandlingen af hvordan overførslen skulle ske. Det fremgår

⁷⁴ L200 Forslag til lov om ændring af virksomhedsskatteloven og kildeskatteloven, bilag 15, Bemærkninger, Til nr. 2, 6. afsnit

⁷⁵ L200 Forslag til lov om ændring af virksomhedsskatteloven og kildeskatteloven, bilag 15, Bemærkninger, Til nr. 2, 7. afsnit

imidlertid af betænkningen, at beløbet der overføres skal ske uden for hæverækkefølgen:

“Det beløb, der anses for overført til den skattepligtige ifølge den foreslåede § 10, stk. 6, i virksomhedsskatteloven, overføres uden for den almindelige hæverækkefølge. Det sker, ved at beløbet tillægges virksomhedens indkomst og anses for hævet af den skattepligtige. Der er alene tale om bogholderimæssige posteringer. Hvis der følger kontante beløb med ved overførslen, vil dette i sig selv blive anset for en hævnning.”⁷⁶

Det fremgår således af bemærkningerne til loven at overførslen skal ske uden for den almindelige hæverækkefølge, noget som blandt andre FSR kritiserede i det oprindelige høringssvar, og igen i høringssvaret til det endelige lovforslag. Kritikken fra FSR gik på at der hverken i det oprindelige lovforslag, eller i det endelige lovforslag reelt var hjemmel til at fravige virksomhedsskattelovens § 5 om hæverækkefølgen. FSR anså derfor den påtænkte overførsel for at skulle ske i henhold til den ordinære hæverækkefølge⁷⁷.

SKAT valgte at basere deres praksis på bemærkningerne til loven⁷⁸, og indførte dermed reelt dobbeltbeskatning af sikkerhedsstillelsen, først i form af beskatning af sikkerhedsstillelsen, og derefter som ordinær skat af afdrag på den private gæld.

Skatterådet fandt dog med det bindende svar af 24. november 2015 i SKM2015.745.SR, at ordlyden i Virksomhedsskatteloven § 10, stk. 6, ikke var tilstrækkelig klar til at udgøre selvstændig beskatningshjemmel. På denne baggrund fandt Skatterådet at overførslen skulle ske i overensstemmelse med virksomhedsskatteloven § 5. Som konsekvens heraf udsendte SKAT styresignal SKM2016.171.SKAT, om mulighed for genoptagelse på baggrund af den ændrede praksis. Den ændrede praksis var tilsvarende den udløsende faktor for ændringerne med Lov nr. 652 af 08/06/2016, der omtales nærmere i afsnit 7.2.3.2.

⁷⁶ L200 Forslag til lov om ændring af virksomhedsskatteloven og kildeskatteloven, bilag 15, Bemærkninger, Til nr. 2, 11. afsnit

⁷⁷ FSR høringssvar til lovforslag L200 af 8. september 2014, s. 2, sidste afsnit

⁷⁸ Den Juridiske Vejledning 2015-2, C.C.5.2.10, Sikkerhedsstillelse for privat gæld med aktiver i virksomhedsordningen

7.2.3.1.1 Undt. 1, sikkerhedsstillelse som led i sædvanlig forretningsmæssig disposition

Den første af de 3 undtagelser der er indsat, relaterer sig til sikkerhedsstillelser der foretages som led i sædvanlige forretningsmæssige dispositioner. I det tilfælde hvor den erhvervsdrivende foretager en sikkerhedsstillelse for gæld uden for virksomhedsskatteordningen, er udgangspunktet jf. afsnit 7.2.3.1, at der skal overføres et beløb svarende til sikkerhedsstillelsen til privatøkonomien. I udgangspunktet er al sikkerhedsstillelse for gæld uden for virksomhedsordningen omfattet, uagtet om sikkerhedsstillelsen vedrører den erhvervsdrivende privat, eller 3. mand.

Undtagelsen giver erhvervsdrivende mulighed for alligevel, at stille aktiver i virksomhedsordningen til sikkerhed for gæld uden for virksomhedsordningen, i det tilfælde at det sker "som led i en sædvanlig forretningsmæssig disposition"⁷⁹.

Begrebet "sædvanlig forretningsmæssig disposition", defineres ikke i loven, hvilket åbner op for fortolkning af reglen. Af betænkningen til lovforslaget, fremgår det at dispositionen skal tjene et forretningsmæssigt formål⁸⁰, og at der blandt andet kan lægges vægt på, om det er den løbende samhandel mellem den erhvervsdrivende og 3. mand der afstedkommer behovet for sikkerhedsstillelse. Betænkningen fremhæver et eksempel med en leverandør som grundet manglende likviditet, ikke kan levere en ordre til den erhvervsdrivende i virksomhedsordningen. I dette tilfælde ville den erhvervsdrivende kunne stille sikkerhed over for leverandørens pengeinstitut, mod at leverandøren får adgang til likvider fra pengeinstituttet, så ordren kan leveres.

Daværende skatteminister Benny Engelbrecht, har i spørgsmål nr. 34 af den 3. september 2014 til Lovforslag L200 oplyst, at vurderingen af om der er tale om en forretningsmæssige disposition, vil blive baseret på en test af to elementer, hvor begge elementer skal opfyldes for at kunne undtages fra hovedreglen.

Første elementet er en vurdering af om sikkerhedsstillelsen er foretaget som led i en sædvanlig forretningsmæssig disposition. Ministeren oplyser at for at dette kan være tilfældet, skal sikkerhedsstillelsen altid være en konsekvens af en anden forretningsmæssig disposition mellem den erhvervsdrivende og 3. mand. Dette skal

⁷⁹ VSL § 10, stk. 7

⁸⁰ L200 Forslag til lov om ændring af virksomhedsskatteoven og kildeskatteoven, bilag 15, Bemærkninger, Til nr. 2,12. til 16. afsnit

forstås som at sikkerhedsstillelsen ikke må være det bærende element, men skal være af sekundær karakter.

Det andet element er en vurdering af om sikkerhedsstillelsen tjener et forretningsmæssigt formål for den erhvervsdrivendes virksomhed. Herunder at sikkerhedsstillelsen skal ske på armslængde vilkår, og at modydelsen afspejler den risiko som virksomheden påtager sig ved at stille aktiver der indgår i virksomhedsskatteordningen til sikkerhed for 3. mands gæld. Det bemærkes dog at der ikke behøves at være en særskilt modydelse, men at denne kan være integreret i parternes samlede udvekslinger.

7.2.3.1.2 Undt. 2, sikkerhedsstillelse i blandet benyttet ejendom

For blandet benyttede ejendomme er der indsat en undtagelse, således at erhvervsdrivende med blandet benyttede ejendomme, omfattet af virksomhedsskatteovens § 1, stk. 3, 2. og 3. pkt., alligevel kan stille sikkerhed for gæld uden for virksomhedsskatteordningen, med aktiver der indgår i virksomhedsskatteordningen, jf. virksomhedsskatteovens § 10, stk. 8.

Betingelsen for at kunne stille aktiver i virksomhedsskatteordningen til sikkerhed for den private gæld, er at gælden der stilles sikkerhed for ikke må overstige værdien af den del af ejendommen som den erhvervsdrivende benytter til bolig. Vurderingen af om værdien af gælden overstiger andelen af ejendomsværdien sker på tidspunktet hvor der gives pant i ejendommen. Efterfølgende værdistigninger eller -fald, påvirker ikke vurderingen. Dette medfører også at såfremt der oprettes nye sikkerhedsstillelser, f.eks. i forbindelse med låneomlægning, skal vurderingen foretages igen.

Værdien af andelen af ejendommen der benyttes til bolig, sker enten med udgangspunkt i ejendomsværdien med tillæg af eventuelle forbedringer siden den seneste fastsættelse af ejendomsværdien eller til den kontante anskaffelsessum for den del af ejendommen der tjener til bolig. Det følger heraf at den erhvervsdrivende selv kan vælge om vurderingen skal ske ud fra anskaffelsessum eller ejendomsværdien.

Tabel 5

Privat gæld	Kontant anskaffelsessum	Offentlig ejendomsværdi
(t.kr.)	(t.kr.)	(t.kr.)
2.000	1.000	5.000
2.000	2.000	1.000
3.000	2.000	2.000

Ovenfor er skitseret 3 situationer. Den første situation omhandler en ejendom hvor den kontante anskaffelsessum udgør t.kr. 1.000, men den offentlige vurdering udgør t.kr. 5.000. Da den private gæld kun udgør t.kr. 2.000, og den offentlige ejendomsvurdering dermed er højere, kan sikkerhedsstillelsen ske uden skatteretlige konsekvenser for den erhvervsdrivende.

I det andet eksempel svarer anskaffelsessummen til den private gæld, mens den offentlige ejendomsvurdering er på t.kr. 1.000. Da anskaffelsessummen svarer til gælden, kan sikkerhedsstillelsen også i dette tilfælde ske uden konsekvenser.

I det tredje eksempel udgør den private gæld t.kr. 3.000, mens anskaffelsessum og ejendomsvurdering begge udgør t.kr. 2.000. Da gælden nu overstiger både anskaffelsessum og ejendomsvurdering, vil sikkerhedsstillelsen medføre at t.kr. 1.000 vil blive anset for overført til den skattepligtige jf. afsnit 7.2.3.1.

7.2.3.1.3 Undt. 3, Sikkerhedsstillelse forud for den 11. juni 2014

Sikkerhedsstillelser etableret d. 10. juni 2014 eller tidligere, er ikke omfattet af virksomhedsskattelovens § 10, stk. 6, da denne har virkning fra 11. juni 2014⁸¹. Fra lovgivers side var der dog et ønske om at også eksisterende sikkerhedsstillelser pr. 10. juni 2014, der ikke var omfattet af virksomhedsskattelovens § 10, stk. 7 eller 8, blev udfaset, således at der ikke var risiko for at erhvervsdrivende der allerede havde udnyttet virksomhedsskatteordningen mod intentionen i loven, kunne fortsætte uden konsekvenser. Dette sikres ved at sikkerhedsstillelser der etableres fra d. 11. juni 2014 og frem til 31. december 2017⁸², ikke er omfattede af reglerne omkring sidestillelse af

⁸¹ Lov nr. 992 af 16/09/2014, § 3, stk. 3

⁸² VSL § 10, stk. 9

sikkerhedsstillelser med hævninger jf. afsnit 7.2.3.1, under forudsætning af at der er tale om sikkerhedsstillelse der:

1. Var etableret d. 10. juni 2014, eller tidligere
2. Ikke beløbsmæssigt overstiger de sikkerhedsstillelser der afløses

Erhvervsdrivende der d. 10. juni 2014 allerede havde etableret sikkerhedsstillelser for privat gæld, med aktiver i virksomhedsordningen, kan dermed frit for at etablere nye sikkerhedsstillelser med aktiver i virksomhedsskatteordningen, uden at det udløser beskatning efter virksomhedsskatteovens § 10, stk., 6, frem til d. 31. december 2017.

Indsættelsen af undtagelsen er tiltænkt at smidiggøre indførelsen af beskatningen af sikkerhedsstillelser, således at erhvervsdrivende både har mulighed for at skifte bank, og etablere nye sikkerhedsstillelser i den forbindelse, svarende til de gamle sikkerhedsstillelser i en overgangsperiode. Det er ikke en mulighed for den erhvervsdrivende at etablere nye sikkerhedsstillelser, med sikkerhed i andre aktiver, end de aktiver der allerede var sikkerhed i pr. 10. juni 2014. Etablerer den erhvervsdrivende nye sikkerhedsstillelser, med sikkerhed i andre aktiver, vil disse være omfattet af hovedreglen i virksomhedsskatteoven § 10, stk. 6.

Frem til d. 31. december 2017, har det jf. ovenstående ingen konsekvenser for de erhvervsdrivende at have stillet sikkerhed for privat gæld med aktiver i virksomhedsordningen, såfremt sikkerhedsstillelsen var etableret d. 10. juni 2014. For at sikre at disse sikkerhedsstillelser også blev enten afvikles eller beskattet, indsættes bestemmelser jf. § 3, stk. 5 i Lov nr. 992 af 16/09/2014 som beskrevet nedenfor.

Den 1. januar 2018, sker der flere ting, såfremt sikkerhedsstillelserne ikke er afviklet. Har den erhvervsdrivende opsparet overskud i perioden fra 11. juni 2014 og frem til 31. december 2017, og ikke afviklet sikkerhedsstillelserne pr. 31. december 2017, overføres det i perioden 11. juni 2014 til 31. december 2017 opsparede overskud, til privatøkonomien i henhold til den ordinære hæverækkefølge⁸³. Herefter suspenderes muligheden for at foretage opsparing af overskud i virksomhedsskatteordningen, indtil sikkerhedsstillelserne der eksisterede d. 10. juni 2014 er afviklet.

⁸³ Lov nr. 992 af 16/09/2014, §3, stk. 5

Erhvervsdrivende der havde etableret sikkerhedsstillelser d. 10. juni 2014 eller tidligere, gives således frem til 2018 til at få afviklet sikkerhedsstillelserne. Har de erhvervsdrivende ikke afviklet sikkerhedsstillelserne inden da, suspenderes muligheden for opsparing af overskud, og eventuelt opsparet overskud fra fremsættelsen af lovforslaget til 31. december 2017, forfalder til beskatning.

7.2.3.2 Sikkerhedsstillelser efter Lov nr. 652 af 08/06/2016

Som tidligere beskrevet i afsnit 7.2.3.1, fandt Skatterådet med det bindende svar af 24. november 2015 i SKM2015.745.SR, at ordlyden i virksomhedsskatteloven § 10, stk. 6, ikke var tilstrækkelig klar til at udgøre selvstændig beskatningshjemmel. På denne baggrund fandt Skatterådet at overførslen skulle ske i overensstemmelse med virksomhedsskatteloven § 5, altså i overensstemmelse med den ordinære hæverækkefølge.

Før denne afgørelse, var det SKATs vurdering at overførslen skulle ske uden om den ordinære hæverækkefølge, og dermed skulle dobbeltbeskattes, først ved betaling af skat af den fiktive overførsel, og dernæst ved betaling af skat for at afdrage den private gæld.

Efter afgørelsen i Skatterådet, udsendte SKAT styresignal SKM2016.171.SKAT, om mulighed for genoptagelse på baggrund af den ændrede praksis, og som direkte konsekvens fremsættes lovforslag L123, vedtaget ved Lov nr. 652 af 08/06/2016.

Med vedtagelsen af Lov nr. 652 af 08/06/2016, er der primært tale om et ønske om at præcisere reglerne i forhold til sikkerhedsstillelser, efter Skatterådet afgørelse. I praksis sker det ved at indføre virksomhedsskatteloven § 4b stk. 1 til 4 og ophæve virksomhedsskatteloven § 10, stk. 6 til 9.

Virksomhedsskatteloven § 4 b, stk. 1

Stilles aktiver, der indgår i virksomhedsordningen, til sikkerhed for gæld, der ikke indgår i virksomhedsordningen, anses den skattepligtige for at have gjort brug af værdier i virksomhedsordningen svarende til det laveste beløb af enten gældens kursværdi eller aktivernes handelsværdi i det indkomstår, hvori der stilles sikkerhed, jf. dog stk. 2-4. Beløbet i 1. pkt. anses for overført fra

virksomhedsordningen til privatøkonomien. Beløbet opgøres på det tidspunkt, hvor aktiverne stilles til sikkerhed, eller på det tidspunkt, hvor den skattepligtiges tilvalg af virksomhedsordningen har virkning fra, hvis den skattepligtige forud for tilvalget af virksomhedsordningen har stillet virksomhedens aktiver til sikkerhed for gæld, der ikke indskydes i virksomhedsordningen samtidig med virksomhedens aktiver.

Indholdet af virksomhedsskatteloven § 4 b, stk. 1, 1. pkt. er næsten identisk med den ophævede § 10, stk. 1, der er blot enkelte sproglige tilpasninger. 2. pkt. er tilføjet, og angiver at beløbet der overføres fra virksomhedsskatteordningen til privatøkonomien, og dermed er en del af hæverækkefølgen. I 3. pkt. er der sket en præcisering i forhold til erhvervsdrivende der skal indtræde i virksomhedsskatteordningen, og forud herfor har stillet sikkerhed for privat gæld med aktiver der skal indgå i virksomhedsordningen. I det tilfælde skal beløbet opgøres, ved indtræden i virksomhedsordningen, og ikke på det tidspunkt hvor aktiverne er stillet til sikkerhed.

Virksomhedsskatteloven § 4 b, stk. 2 erstatter § 10, stk. 7, og er alene ændret sprogligt.

Virksomhedsskatteloven § 4 b, stk. 3, erstatter § 10, stk. 8. I lighed med virksomhedsskatteloven § 4 b, stk. 1, er der tale om præcisering i forhold til den oprindelige ændring i forhold til erhvervsdrivende der har stillet sikkerhed for privat gæld, før indtræden. I tillæg hertil udvides fritagelsen til også at gælde ved omlægning af gæld undtaget efter 1. pkt.⁸⁴.

Afsluttende indføres med virksomhedsskatteloven § 4 b, stk. 4, en ny undtagelse til § 4 b, stk. 1:

Virksomhedsskatteloven § 4 b, stk. 4

Stk. 1 finder ikke anvendelse for gæld med pant i fast ejendom, der tidligere har tjent til bolig for den skattepligtige, hvis gælden indskydes i virksomhedsordningen i samme indkomstår som ejendommen.

⁸⁴ VSL § 4 b, stk. 3, 3. pkt

Tidligere forholdt det sig sådan at når en privat bolig ejet og tidligere beboet af den erhvervsdrivende i virksomhedsskatteordningen, overgik til at være udlejningsejendom, blev aktivet, ejendommen, indskudt på indskudskontoen på tidspunktet for overgangen til udlejning, hvorimod gælden først blev indskudt i virksomhedsskatteordningen ultimo året. Da denne situation ikke var undtaget, medførte den ophørte § 10, stk. 6 at den erhvervsdrivende blev anset for at have overført et beløb svarende til gælden til privatøkonomien. Hvorefter gælden så ultimo året blev lagt ind i virksomhedsskatteordningen.

Med indførelsen af undtagelsen i § 4 b, stk. 4, sikres det at den erhvervsdrivende ikke bliver beskattet af sikkerhedsstillelsen i den mellemliggende periode. Det bemærkes i den forbindelse at problematikken omkring indskud af en tidligere privat bolig i virksomhedsskatteordningen ikke er løst af den grund, da aktivet fortsat skal indskydes på indskudskontoen, og gælden betragtes som en hævnning. Problematikken er omtalt nærmere i afsnit 8.2.1.2.

Virksomhedsskatteoven § 10, stk. 9, ophører men erstattes ikke af en tilsvarende paragraf direkte i virksomhedsskatteoven. I stedet er overgangsreglerne sikret i Lov nr. 652 af 08/06/2016 § 17, stk. 6 til 10. Bestemmelserne sikrer at overgangsreglerne fortsat gælder, også med det nye ændringsforslag. I tillæg hertil har erhvervsdrivende i virksomhedsskatteordningen med vedtagelsen af reglerne fået mulighed for at ændre selvangivelserne for indkomstårene 2013 til 2015. Omvalget må dog fortsat ikke resultere i at indskudskontoen for indkomståret 2013, bliver negativ, eller at en eventuel negativ saldo forsøges⁸⁵.

7.2.4 Forhøjelse af rentekorrektion

Som beskrevet i afsnit 7.1, har det tidligere været en fordel for erhvervsdrivende at lægge privat gæld ind i virksomhedsskatteordningen, når renten på gælden oversteg rentekorrektionen. Da rentekorrektionen tidligere blev beregnet på baggrund af kapitalafkastsatsen, og denne har været på under 5 % siden 2010, har den selvkontrollerende effekt reelt været sat ud af funktion, da renterne på langt de fleste banklån i samme periode har været højere.

⁸⁵ Lov nr. 652 af 08/06/2016, § 17, stk. 10

Som konsekvens heraf blev det med ændringerne i virksomhedsskatteloven besluttet at rentekorrektionen ikke som tidligere beregnes på baggrund af kapitalafkastsatsen i virksomhedsskatteloven § 9, men i stedet beregnes af rentekorrektionssatsen som opgøres i henhold til virksomhedsskatteloven § 9a. Det bemærkes at der således ikke er ændret på hvornår der skal beregnes rentekorrektion. Denne beregnes således fortsat jf. afsnit 5.4.2, når indskudskontoen primo eller ultimo er negativ, eller i tilfælde hvor der både er indskudt og hævet på indskudskontoen i samme år.

Rentekorrektionssatsen fastsættes med udgangspunkt i de samme tal som kapitalafkastsatsen, og vil altid være 3 %-point højere end kapitalafkastsatsen⁸⁶. Ved at forhøje rentekorrektionen, mindskes incitamentet til at lægge privat gæld ind i virksomhedsskatteordningen. Den tidligere gevinst ved forskellen mellem renten på gælden, og satsen hvormed rentekorrektionen blev beregnet, er på denne måde ikke længere til stede.

7.2.5 Muligheder for omgørelse

Ved vedtagelsen af ændringerne i det første ændringsforslag d. 14. september 2014, blev der samtidig mulighed for at søge om omgørelse af selvangivelsen for 2013. Årsagen til at muligheden indførtes, var for at sidestille erhvervsdrivende der havde indsendt selvangivelsen før fremsættelsen af lovforslaget, med personer der indsendte efter selvangivelsen efter lovforslaget og dermed kendte konsekvenserne af ændringerne.

De erhvervsdrivende der havde mulighed for at få omgjort selvangivelsen, var de personer der havde negativ indskudskonto, primo og/eller ultimo, eller havde stillet sikkerhed for privat gæld med aktiver der indgik i virksomhedsordningen. Dog under forudsætning af at de erhvervsdrivende ikke er omfattet af bagatelgrænsen på kr. 500.000.

På denne måde sikredes det at det kun var personer for hvem ændringerne havde konsekvenser, der havde mulighed for at søge om omgørelse. Denne afgrænsning blev indsat for at sikre mod at skattepligtige der ikke tidligere havde udnyttet virksomhedsordningen, fik mulighed for at udnytte bagatelgrænsen på kr. 500.000, ved at indskyde privat gæld.

⁸⁶ Den Juridiske Vejledning 2016-2, C.C.5.2.11

De beløb erhvervsdrivende havde mulighed for at flytte var finansielle aktiver og passiver, samt overførsel fra mellemregningskonto til indskudskonto. På denne måde sikredes det på samme måde at der kun var mulighed for at nedbringe den negative indskudskonto, og altså sikre at der også fremadrettet var mulighed for at spare op i virksomhedsordningen.

7.2.5.1 Omgørelse efter Lov nr. 652 af 08/06/2016

For at sikre der fortsat er adgang til at søge om omgørelse for erhvervsdrivende der påvirkes, er der indsat paragraffer, meget lig dem i det oprindelige ændringsforslag.

Skattepligtige der anvender afsnit 1 i Virksomhedsskatteloven, kan ændre valg af selvangivne oplysninger for indkomstårene 2013 til 2015. Dog for 2013 gælder det at, omvalget ikke må medføre at indskudskontoen bliver negativ, eller yderligere negativ. Ansøgning om omgørelse skal indgives til SKAT senest d. 1. juli 2017⁸⁷.

Erhvervsdrivende der påvirkes af ændringerne har således mulighed for at søge om omgørelse af deres selvangivelsesoplysninger, på samme måde som ved fremsættelsen af det oprindelige lovforslag. På denne måde sikres det at erhvervsdrivende har mulighed for at få ændret selvangivelsen for den periode som lovgivningen nu rettes med tilbagevirkende kraft.

⁸⁷ Lov nr. 652 af 08/06/2016, § 17, stk. 10

8 Sidestilling af virksomhedsformer

Som beskrevet i indledningen, og senere i afsnittene omkring virksomhedsskatteordningen, har der historisk været et ønske om at side stille erhvervsdrivende i virksomhedsskatteordningen med erhvervsdrivende i selskaber. Ved i vid i så vid udstrækning som muligt at side stille de to virksomhedsformer, var det oprindelige mål at sikre erhvervsdrivende med personlige virksomheder ikke var stillet væsentligt dårligere end deres kolleger med selskaber efter skattereformen i 1987.

Frem til 2014 blev virksomhedsskatteordningen udnyttet af nogle erhvervsdrivende til at få midler ud til forbrug, med en lavere beskatning end det var muligt for andre borgere og skatteydere i Danmark. Dette var ikke fra lovgivers side intentionen med virksomhedsskatteordningen, og med lovindgrebet i Lov nr. 992 af 16/09/2014, ønskede lovgiver at sikre, at det der blev beskrevet som "utilsigtet udnyttelse" af virksomhedsskatteordningen, blev stoppet.

I 2016 blev Lov nr. 652 af 08/06/2016 vedtaget. Lov nr. 652 af 08/06/2016 stadfæster i vid udstrækning den allerede gældende lov, med enkelte mindre tilføjelser og rettelsen som beskrevet i afsnit 7 og fremefter. På denne baggrund, må det lægges til grund at lovgiver har opnået det de ønskede med hasteindgrebet, og har vurderet at lovgivningen nu fungerer som ønsket. Da det oprindelige formål med virksomhedsskatteordningen fortsat ikke har ændret sig, og lovgiver også i den nu vedtagne lovgivning forsøger at side stille erhvervsdrivende i virksomhedsskatteordningen med selvstændig i selskaber, vil det derfor være relevant at undersøge hvilke forskelle, om nogen, der er imellem de to virksomhedsformer.

Til at vurdere effekten af lovindgrebet og hvorvidt de to virksomhedsformer er side stillet, vil der blive kigget på 2 overordnede emner:

1. Overdragelse af aktiver til personlige virksomheder og selskaber
2. Kautationer, sikkerhedsstillelser og pantsætninger

Områderne har det til fælles, at det begge tilfælde berøres af de lovændringer til virksomhedsordningen i 2014 og igen i 2016. Hvor retsstillingen for selskaber er beskrevet i andre afhandlinger i dybden, vil fokus for analysen her være på

konsekvenserne af ændringerne i virksomhedsskatteordningen, for derefter at blive sammenholdt med de tilsvarende muligheder i selskaber.

8.1 Overdragelse af aktiver til virksomhed eller selskab

For selvstændige er det relevant at se på hvilke aktiver der bliver brugt erhvervsmæssigt, og sikre at der er det rigtige ejerskab af aktiverne. Aktiver der benyttes udelukkende erhvervsmæssigt bør handles over så de ejes af virksomheden, og ikke privat, sådan at der ikke bruges fuldt beskattede midler til køb af aktiver i virksomheden. Almindeligvis giver det ikke anledning til større problemer da aktiverne normalt købes direkte af virksomheden. Alternativt hertil kan den erhvervsdrivende handle aktiverne over fra privatsfæren til virksomheden. Dette giver under normale omstændigheder ingen problemer, da der ikke er specielle krav til de fleste aktiver. Overdrages der større aktiver, så som huse eller biler, er det dog nødvendigt at være sikker på overdragelsen sker på den rigtige måde, så det ikke udløser unødigt beskatning.

8.1.1 Overførsel af aktiver til virksomhedsordningen

I tilfælde hvor der er tale om køb af fuldt erhvervsmæssige aktiver, direkte i virksomheden, sker købet på nøjagtig samme måde som for alle andre køb. Selskabet modtager et aktiv, f.eks. et hus, en bil eller en blyant, mod at selskabet betaler sælger.

Når der er tale om huse og biler, vil der dog ofte, både for personer og firmaer, udover selve købet af aktivet, skulle optages lån, mod at der stilles sikkerhed i det aktiv der er købt. Med indførelsen af virksomhedsskatteovens § 10, stk. 6, og nu § 4 b, stk. 1, er det vigtigt at erhvervsdrivende sikrer at der overføres, af et aktiv der tidligere har været privatejet, til virksomheden, ikke udløser beskatning.

8.1.1.1 Biler

For en erhvervsdrivende der ejer en bil privat, som skal overføres til virksomheden da den herefter skal benyttes 100 % erhvervsmæssigt, kunne der være disse to situationer:

Tabel 6

Værdi af bil (t.kr.)	Gæld i bil (t.kr.)
500	100
500	600

Ved overførsel af aktiver til virksomhedsskatteordningen, sker det til nettoværdien, altså aktivets værdi, fratrullet gæld. Aktiver og tilhørende passiver, indskydes dog uafhængigt af hinanden, som særskilte transaktioner⁸⁸. Indskuddet af bilen sker på indskudskontoen på overdragelsesdagen, og indskuddet af gælden sker ultimo året, som en hævning.

Da bilen indskydes på indskudskontoen i året, men gælden først indskydes ultimo året, er der stillet sikkerhed for privat gæld med aktiver i virksomhedsskatteordningen, hvorfor den erhvervsdrivende anses for at have overført et beløb svarende til den laveste værdi af enten sikkerhedsstillelsen eller gælden, til privatøkonomien⁸⁹. I første eksempel svarer dette til t.kr. 100, altså gælden, og i det andet eksempel svarer det til t.kr. 500, altså sikkerhedsstillelsen, da denne udgør det laveste beløb.

Efter overførslen, sker indskuddet af gælden samtidig ved en hævning ultimo året, hvorfor den erhvervsdrivende i forlængelse af ovenstående vil blive anset for at have hævet yderligere t.kr. 100 i første eksempel, og t.kr. 600 i andet eksempel, svarende til en samlet beskatning i første eksempel på t.kr. 200, og t.kr. 1.100 i andet eksempel.

Afsluttende kan det bemærkes at i tilfælde hvor der var tale om en blandet benyttet bil, skulle den indskydes i virksomhedsordningen primo året⁹⁰. Forholdet ændrer dog ikke ved situationen, da gælden fortsat indskydes og hæves ultimo året.

I de situationer hvor den erhvervsdrivende ønsker at indskyde en tidligere privat benyttet bil i virksomhedsordningen, der er gæld i, må overdragelsen således ikke ske i løbet af året, da det vil betyde en fordobling af hævningerne, først i form af sikkerhedsstillelsen, og derefter i form af gælden. Hvorvidt SKAT vil anse en overdragelse den 31. december til at være sket samtidig med indskuddet af gælden

⁸⁸ VSL § 2, stk. 4

⁸⁹ VSL § 4b, stk. 1

⁹⁰ VSL § 2, stk. 5

der sker ultimo året, er ikke klart. Anbefalingen til erhvervsdrivende der overvejer at indskyde en privat bil med gæld i virksomhedsordningen, må derfor være i stedet at sælge bilen, indfri gælden og derefter købe en bil direkte i virksomheden.

8.1.1.2 Ejendomme

I tilfælde af at den erhvervsdrivende ønsker at overføre en tidligere privat benyttet ejendom til virksomhedsordningen, er problematikken i vid udstrækning den samme som er gældende ved overdragelse af biler.

Aktivet, altså ejendommen, indskydes fortsat på indskudskontoen i løbet af året hvor overførslen sker, og gælden, såfremt gælden ønskes indskudt, indskydes ultimo året.

I relation til beskatningen af sikkerhedsstillelsen i den mellemliggende periode, falder ejendommen dog ind under undtagelsen i virksomhedsskatteloven § 4b, stk. 4, hvorfor sikkerhedsstillelsen i den mellemliggende periode ikke falder til beskatning.

Tabel 7

Kontant anskaffelsessum	Offentlig ejendomsværdi	Gæld i ejendom
inkl. forbedringer		
(t.kr.)	(t.kr.)	(t.kr.)
2.000	3.000	1.500

Selve indskuddet af ejendommen kan ske til enten den kontante anskaffelsessum eller til den offentlige ejendomsværdi ved indkomstårets begyndelse, med tillæg og fradrag af forbedringer⁹¹. I praksis vil ejendomme altid blive indskudt til den højeste af de to værdier, da indskudskontoen herved sikres den højeste værdi, og der ingen negative konsekvenser er herved.

For ovenstående eksempel, gælder det således at ejendommen indskydes til t.kr. 3.000, da dette er den højeste værdi af anskaffelsessummen og ejendomsværdi.

Ultimo året indskydes gælden i ejendommen på t.kr. 1.500 i henhold til den ordinære hæverækkefølge, hvilket medfører en hævning på t.kr. 1.500. I tilfælde hvor årets overskud eller de opsparede overskud fra tidligere år, overstiger dette beløb, hæves

⁹¹ VSL § 3, stk. 4

der t.kr. 1.500 i opsparet overskud. I tilfælde hvor beløbet ikke kan indeholdes heri, hæves restbeløbet på indskudskontoen.

Såfremt det hævede beløb kan indeholdes i årets overskud, eller de opsparede overskud fra tidligere år, medfører hævnningen at der skal betales skat af beløbet som almindelige personindkomst. Hæves beløbet i stedet på indskudskontoen, kan beløbet hæves skattefrit.

8.1.2 Overførsel af aktiver til kapitalselskaber

Selvstændigt erhvervsdrivende, med virksomhed drevet i selskabsform, kan ikke på samme måde som under virksomhedsskatteordningen overføre aktiver, da der er tale om 2 selvstændige juridiske personer. Som konsekvens heraf skal der udarbejdes en formel købs eller salgsaftale, og eventuelle gældsposter skal indfries, inden overdragelsen.

Sker overtagelsen før gælden er indfriet, er der samme problemstilling som under virksomhedsordningen. Efter selskabsloven § 210, er sikkerhedsstillelser overfor kapitalejere, sidestillet med at yde lån til kapitalejere, og dermed fuldt sidestillet med et ulovligt kapitalejerlån. Behandlingen af ulovlige kapitalejerlån sker efter LL § 16E, der siger at lånet behandles efter "... skattelovgivningens almindelige regler om hævninger uden tilbagebetalingspligt".

Det ligger udenfor denne afhandlings omfang at udrede konsekvenserne af ulovlige aktionærlån, men udgangspunktet er at et beløb svarende til det ulovlige lån, skal beskattes enten som løn eller udbytte hos kapitalejeren. Det er i denne sammenhæng uden betydning om sikkerhedsstillelsen er udnyttet eller ej, beskatningen sker efter sikkerhedsstillelsens pålydende værdi⁹².

Ovenstående medfører, at tages udgangspunkt i bilen i tabel 6, gælden ligger privat, og bilen er ejet af selskabet, skal kapitalejeren beskattes af værdien af sikkerhedsstillelsen, som i begge eksempler svarer til værdien af bilen på t.kr. 500.

⁹² L199, bilag 14, Skatteministerens kommentar til henvendelsen af 24/8-12 fra CORIT Advisory P/S, s. 5

8.1.2.1 Ejendomme

Erhvervsdrivende der driver virksomhed i selskabsform, kan som tidligere anført, ikke overføre aktiver til selskabet på samme måde som under virksomhedsskatteordningen. At der er tale om en ejendom ændrer derfor ikke på situationen.

Da der kan være tale om store summer i forbindelse med et eventuelt salg af ejendommen til selskabet, både i forhold til tinglysning, indfrielse af lån, optagelse af nye lån, advokat mm., vil det normalt ikke give mening at handle ejendommen over i selskabet. Alternativet hertil kunne være at udleje ejendommen, enten til selskabet, eller til 3. mand. Den erhvervsdrivende kan herefter så beslutte om ejendommen skal udlejes under virksomhedsordningen. Har den erhvervsdrivende allerede andre virksomheder i der indgår i virksomhedsordningen, vil ejendommen og gælden blive indskudt særskilt ultimo året, som beskrevet i forrige afsnit.

Er det den erhvervsdrivendes første virksomhed under virksomhedsordningen vil aktivet og gælden også blive indskudt særskilt, men indskuddet af gælden vil medføre en hævning på indskudskontoen, der ikke medfører skattebetaling, da der ikke er overskud fra tidligere år som beskattes først.

Ved at udleje under virksomhedsordningen undgår den erhvervsdrivende alle omkostningerne der er forbundet med køb og salg af fast ejendom, samtidig med at der er fuldt fradrag for renteomkostningerne til lån mv.

8.1.3 Delkonklusion

For erhvervsdrivende der benytter virksomhedsskatteordningen, har det længe været et problem at ejendomme og tilhørende gæld skulle overføres brutto og ikke netto til virksomhedsskatteordningen. Indførelsen af virksomhedsskatteloven § 4b, stk. 4, sikrede at de erhvervsdrivende ikke blev beskattet af sikkerhedsstillelsen i perioden mellem indskuddet af ejendommen og indskuddet af gælden. Indførelsen af bestemmelsen var nødvendig for at sikre de erhvervsdrivende mod fuldstændig økonomisk ruin, men løste kun en lille del af problemet som anført i høringsvarene fra blandt andre AgroSkat, FSR mfl. til Lov nr. 652 af 08/06/2016.

De erhvervsdrivende der har store opsparede overskud i virksomhedsskatteordningen, er reelt afskåret fra at udleje en tidligere privat benyttet ejendom, hvis de vil undgå at

de opsparede overskud skal falde til beskatning. Dette er en direkte konsekvens af først ændringerne ved Lov nr. 992 af 16/09/2014, og derefter tilpasningerne i Lov nr. 652 af 08/06/2016.

Før ændringerne kunne de erhvervsdrivende holde gælden i ejendommen uden for virksomhedsskatteordningen, selvom de indskød ejendommen i virksomhedsskatteordningen. På denne måde kunne de erhvervsdrivende både udleje ejendommen, og samtidig bevare de opsparede overskud. Konsekvensen heraf var at de kun fik fradrag i kapitalindkomsten af renteudgifterne vedrørende gælden, men set i forhold til i værste tilfælde at betale skat af en indkomst svarende til gælden, var dette et mindre onde.

Efter ændringerne og indførelsen af virksomhedsskatteoven § 4 b, stk. 1, er det ikke længere tilladt at stille sikkerhed for privat gæld, med aktiver i virksomhedsskatteordningen. Det betyder at de erhvervsdrivende med store opsparede overskud fra tidligere år, tvinges til enten at sælge ejendommen, muligvis med store tab til følge, eller lade sig beskatte af en indkomst svarende til gælden.

Modsæt forholder det sig for erhvervsdrivende med kapitalselskaber. Disse har aldrig tidligere kunnet overføre aktiver mellem privatøkonomien og selskabet, da der er tale om selvstændige juridiske enheder. Det kan de for så vidt stadig ikke, men i forhold til erhvervsdrivende med opsparede overskud i virksomhedsskatteordningen, påvirker de opsparede overskud i deres selskaber ikke deres muligheder for at agere.

De erhvervsdrivende kan vælge at sælge ejendommen og dermed realisere et eventuelt tab. Om salget sker til deres selskab eller 3. mand, ændrer ikke det store ved deres omkostninger til salget, lån skal indfries og optages, advokat skal udfærdige købsaftale mv.

Alternativet hertil, er at de i stedet vælger at indtræde i virksomhedsskatteordningen med ejendommen alene. Da deres almindelige virksomhed ligger i et selskab, har de mulighed for at indtræde direkte i virksomhedsskatteordningen, ved at indskyde både ejendom og tilhørende gæld, uden at det udløser nogen beskatning for dem personligt.

I forhold til overførsel af aktiver, herunder ejendomme, må det derfor konkluderes at erhvervsdrivende i virksomhedsskatteordningen og i selskabsform, ikke er sidestillet. Den største forskel ligger i forhold til ejendomme, hvor erhvervsdrivende der ikke benytter virksomhedsskatteordningen, er klart bedre stillet ved indtræden end de af deres kolleger som allerede benytter virksomhedsskatteordningen.

8.2 Kautitioner, sikkerhedsstillelser og pantsætninger

8.2.1 Virksomhedsskatteordningen

Som beskrevet i afsnit 7.2.3, er ændringerne der blev indført ved lovændringen i 2014 i forhold til sikkerhedsstillelse for gæld udenfor virksomhedsskatteordningen, ikke begrænset til kun at omhandle egentlige pantsætninger, men kan også udbredes til at omfatte personlige kautitioner og bankernes almindelig modregningsadgang.

Forholdene blev påtalt af flere omgange i høringsvar, både under behandlingen af det oprindelige lovforslag og i spørgsmål til ministeren i forbindelse med lovforslaget. Som konsekvens heraf blev der indført enkelte undtagelser og præciseringer i det endelige lovforslag, ligesom der ved ændringen i 2016 også er foretaget mindre præciseringer.

Dette har dog ikke ændret ved det oprindelige udgangspunkt, at både personlige kautitioner og bankernes almindelige modregningsadgang, er omfattet af lovgivningen. For almindelige erhvervsdrivende er der som konsekvens heraf er skabt usikkerhed om hvordan de erhvervsdrivende skal stille sig når interessenter, banker og samhandelspartnere ønsker kautitioner.

Siden vedtagelsen af de oprindelige ændringer i 2014, har skatterådet som konsekvens af usikkerheden skullet afgive bindende svar i adskillige sager om kautitioner og modregningsadgang. For at klarlægge om der kan udstikkes generelle retningslinjer i forhold til beløbsgrænser, betingelser mv. når der afgives kautitioner i forhold til om de er omfattet af virksomhedsskatteoven § 4 b, er det derfor relevant at gennemgå Skatterådets afgørelser.

Samtlige Skatterådet afgørelser offentliggøres, såfremt de kan anonymiseres i tilstrækkelig grad, i form af SKM meddelelser på skat.dk⁹³. Der offentliggøres tæt ved 900 SKM meddelelser om året, og det er ikke muligt at søge direkte i afgørelserne. Som konsekvens heraf, er relevante afgørelser udsøgt ved hjælp af Karnov. Som søgeord benyttes to sætninger, henholdsvis "modregning virksomhedsskatteloven" og "kaution virksomhedsskatteloven". Dette resulterer i to lister over Skatterådsafgørelser, en for hver sætning, hvori begge søgeord indgår. Søgningen blev foretaget d. 25. august, og resultatet af søgningen fremgår i nedenstående tabel:

Tabel 8

Søgeord:	Resultater:	Relevante
"Modregning virksomhedsskatteloven"	18	3
"Kautions virksomhedsskatteloven"	13	14
I alt:	31	17

Som det ses af tabellen, fremkom der ved søgningerne i alt henholdsvis 18 og 13 sager, altså 31 sager i alt. En del af disse sager fremkom ved begge søgninger, andre af sagerne var af ældre dato, og enkelte omhandlede andre emner, hvorfor der efter en indledende gennemgang af sagerne var der 17 sager til gennemgang og analyse.

Ved den indledende gennemgang blev det konstateret at en enkelt sag, SKM2016.96.SR, reelt bør opdeles svarede til de to spørgsmål der stilles i sagen. Spørgsmålene tager udgangspunkt i samme grundlag, men i det ene spørgsmål når Skatterådet frem til at spørger er omfattet af de nye regler, og i det andet spørgsmål, er spørger ikke omfattet. Som konsekvens behandles denne ene sag fremadrettet som to individuelle sager.

I tillæg hertil fremkom der 4 nye sager ved den indledende gennemgang, i form af afgørelser fra Skatterådet som der henvises i en eller flere af de fremkomne sager. Til den videre analyse og gennemgang er der således i alt 22 sager, der fremgår af bilagene.

Af de i alt 22 sager, finder Skatterådet at i 4 af sagerne vil spørger være omfattet af de nye regler i forhold til sikkerhedsstillelser, og en enkelt sag er omfattet for den del af kautionen der udvides efter 10. juni 2014.

⁹³ <http://www.skat.dk/SKAT.aspx?oID=80859>

8.3.1.1 SKM2016.234.SR

SKM2016.234.SR omhandler en situation hvor en erhvervsdrivende i forbindelse med bankskifte har stillet sikkerhed overfor alle konti, herunder spørgers private konti, ægtefællens konti og et af den erhvervsdrivende ejet ApS' konti, med en landbrugsejendom der indgår i virksomhedsskatteordningen. Aktiver i virksomhedsskatteordningen står således til sikkerhed for privat og 3. mands gæld pr. 10. juni 2014. Spørger vil gerne have afklaret om rentetilskrivningerne på de sikrede lån udgør nye sikkerhedsstillelser i henhold til virksomhedsskatteoven § 10, stk. 6, og om trækninger på sikrede kassekreditter i perioden efter 10. juni 2014 udgør nye sikkerhedsstillelser, da der ikke var trukket på kassekreditterne på skæringsdagen.

I SKM2016.234.SR når Skatterådet frem til at spørger er omfattet af reglerne i virksomhedsskatteoven § 10, stk. 6, for så vidt angår den del af den private gæld der overstiger gælden pr. 10. juni 2014, og at trækninger på sikrede kassekreditter dermed er et udtryk for en ny sikkerhedsstillelse. Det fremgår i afgørelsen at ved opgørelse af sikkerhedsstillelserne pr. 10. juni 2014, indgår kassekreditter og lån med den laveste værdi af enten sikkerhedsstillelse eller nominel værdi af gældsposten, i overensstemmelse med virksomhedsskatteoven § 10, stk. 6. Som konsekvens heraf vil yderligere træk på sikrede kreditter efter denne dato medføre at de bliver anset for at være en ny sikkerhedsstillelse. Den del af den udvidede kredit der omhandler rentetilskrivninger på gælden medregnes dog ikke som en forøgelse af gælden, da rentetilskrivningerne ikke vurderes at være omfattet af virksomhedsskatteoven § 10, stk. 6.

Afsluttende gjorde Skatterådet opmærksom på at der var sendt lovforslag i høring, hvorefter sikkerhedsstillelsen kunne opgøres som den størst udvisende kursværdi i perioden 11. juni til 8. september 2014. Det kan i den forbindelse bemærkes at bestemmelsen blev endeligt vedtaget i § 17, stk. 7 i Lov nr. 652 af 08/06/2016, hvorfor dette vil hjælpe spørger i den givne situation.

Skatterådets afgørelse er ikke overraskende og følger til fulde loven. For spørger der driver en personlig virksomhed, og som ikke har stillet spørgsmål ved den nye banks betingelser, er afgørelsen dog ærgerlig. Havde den erhvervsdrivende udelukkende drevet virksomhed i selskabsform, ville han have kunnet stillet sikkerhed med anparterne eller aktierne i selskaberne for den private del af bank arrangementet uden

at det ville medføre konsekvenser af nogen art. Da han driver en personlig virksomheden i virksomhedsskatteordningen, er den eneste mulighed han har for at stille sikkerhed over for banken at give sikkerhed i aktiverne i virksomhedsskatteordningen, hvilket nu jf. afgørelsen fra skatterådet medfører beskatning svarende til sikkerhedsstillelsen..

8.3.1.2 SKM2016.96.SR

SKM2016.96.SR er en interessant sag, da den illustrerer problemstillingerne i loven. I denne sag har den erhvervsdrivende en personlige virksomhed i virksomhedsskatteordningen, der udlejer en ejendom til et aktieselskab, der ligeledes er ejet af den erhvervsdrivende. Aktieselskabet er den eneste lejer, og den eneste samhandel der er mellem de to virksomheder er de ordinære huslejebetalinger.

Banken har i forbindelse med forhandlinger om en kreditramme for aktieselskabet, betinget sig at de enten fik pant i ejendommen på mio. kr. 1 (spørgsmål 1), eller alternativt at den erhvervsdrivende stillede en personlig kaution på mio. kr. 1 overfor banken (spørgsmål 2).

I forhold til spørgsmål 1, er der igen tale om at stille sikkerhed for gæld uden for virksomhedsskatteordningen, med aktiver i virksomhedsskatteordningen. Da der i dette tilfælde er tale om samhandel mellem virksomheden i virksomhedsskatteordningen og selskabet, kunne undtagelsen i virksomhedsskatteoven § 10, stk. 7 finde anvendelse. Skatterådet finder imidlertid ved vurdering af sikkerhedsstillelsen som den er beskrevet, at den ikke lever op til kravene om at den skal udspringe af en anden forretningsmæssig disposition, hvorfor den ikke vurderes at være undtaget i medfør af virksomhedsskatteoven § 10, stk. 7.

Det kunne herefter være interessant at høre i hvilke situationer den måske så kunne være omfattet. I et tilfælde hvor aktieselskabets overlevelse fremadrettet var afhængig af bankens kredit, og dermed af sikkerhedsstillelsen, ville undtagelsen så finde anvendelse? I SKM2015.474.SR fandt Skatterådet at da overlevelsen af den ene part, afhang af ny kredit til den anden part, var betingelserne i virksomhedsskatteoven § 10, stk. 7, opfyldt.

I relation til spørgsmål 2, finder Skatterådet at den personlige kaution overfor banken, ikke er omfattet af virksomhedsskatteloven § 10, stk. 6. Begrundelsen herfor er at den personlige sikkerhedsstillelse ikke medfører kredit i privatsfæren, og dermed ikke vurderes at være en omgåelse af reglerne i virksomhedsskatteordningen.

Situationen i sagen er således at banken opnår en højere sikkerhedsstillelse både i spørgsmål 1 og 2. Den erhvervsdrivende stilles samtidig ikke væsentligt anderledes i hverken det ene eller andet spørgsmål, men resultatet af en disposition som foreslået i spørgsmål 1 medfører en hævning på mio. kr. 1 i virksomhedsskatteordningen, og kr. 0 i spørgsmål 2. Dispositionen i spørgsmål 1 havde på den måde haft meget store konsekvenser for den erhvervsdrivende, i det tilfælde banken kun havde forelagt første mulighed og den erhvervsdrivende havde accepteret.

[8.3.1.3 SKM2015.528.SR og SKM2016.48.SR](#)

SKM2015.528.SR vedrører en erhvervsdrivende der påtænker at foretage en skattepligtig virksomhedsomdannelse. I forbindelse med omdannelsen skal selskabet have en kreditramme på mio. kr. 5, til de løbende driftsudgifter i det nye selskab, herunder foder, leje mv. Til sikkerhed for kreditten har banken betinget at banken, ud over sikkerhed i anparterne i det nystiftede selskab, også modtaget en personlig kaution for den fulde kredit på mio. kr. 5 af den erhvervsdrivende personligt.

Det oplyses at den erhvervsdrivende ved udgangen af seneste tilgængelige regnskab, havde en negativ indskudskonto på mio. kr. 2,9, opsparede overskud inkl. skat på mio. kr. 5,6, egenkapital i virksomhedsordningen på mio. kr. 10,7 og privat egenkapital på mio. kr. 2,1.

Ved afgørelsen af om den personlige kaution er omfattet af virksomhedsskatteloven § 10, stk. 6, har SKAT kigget på 3 elementer, indskudskonto, opsparet overskud og privat formue. I sagen her har spørger en negativ indskudskonto på mio. kr. 2,9, og er derfor omfattet af reglerne i virksomhedsskatteloven § 11, stk. 4. Spørger har derfor ikke mulighed for fremadrettet at spare op i virksomhedsskatteordningen, indtil indskudskontoen er udlignet. Da den private formue samtidig kun udgør mio. kr. 2,1, overstiger kreditrammen på mio. kr. 5 i betydelig grad den private formue, hvorfor SKAT efter en samlet vurdering, er af den opfattelse at den erhvervsdrivende stiller sikkerhed for gæld uden for virksomhedsskatteordningen, med aktiver i

virksomhedsskatteordningen. På denne baggrund vurderes det at den erhvervsdrivende med kautionen er omfattet af reglerne i virksomhedsskatteloven § 10, stk. 6.

Herefter vurderer SKAT sikkerhedsstillelsen i forhold til betingelserne i virksomhedsskatteloven § 10, stk. 7, omkring sædvanlige forretningsmæssige dispositioner. Heri lægges der vægt på om dispositionen er foretaget på armslængdevilkår. I dette tilfælde skal det vurderes om den erhvervsdrivende ville stille den samme sikkerhed overfor et andet selskab, der overtog driften af den tidligere personlige virksomhed.

Det er SKATs vurdering at en sådan transaktion og sikkerhedsstillelse aldrig ville forekomme, hvis ikke der reelt var tale om interesseforbundne parter, som i dette tilfælde. I forlængelse heraf, finder SKAT at den erhvervsdrivende vil kunne finansiere sit privatforbrug gennem afdrag på det tilgodehavende han ville få i det nystiftede selskab. På denne baggrund finder SKAT at sikkerhedsstillelsen heller ikke falder ind under undtagelsen i virksomhedsskatteloven § 10, stk. 7, hvorfor sikkerhedsstillelsen er omfattet af virksomhedsskatteloven § 10, stk. 6. Ved skatterådets tiltrædelse af afgørelsen finder Skatterådet at det afgørende i sagen ikke er kautionen i sig, men har tillagt det særlig vægt at den erhvervsdrivende ved stiftertilgodehavendet får adgang til kreditten.

Afgørelsen er ikke for så vidt overraskende, da den erhvervsdrivende ved kautionen ville få adgang til at få udbetalt penge til sig selv via den lovligt opståede mellemregning. Alligevel giver det dog anledning til forundring når afgørelsen her sammenholdes med afgørelsen i spørgsmål 2 i SKM2016.48.SR.

I SKM2016.48.SR har spørger en personlig formue på mio. kr. 8,9, og opsparet overskud på mio. kr. 21,5 i virksomhedsordningen, inkl. skat. Det er i sagen ikke oplyst om der er en negativ indskudskonto. Spørger i denne sag vil på samme måde som i SKM2015.528.SR i forskellige former og forbindelser lade selskaber ejet af ham personligt optage lån og kautionere for disse personligt. I spørgsmål to, anføres tillige at han vil kautionere personligt, og anvende dele af provenuet til udbetaling af hans personlige lovlige mellemregning i selskabet.

I sagen finder SKAT i alle tilfælde at han kan kautionere personligt, uden det vil falde ind under virksomhedsskatteloven § 10, stk. 6.

I spørgsmål 1 i SKM2016.48.SR henvises til SKM2015.528.SR, og specifikt til Skatterådets bemærkninger omkring stiftertilgodehavendet. Da der er tale om ordinære forretningsmæssige dispositioner i SKM2016.48.SR, finder SKAT dog ikke at det falder ind under virksomhedsskatteloven § 10, stk. 6, da der i sagen ikke er tale om stiftertilgodehavende eller andre måder at få adgang til kreditten.

I spørgsmål 2 behandles afgørelsen ikke nærmere.

Der er således en række sammenfald i de to sager:

1. Der er en, lovlig, mellemregning i selskaberne med ejeren
2. Ejeren kautionerer personligt for et lån
3. Lånet anvendes til hel eller delvis indfrielse af mellemregningen

Tilsvarende er der nogle forhold der er forskellige i de to sager:

1. I SKM2016.48.SR, overstiger de private aktiver kautionen
2. I SKM2015.528.SR, er mellemregningen opstået ved et stiftertilgodehavende

Det skal bemærkes at i SKM2015.528.SR, fremgår der ingen oplysninger om størrelsen på stiftertilgodehavendet, endside at der er et stiftertilgodehavende før Skatterådets afsluttende bemærkning.

Med Skatterådets bemærkning, må det på denne baggrund formodes at det ikke er forholdet mellem størrelsen på den personlige kaution, og værdien af den private formue der er udslagsgivende for om dispositionen falder ind under virksomhedsskatteloven § 10, stk. 6, men derimod nærmere det forhold at der i den ene sag er tale om et stiftertilgodehavende, og ikke i den anden.

Dette forstærkes for så vidt hvis spørgsmål 3 i SKM2016.48.SR medtages. Her spørges specifikt på om det at kautionerer for en driftskredit der overstiger værdien af de private aktiver vil være omfattet af virksomhedsskatteloven § 10, stk. 6. I dette

spørgsmål finder SKAT heller ikke at der er tale om en disposition der er omfattet af virksomhedsskatteloven § 10, stk. 6.

8.3.1.4 SKM2015.581.SR

SKM2015.581.SR omhandler den præcise situation der er omtalt i afsnit 8.2.1.2, vedrørende det at stille sikkerhed for privat gæld, med aktiver i virksomhedsskatteordningen, når en tidligere privat benyttet ejendom, overgår til udlejning.

Spørger har i denne sag i 2011 fraflyttet en ejendom, og herefter først forsøgt at sælge denne, og herefter udlejet den. Efter virksomhedsskatteloven § 2, stk. 3, skal alle virksomheder behandles som en i virksomhedsskatteordningen, hvorfor ejendommen er indskudt på indskudskontoen efter bruttoprincippet. Da den erhvervsdrivende havde opsparede overskud i virksomhedsskatteordningen, ville et indskud af gælden medføre en hævning af de opsparede overskud i året hvor gælden blev indskudt, anslået til ca. t.kr. 200 i denne sag. Som konsekvens heraf blev gælden holdt uden for virksomhedsskatteordningen, hvorefter renter og afdrag blev betalt med fuldt beskattede midler af den erhvervsdrivende, også efter udlejningen var påbegyndt.

Den erhvervsdrivende spørger om det kan bekræftes at udlejningen udgør en sædvanlig forretningsmæssige disposition, og derfor falder ind under undtagelsen i virksomhedsskatteloven § 10, stk. 7, hvorfor sikkerhedsstillelsen ikke skal være afviklet inden d. 31. december 2017 for fortsat at kunne spare op i virksomhedsskatteordningen.

SKAT anfører at for at sikkerhedsstillelsen kan anses for at være omfattet af virksomhedsskatteloven § 10, stk. 7, skal den bestå den to delte test, som tidligere omtalt i afsnit 7.2.3.1.1. Første del tester om sikkerhedsstillelsen om sikkerhedsstillelsen udspringer af en anden forretningsmæssig disposition. Sikkerhedsstillelsen må således ikke være det bærende element. Da sikkerhedsstillelsen her ikke opfylder dette kriterium, anser SKAT ikke sikkerhedsstillelsen som værende omfattet af virksomhedsskatteloven § 10, stk. 7, og dermed altså ikke som værende en sædvanlig forretningsmæssig disposition, hvorfor sikkerhedsstillelsen skal være ophørt senest d. 31. december 2017, hvis den erhvervsdrivende fortsat skal kunne spare op i virksomhedsskatteordningen.

8.3.1.5 Øvrige afgørelser

Af de fremsøgte afgørelser, er ovenfor gennemgået de afgørelser hvori SKAT og Skatterådet finder at de erhvervsdrivende bliver omfattet af reglerne i virksomhedsskatteloven § 10, stk. 6 og dermed virksomhedsskatteloven § 4 b, efter vedtagelsen af Lov nr. 652 af 08/06/2016. Af disse afgørelser fremstår SKM2015.528.SR som den eneste med en afgørelse der er overraskende i forhold til tidligere og senere afgørelser som beskrevet i afsnit 8.3.1.3.

Sammenholdes SKM2015.528.SR med øvrige afgørelser, er der som beskrevet kun et forhold der er særegent i denne sag, og det er stiftertilgodehavendet. Skatterådet lagde ved afgørelsen særlig vægt på at den erhvervsdrivende ville få adgang til kreditten i selskabet via stifter tilgodehavendet, og derfor fandt de at den erhvervsdrivende var omfattet af virksomhedsskatteloven § 10, stk. 6. Ved gennemgang af høringssvar og spørgsmål til det oprindelige lovforslag L200, er stiftertilgodehavendet ikke særskilt omtalt, ligesom det ved behandlingen af lovforslag L123 kun omtales i form af afgørelsen i SKM2015.528.SR i høringsskemaet.

Det kan således ikke på baggrund af disse oplysninger afgøres hvorfor Skatterådet finder at Stiftertilgodehavendet skulle give anledning til at en erhvervsdrivende ikke skulle kunne omdanne den personlige virksomhed til et selskab, uden at den af banken påkrævede personlige kaution omfattes af virksomhedsskatteloven § 10, stk. 6.

De øvrige afgørelser, hvor de erhvervsdrivende ikke anses for at være omfattet af virksomhedsskatteloven § 10, stk. 6, fremgår af bilagene, inkl. en forkortet opsummering af begrundelsen for fritagelsen samt eventuelle yderligere bemærkninger. Den langt overvejende begrundelse for at erhvervsdrivende ikke er omfattet, synes at være at der ingen indikationer er på utilsigtet anvendelse. I tillæg hertil er opsummeret, i det omfang oplysninger fremgår af de offentliggjorte afgørelser, den nominelle værdi af kautionen, den private formue, om der var negativ indskudskonto mv.

Der ses ikke umiddelbart en klar sammenhæng mellem hverken beløbsgrænser eller øvrige oplysninger, men da der mangler oplysninger fra de fleste afgørelser, kan der ikke konkluderes på dette datagrundlag.

8.3.2 Selskaber

Bestemmelserne omkring sikkerhedsstillelser overfor ejerkredsen i selskaber, er fuldt ud sidestillet med det at yde et direkte lån til ejerkreds eller ledelse⁹⁴. På samme måde som sikkerhedsstillelser foretaget som led i sædvanlige forretningsmæssige dispositioner under virksomhedsskatteordningen er undtaget, er disse også undtaget i selskaber⁹⁵.

I modsætning til under virksomhedsskatteordningen, har de erhvervsdrivende med selskaber dog alternativer til at stille sikkerhed direkte i aktiverne. Da der med selskaber er tale om selvstændige juridiske enheder, som den erhvervsdrivende ejer, kan der i stedet stilles sikkerhed i aktierne eller anparterne i selskabet.

Dette er fuldt ud lovligt, også selvom kapitalandelen står til sikkerhed for privat gæld, herunder f.eks. en kassekredit.

8.3.3 Delkonklusion

Det forhold at SKAT og Skatterådet i så mange afgørelser når frem til at der ingen indikationer er på utilsigtet anvendelse er ikke umiddelbart overraskende. Det må antages at de fleste erhvervsdrivende reelt set ønsker at følge den gældende lovgivning, og derfor ikke i udgangspunktet forsøger at spekulere i skattelovgivningen.

Årsagen til at det alligevel må give anledning til bekymring, både for erhvervsdrivende, men også for rådgivere og lovgivere, er at det er et udtryk for at lovgivningen ikke er tilstrækkelig klar på området. Med afgørelsen i SKM2015.528.SR, har Skatterådet slået fast at stiftertilgodehavender medfører at erhvervsdrivende omfattes af virksomhedsskatteoven § 10, stk. 6 og nu virksomhedsskatteoven § 4 b. Årsagen til at den erhvervsdrivende i den specifikke sag omfattes står dog ikke klart ud fra de offentliggjorte oplysninger. Er årsagen at et stiftertilgodehavende pr. definition betyder den erhvervsdrivende er omfattet? Eller var der forhold i sagen, sammenholdt med stiftertilgodehavendet der gjorde at den erhvervsdrivende var omfattet?

⁹⁴ SEL § 210

⁹⁵ SEL § 212

Spørgsmålene kan som anført ikke besvares ud fra de offentliggjorte oplysninger, og da der fra lovgivers side ikke er præciseret yderligere hverken i svar på spørgsmål eller høringssvar på lovforslag L123, står afgørelsen åben for fortolkning.

I øvrige tilfælde bekræfter afgørelserne at erhvervsdrivende i virksomhedsskatteordningen der ønsker at udleje en tidligere privatbolig, kun kan gøre dette ved at overføre både aktivet og gælden til virksomhedsskatteordningen, hvilket kan være noget nær umuligt for erhvervsdrivende med stor opsparede overskud i virksomhedsskatteordningen.

Afsluttende peger afgørelserne fra SKAT og Skatterådet på, at det forhold hvor der gives en personlig kaution ikke i udgangspunktet medfører beskatning efter virksomhedsskatteoven § 4 b. At kautionen overstiger den private formue, syntes heller ikke at være afgørende, da Skatterådet i SKM2015.528.SR, præciserer at kautionen, der i denne sag langt overstiger den private formue, ikke er afgørende, men at stiftertilgodehavendet er.

Sammenholdes afgørelserne i Skatterådet med gældende ret for selskaber, kan vi se at i forhold til sikkerhedsstillelser for privat gæld med aktiver i virksomhederne, er det i begge tilfælde sidestillet med en hævning. Hvor ejere af selskaber har visse muligheder for at indtræde i virksomhedsskatteordningen med en tidligere privat benyttet ejendom, er det for mange erhvervsdrivende der allerede er i virksomhedsskatteordningen mere eller mindre udelukket pga. opsparede overskud der falder til beskatning ved indskud af gælden.

Den tidligere mulighed for at undlade at indskyde gælden vedrørende ejendommen er efter lovændringerne heller ikke en mulighed længere, da de erhvervsdrivende i det tilfælde falder ind under VSL § 4 b, vedrørende sikkerhedsstillelse for privat gæld med aktiver i virksomhedsskatteordningen.

Det betyder at ejere af kapitalselskaber, reelt i har visse fordele frem for erhvervsdrivende i virksomhedsskatteordningen:

1. De kan stille sikkerhed over for privat gæld, med aktier/anparten i selskabet
2. De risikerer ikke beskatning af en personlig kaution overfor 3. mand

3. De kan påbegynde udlejning af en tidligere privat benyttet ejendom, uden at skele til opsparede overskud.

9 Privat gæld i virksomhedsordningen

9.1 Indledning

Privat gæld i virksomhedsordningen var en blandt flere anvendte metoder til det som regeringen døbte ”utilsigtet anvendelse af virksomhedsordningen”. Modellen blev som beskrevet i afsnit 7.1 anvendt af mange erhvervsdrivende, og var i 2014 et område revisorer, skattekonsulenter m.fl. rådgav om og selv ofte anvendte.

Efter ændringerne i 2014 som blev indført ved Lov nr 992 af 16/09/2014, er metoden af flere blevet beskrevet som afskaffet, og regeringen anførte det som et af målene for indgrebet i 2014, at stoppe muligheden for at indskyde privat gæld i virksomhedsordningen.

I de følgende afsnit vil anvendelsen af metoden blive belyst på baggrund af hvordan erhvervsdrivende med privat gæld i virksomhedsordningen ville være stillet i 2016, såfremt ændringerne ikke var blevet gennemført. Herefter vil konsekvenserne af ændringerne blive eksemplificeret.

9.2 Betydningen af lovindgrebet

Lovforslaget L200 som blev fremsat den 11. juni 2014 af daværende skatteminister Morten Østergaard døbte man *“Indgreb mod utilsigtet udnyttelse af virksomhedsordningen ved indskud af privat gæld m.v.”* Hermed blev det tydeliggjort af den daværende skatteminister, at det ikke længere skulle være muligt for erhvervsdrivende, at opnå skattemæssige og økonomiske fordele ved indskydelse af privat gæld i virksomhedsordningen.

Af ændringerne der blev indført med lovændringen, var det særligt indførelsen af § 11, stk. 4 der påvirkede privat gæld i virksomhedsordningen. Som beskrevet i afsnit 7.2.1, medfører bestemmelsen at erhvervsdrivende med negativ indskudskonto, får suspenderet muligheden for at opspare overskud i virksomhedsordningen. Bestemmelsen medfører at hele overskuddet fra virksomheden overføres, og beskattes hos den skattepligtige, ved opgørelsen af den personlige indkomst, jf. dog bagatelgrænsen som beskrevet i afsnit 7.2.1.

For erhvervsdrivende der tidligere har anvendt virksomhedsordningen, og har benyttet muligheden for at indskyde privat gæld, betyder ændringen at de fremadrettet bliver beskattet at det fulde overskud i virksomheden det enkelte indkomstår i den personlige indkomst såfremt indskudskontoen er negativ. Derved har ændringen sikret, at det fremadrettet ikke længere er muligt for erhvervsdrivende med negativ indskudskonto, at afdrage med midler, der kun var beskattet med den midlertidige virksomhedsskat. De erhvervsdrivende med positiv indskudskonto, har dog fortsat mulighed for at spare op, selvom de har privat gæld i virksomhedsordningen.

Lovændringen rammer på denne måde ikke alle erhvervsdrivende med privat gæld i virksomhedsordningen, da de erhvervsdrivende med positiv indskudskonto er undtaget. Dermed er privat gæld i virksomhedsordningen stadig lovligt uanset om den erhvervsdrivende har negativ eller positiv indskudskonto. Lovændringen har udelukkende fokuseret på at gøre det mindre attraktivt for de erhvervsdrivende at indskyde den private gæld. Det har lovgiver også præciseret i bemærkningerne til det oprindelige lovforslag fra 2014⁹⁶:

Muligheden for at spare op i virksomhedsordningen begrænses kun i de situationer, hvor indskudskontoen er negativ. De eksisterende regler omkring indskud af gæld i virksomhedsordningen ændres ikke, men det vil efter indførelsen af den foreslåede bestemmelse være mindre attraktivt for selvstændige at indskyde privat gæld i ordningen, hvor dette medfører, at indskudskontoen bliver negativ.

Uanset den foreslåede bestemmelse, vil det fortsat være muligt at have privat gæld i virksomhedsordningen og samtidig bevare opsparingsmuligheden i ordningen, når blot indskudskontoen ikke bliver negativ. Sådanne situationer forekommer, når den selvstændige eksempelvis indskyder flere erhvervsmæssige aktiver end passiver, uanset at sidstnævnte kun er privat gæld. Der vil derfor fortsat forekomme tilfælde, hvor den selvstændige kan spare virksomhedens overskud op i virksomhedsordningen, uanset at vedkommende har indskudt privat gæld.

I lovforslaget fremsat d. 11. juni 2014, pkt. 3.1, beskrives formålet med virksomhedsordningen som lovgiver anser det:

- 1) at sikre, at selvstændige opnår fuld fradragsværdi for erhvervsmæssige renter
- 2) at selvstændige har mulighed for at foretage en udjævning af svingende indkomster

⁹⁶ Lovforslag L200 som fremsat 11. juni 2014, pkt. 4.1, afsnit 3 og 4

3) at selvstændige har mulighed for at spare op til en lav foreløbig skat (svarende til selskabsskattesatsen) med henblik på konsolidering af virksomheden

Beregningseksemplerne i de følgende afsnit tager som konsekvens heraf udgangspunkt i en situation hvor indkomster i videst muligt omfang udjævnes og optimeres til topskattegrænsen. Baggrunden for dette ligger i antagelsen om at de erhvervsdrivende ønsker maksimal indkomst under topskattegrænsen, da dette vil sikre en minimering af de løbende skattebetalinger.

9.3 Beregningsanalyse

Som beskrevet i afsnit 8.1.1.2, kan det for erhvervsdrivende give problemer at indskyde gæld i virksomhedsordningen efter indtræden, da indskydelsen af den private gæld i virksomhedsordningen vil blive betragtet som en hævning og kun kunne indskydes ultimo af året.⁹⁷

Indkomståret efter ville den erhvervsdrivende så opnå fuldt fradragsværdi for renteudgifterne samt afdrage på gælden af lavt beskattede midler. I Eksempel A på efterfølgende sider er det illustreret og beregnet, hvordan privat gæld i virksomhedsordningen skattemæssigt var en økonomisk fordel før ændringerne. I dette eksempel har den erhvervsdrivende i tillæg til at indskyde den private gæld, samtidig anvendt opsparede overskud i virksomheden til afvikling på den private gæld.

Eksemplet er vist og beregnet ud fra hvordan skatten i 2016 ville være, såfremt lovændringer ikke var vedtaget. I de efterfølgende eksempler bliver det vist hvordan lovændringen påvirker skatten samt den erhvervsdrivendes disponible indkomst efter lovændringerne.

I eksemplerne tages udgangspunkt i en erhvervsdrivende med en virksomhed med et overskud før renter på kr. 1.119.000 og renteudgifter af privat gæld på kr. 119.000. Jf. afsnit 3.2, afgrænses eksemplerne til at gælde for en ugift person, uden øvrige indkomster. Gælden udgør t.kr 4.000 primo og er indskudt i virksomhedsordningen før 2016. Eksemplerne er fiktive og oplysninger baseret og vurderet til at ramme den gennemsnitlige erhvervsdrivende som anvendte modellen bedst muligt.

⁹⁷ Den Juridiske Vejledning 2016-2, C.C.5.2.5.1 - Generelt om indskudskonto

Efter 2016 satserne har den erhvervsdrivende en personfradrag på kr. 44.000 samt et beskæftigelsesfradrag på kr. 28.000⁹⁸. Det er i alle eksempler antaget at den erhvervsdrivende ønsker, og har hævet op til topskattegrænsen, i de tilfælde hvor det er muligt. Det ses således ikke på hvor stor skatten er ud fra et ønsket disponibelt beløb, men i stedet på hvor stor en disponibel indkomst den erhvervsdrivende har ud fra topskattegrænsen, samt hvad den samlede skat udgør, inkl. udskudt skat.

Ved analysen fremhæves de vigtigste beløb, satser og saldi, men ikke den detaljerede beregning. Beregningerne indgår i deres helhed som bilag 2.

9.3.1 Eksempel A - Privat gæld i VSO før lovændringer.

Jf. afsnit 9.3, kan indkomstoplysningerne der anvendes i Eksempel A opsummeres som følger:

Tabel 9

Indkomstoplysninger	Eks A
Resultat af virksomhed før renter	1.119.000
Renteudgifter overført fra privat til VSO	-119.000
<i>Indkomst i alt</i>	<i>1.000.000</i>
Indskudskonto primo	-4.000.000
Indskudskonto ultimo	-4.000.000
Kapitalafkastgrundlag primo	-3.900.000
Kapitalafkastgrundlag ultimo	-3.500.000
Rentekorrektion 1 %	-39.000
Kontant hævet (til topskattegrænse hvis muligt)	585.769
Privat gæld i VSO	-4.000.000

9.3.1.1 Fordeling af det skattemæssige resultat

Det skattemæssige resultat fremkommer ved optimeringen til topskat som følger:

Kapitalindkomsten består alene af rentekorrekturen som trækkes fra i kapitalindkomsten og indgår i den personlige indkomst, da indskudskontoen er negativ som følge af privat gæld i VSO⁹⁹. Rentekorrekturen blev før lovændringen i 2014,

⁹⁸ LL § 9 J

⁹⁹ Den Juridiske Vejledning 2016-2, C.C.5.2.7.3 - Den udvidede hæverækkefølge

beregnet af samme sats som kapitalafkastsatsen, der for 2016 udgør 1%¹⁰⁰. Kapitalindkomsten udgør hermed i alt et samletfradrag på kr. 39.000.

Opsparet overskud efter skat giver efter ovenstående oplysninger kr. 1.000.000 - 585.769 = 414.231, og et opsparet overskud på kr. 414.231 / (1-0,22) på kr. 531.066 hvilket giver en virksomhedsskat på kr. 531.066 x 22% = kr. 116.835.

Personlig indkomst før AM-Bidrag ved valg af VSO består derfor af kontant hævet tillagt rentekorrektionen og fratrasket virksomhedsskatten da beløb der hæves til dækning af virksomhedsskat er skattefrie jf. den udvide hæverækkefølge, som beskrevet i afsnit 5.4.6.

Beløbet til beskatning som personlig indkomst udgør derfor kr.: 585.769 - 116.835 + 39.000 = 507.934. Heraf skal der betales AM-bidrag på 8 % hvilket giver kr. 40.634. Den personlige indkomst udgør herefter kr. 467.300, svarende til topskattegrænsen i 2016. Fordeling og opgørelse af indkomst samt skatteopgørelsen ser derfor ud som følger:

Tabel 10

Fordeling af skattemæssigt resultat	Eks A
Beskatning som personlig indkomst	507.934
Kapitalindkomst fra virksomhedsordningen	-39.000
Kapitalindkomst fra privaten	-
Indkomst til virksomhedsbeskatning	531.066
	<u>1.000.000</u>

Tabel 11

Opgørelse af indkomst	Eks A
Overskud virksomhed	1.119.000
Renteudgifter virksomhed	-119.000
Kapitalafkast i VSO	-
Rentekorrektion i VSO	39.000
Indkomst til senere beskatning	-531.066
Resultat af virksomhed	<u>507.934</u>
AM-bidrag	<u>40.634</u>
Personlig indkomst	467.300

¹⁰⁰ SKM - VSL

Renteudgifter privat	-
Kapitalafkast i VSO	-
Rentekorrektion i VSO	-39.000
Kapitalindkomst	-39.000
Beskæftigelsesfradrag jf. LL § 9 J	-28.000
Ligningsmæssige fradrag	-28.000
Skattepligtig indkomst	400.300

Tabel 12

Skatteopgørelse	Eks A
AM-bidrag	40.634,00
Bundskat 9,08 %	42.430,84
Topskat 15 %	-
Sundhedsskat 3 %	12.009,00
Kommuneskat 24,90 %	99.674,70
Nedslag for beskatning over 51,95	-
Virksomhedsskat 22 %	116.834,52
Personfradrag - bundskat 9,08 % af 44.000	-3.995,20
Personfradrag - sundhedsbidrag 3 % af 44.000	-1.320,00
Personfradrag - kommuneskat 25,1 % af 44.000	-10.956,00
Anvendt reduktion for rentefradragets skatteværdi	-1.950,00
Samlet skat	293.362

9.3.1.2 Overskudsdisponering

Den erhvervsdrivendes disponible indkomst kan derfor opgøres i kr., som følger:

Tabel 13

Overskudsdisponering	Eks A
Samlet skat	293.362
Tilgang for opsparet overskud	414.231
Disponibel indkomst	292.407
	1.000.000

Indkomst før skat på kr. 1.000.000, fratrukket en samlet skat på kr. 293.362 og et opsparet overskud efter skat kr. 414.231. Herefter udgør den disponible indkomst efter skat kr. 292.497. Fordelt på 12 måneder svarer dette til kr. 24.374.

Det bemærkes, at da den private gæld på t.kr. 4.000 er indskudt i virksomhedsordningen, betales terminen på lånet med virksomhedens midler, hvorfor den disponible indkomst ovenfor reelt er efter skat, samt renter og afdrag på gælden.

9.3.1.3 Anvendelse af opsparede overskud

Ved at indskyde den private gæld i virksomhedsordningen, blev renterne på gælden reelt flyttet fra kapitalindkomsten til virksomheden, og derved i praksis til den personlige indkomst. Derved udgør fradraget for renter i stedet for ca. 27,9 %, op til 56 % såfremt der betales topskat ellers opnås en fradragsats på 42 %. I forlængelse heraf kan de opsparet overskud efter skat, såfremt der er tilsvarende likvider, anvendes til afdrag på den private gæld, da gælden er indskudt i virksomhedsordningen.

Antages det at opsparet overskud svarer til likvider, kan der betales et samlet afdrag pr. år på kr. 414.231, under forudsætning af uændrede indkomstforhold og satser. Ved at anvende de opsparede overskud til afdrag, kan den erhvervsdrivende på denne måde blive hurtigere gældfri, og herved spare renters rente. Antages det at den erhvervsdrivende i Eksempel A benytter en standard finansiering af f.eks. et hus, og det er denne gæld der er lagt ind i virksomhedsordningen, kunne lånet se således ud:

Tabel 14

Låneoplysninger

Løbetid:	30 år
Rente:	3,00 %
Hovedstol:	4.000.000
Terminer:	120
Første termin:	30. marts 2016
Sidste termin:	31. december 2045

Dette giver følgende afdragsplan:¹⁰¹

Tabel 15

Standard finansiering					
Termin	Lån primo	else pr/termin	Rente	Afdrag	Lån ultimo
1	4.000.000,00	50.670,31	30.000,00	20.670,31	3.979.329,69
2	3.979.329,69	50.670,31	29.844,97	20.825,34	3.958.504,35
3	3.958.504,35	50.670,31	29.688,78	20.981,53	3.937.522,83
4	3.937.522,83	50.670,31	29.531,42	21.138,89	3.916.383,94
		50.670,31	29.372,88	21.297,43	3.895.086,51
			29.213,15	21.457,16	3.873.629,35
				21.618,09	3.852.011,26
				21.778,82	3.830.231,03
116	247.749,42	50.670,31	1.850,21		
117	198.937,23	50.670,31	1.492,03	49.178,28	149.758,95
118	149.758,95	50.670,31	1.123,19	49.547,12	100.211,83
119	100.211,83	50.670,31	751,59	49.918,72	50.293,11
120	50.293,11	50.670,31	377,20	50.293,11	0,00
Renter i alt:			2.080.437,14		

Standardfinansiering løber over 30 år, med en fast rente på 3 %, der tilskrives pr. termin. Dette giver en samlet renteudgift på kr. 2.080.437 over hele låneperioden på 30 år.

Den erhvervsdrivende har som tidligere beskrevet, mulighed for at afdrage med virksomhedsmidler, altså de opsparede overskud i virksomheden. Såfremt det opsparet overskud efter skat på kr. 414.231 anvendes til afdrag på lånet i fuldt omfang, fås følgende afdragsprofil¹⁰²:

¹⁰¹ Hele låneplanen er vedlagt i bilag 4

¹⁰² Hele låneplanen er vedlagt i bilag 5

Tabel 16

Finansering med afdrag bestående af opsparet overskud efter skat					
Termin	Lån primo	Ydelse pr/terr	Rente	Afdrag	Lån ultimo
1	4.000.000,00	103.557,75	30.000,00	73.557,75	3.926.442,25
2	3.926.442,25	103.557,75	29.448,32	74.109,43	3.852.332,82
3	3.852.332,82	103.557,75	28.892,50	74.665,25	3.777.667,56
4	3.777.667,56	103.557,75	28.332,51	75.225,24	3.702.442,32
		103.557,75	27.768,32	75.789,43	3.626.652,89
			27.199,90	76.357,85	3.550.295,03
				76.922,54	3.473.364,50
42	484.319,00				
43	384.394,47	103.557,75	2.882,96		
44	283.719,68	103.557,75	2.127,90	101.429,85	182.289,83
45	182.289,83	103.557,75	1.367,17	102.190,58	80.099,25
46	80.099,25	80.700,00	600,74	80.099,26	-
Renter i alt			740.798,75		

De øgede afdrag medfører at den samlede gæld på t.kr. 4.000, efter 46 terminer er indfriet, hvilket svarer til en afdragsprofil på 11 ½ år. Renteudgifterne på denne forkortede løbetid udgør i alt kr. 740.799. Anvender den erhvervsdrivende som har indskudt gælden i virksomhedsordningen denne mulighed for afdrag med virksomhedens lavt beskattede midler, opnås der en rentebesparelse på kr. 2.080.437 – kr. 740.799 = kr. 1.339.638. Forudsætningen herfor er naturligvis todelt. Dels skal de opsparede overskud udgøres af frie likvider, og dels skal den erhvervsdrivende have mulighed for frit at øge afdraget på lånet.

Udover rentebesparelsen, øges fradragsværdien af renterne og dermed opnås en permanent besparelse på ca. 14,1 % som beskrevet tidligere. Den permanente besparelse beregnes på baggrund af ca. kr. 119.000, fratrullet rentekorrektionen på kr. 39.000, det tabte kapitalafkast på kr. 1.000 (1 % af t.kr 4.000 - 3.900) og reduktionen af rentefradraget skatteværdi på 2.500-1.950¹⁰³.

Den permanente besparelse giver således 14,1 % af (kr. 79.000 – kr. 550) = kr. 10.589. Besparelsen her er beregnet for 2016, baseret på renteudgifterne på gælden det første år. I takt med at gælden afdrages, falder besparelsen år for år. Dette betyder naturligvis at under den forudsætning at der var tale om et afdragsfrit lån, ville besparelsen, med uændrede satser, være den samme også i de kommende år.

¹⁰³ Se tabel 20

9.3.1.4 Sammenfatning

Ved at indskyde den private gæld i virksomhedsordningen, og bruge virksomhedens midler til at afdrage gælden med (de opsparede overskud efter skat), vil den erhvervsdrivende over låneperioden spare t.kr. 1.340 alene på renters rente effekten. Over tid vil den erhvervsdrivende dermed også have t.kr. 1.340 mere i disponibel indkomst netto, end en erhvervsdrivende, eller lønmodtager, med samme lønindtægt og gæld udenfor virksomhedsordningen.

Derudover får den erhvervsdrivende en permanent skattebesparelse med den øgede fradragsværdi af renterne, som i år 1 udgør små t.kr. 11. Den mindre skattebetaling er en direkte konsekvens af at den personlige indkomst bliver mindre ved at flytte renterne fra kapitalindkomsten til den personlige indkomst.

I den situation at renterne er 0 %, eller negative, bliver der permanente skattebesparelse til en skatteudgift, da den erhvervsdrivende mister kapitalafkastet. Det har indtil for få år siden været helt utænkeligt med negative renter, men de sidste par år har vist at negative renter på gæld ikke er umuligt at forestille sig. Forholdet omtalt yderligere i afsnit 9.4.1.

Er renteudgifter lavere end den beregnede rentekorrektion, nedsættes rentekorrektionen til virksomhedens samlede nettofinansieringsudgifter¹⁰⁴, som beskrevet i afsnit 5.4.2. I dette eksempel hvor rentekorrektionen udgør 1 %, vil dette ske efter ca. 8 år. Herefter vil der ikke længere være en permanent skattebesparelse, da der i dette eksempel ikke vil flyttes renteudgifter fra kapitalindkomst til personlig indkomst, da rentekorrektionen, vil udligner denne.

Ligeledes kan der ikke opnås kapitalafkast før kapitalafkastgrundlaget er positivt.

Den erhvervsdrivende vil derfor efter ca. 8 år, få en øget skattebetaling, i forhold til en erhvervsdrivende i et tilsvarende eksempel uden indskudt privat gæld, da denne vil kunne opnå kapitalafkast og mindske den personlige indkomst.

Hvis der var anvendt 4 % i rentekorrektion i eksemplet, svarende til den forøgede rentekorrektionssats i 2016, ville rentekorrektionen være på kr. 119.000. I dette tilfælde vil der her være tale om tilsvarende skatteudgift fra 1. år, alene på grund af den

¹⁰⁴ VSL § 11, stk. 1, 4. pkt.

manglende mulighed for at få kapitalafkastet. Denne skatteudgift vil i et eks. med t. kr. 100 i kapitalafkastgrundlag give en øget skattebetaling på $1 \% \times \text{kr. } 100.000 \times 14,1 \%^{105} = 141$ kr. Sammenholdt med den samlede rentebesparelse ved det hurtigere afdrag på gælden, må dette anses for at være et uvæsentligt beløb, da den samlede besparelse ved renters rente alene gav mulighed for en besparelse på op til t.kr. 1.340

Konsekvenserne for virksomheden, såfremt virksomhedens midler anvendes til afdrag på den indskudte gæld i virksomhedsordningen, vil være et lavere indestående i banken, og dermed et lavere beløb til at foretage investeringer, uden der skal optages lån i banken. For den erhvervsdrivende personligt er det vigtigt at erindre at der ikke er tale om at den samlede indkomst for den erhvervsdrivende over tid bliver mindre. Den erhvervsdrivende skal fortsat svare fuld skat af de opsparede overskud, før eller siden.

Vælger den erhvervsdrivende at ophøre med sin virksomhed eller vælges en anden beskatningsform, falder de samlede opsparede overskud til betaling. I en sådan situation, kan det være nødvendigt for den erhvervsdrivende at optage nye lån til betaling af skatten, såfremt overskud er anvendt til afdrag. Samlet set, vil den erhvervsdrivende dog stadig have opnået en besparelse på renters rente i den mellemliggende periode.

Afsluttende skal det bemærkes at, såfremt den erhvervsdrivende indskyder privat gæld og optimerer til topskattegrænsen, vil der kunne opnås en højere disponibel indkomst her og nu. Årsagen hertil er to ting, for det første vil den erhvervsdrivende med gæld i virksomhedsordningen ikke skulle betale afdrag med fuldt beskattede midler, men af virksomhedens midler. For det andet, vil den erhvervsdrivende få en lavere personlig indkomst, såfremt renteudgifterne er højere end rentekorrektionen og dermed mulighed for at hæve mere ud af virksomheden. Disse to forhold er yderligere illustreret i de følgende afsnit.

Over tid får den erhvervsdrivende med privat gæld i virksomhedsordningen dog ikke en højere disponibel indkomst, hvis der set bort fra den permanent påvirkning som beskrevet ovenfor. Der er alene tale om en udskydelse af dele af skattebetalingen, altså en indkomstudjævning som jf. afsnit 9.2, fortsat er et at formålene med virksomhedsordningen.

¹⁰⁵ Forskellen mellem fradraget i personlig indkomst og kapitalindkomst

Man kan derfor sige at den erhvervsdrivende med privat gæld i virksomhedsordningen, får hævet topskattegrænsen, da hele virksomhedens overskud kan hæves ud, uden at der betales topskat, over en kortere periode end hvad erhvervsdrivende uden gæld i virksomhedsordningen kan opnå. Reelt set kan hele overskuddet efter betaling af virksomhedsskat hæves ud til dækning af privat gæld i VSO.

Samlet må det konkluderes at den erhvervsdrivende vil indskydelse af privat gæld i virksomhedsordningen kan opnå en betydning økonomisk gevinst. Gevinsten består i mulighed for at opnå en større rådighedsbeløb her og nu og på sigt et samlet større rådighedsbeløb opnået ved en evt. besparelse af renters rente og/eller permanente skattebesparelser.

9.3.2 Eksempel B, C & D - Privat gæld i VSO efter lovændringer

I Eksempel A sås det at privat gæld i virksomhedsordningen, gav en række skatte- og økonomiske fordele for den erhvervsdrivende. Ved lovændringerne i 2014 blev dette ændret, og ved vedtagelsen af loven fastslog Skatteministeren med folketinget bag sig at privat gæld var en udnyttelse af virksomhedsordning som ikke var tilsigtet.

Ændringerne betyder i praksis, at der ikke længere kan foretages opsparing af overskud såfremt indskudskontoen er negativ, og dermed fratages de erhvervsdrivende optimeringsmulighederne i virksomhedsordningen. Eksempel A er derfor ikke længere en mulighed for den erhvervsdrivende, såfremt indskudskontoen på datoen for lovforslaget, d. 10. juni 2014, var negativ med mere end t.kr. 500.

For de erhvervsdrivende er der derfor ikke længere mulighed for at opspare overskud før indskudskontoen bliver positiv, og i tillæg hertil ændredes rentekorrekturen så den beregnes på baggrund af rentekorrektionssatsen der udgør kapitalafkastsatsen + 3 % - point¹⁰⁶.

For Eksempel A ville dette medføre konsekvenserne som illustreret nedenfor i Eksempel B.

¹⁰⁶ Den Juridiske Vejledning 2016-2, C.C.5.2.11

Eksempel C, er den hypotetiske situation, hvor en erhvervsdrivende havde indskudt gæld svarende til en negativ indskudskonto på præcis t.kr. 500, hvormed den erhvervsdrivende omfattes af bagatelgrænsen som beskrevet i afsnit 7.2.1.

Eksempel D, er situationen hvor alt gælden står privat.

Følgende indkomstoplysninger fås nu på baggrund af Eksempel A og oplysningerne som anført ovenfor:

Tabel 17

Indkomstoplysninger	Eks A	Eks B	Eks C	Eks D
Resultat af virksomhed før renter	1.119.000	1.119.000	1.119.000	1.119.000
Renteudgifter overført fra privat til VSO	-119.000	-119.000	-14.875	-
Renteudgifter, privat herefter	-	-	-104.125	-119.000
<i>Indkomst i alt</i>	<i>1.000.000</i>	<i>1.000.000</i>	<i>1.000.000</i>	<i>1.000.000</i>
Indskudskonto primo	-4.000.000	-4.000.000	-500.000	-
Indskudskonto ultimo	-4.000.000	-4.000.000	-500.000	-
Kapitalafkastgrundlag primo	-3.900.000	-3.900.000	-400.000	100.000
Kapitalafkastgrundlag ultimo	-3.500.000	-3.500.000	-	500.000
Rentekorrektion 1 %	-39.000	-	-	-
Rentekorrektion 4 %	-	-156.000	-16.000	-
Faktisk rentekorrektion	-39.000	-119.000	-14.875	-
Kapitalafkastgrundlag 1 %	-	-	-	1.000
Kontant hævet (til topskattegrænse hvis muligt)	585.769	1.000.000	627.494	643.149
Privat gæld i VSO	-4.000.000	-4.000.000	-500.000	-

I indkomstopgørelsen skema XXX, ses det at der i Eksempel C i medtaget privat gæld på t.kr. 500, svarende til 1/8-del af den samlede gæld i Eksempel A. Som konsekvens heraf medtages ligeledes 1/8-del af de samlede renteudgifter i virksomhedsordningen. I praksis, såfremt lånet er opdelt i to, medtages alene renterne på lånet som er med i virksomhedsordningen. I Eksempel D er hele gælden og alle renter holdt udenfor virksomhedsordningen.

Der bliver beregnet rentekorrektion med 4 % i eks. B og C hvor der er indskudt gæld. Rentekorrektionen kan som nævnt maksimalt udgøre virksomhedens nettofinansieringsudgifter, der i ovenstående eksempel udgør henholdsvis kr. 119.000 og kr. 14.875. Som konsekvens heraf reduceres rentekorrektionen til kr. 119.000 i Eksempel B og kr. 14.875 i Eksempel C, svarende til en reduktion på henholdsvis kr. 37.000 og kr. 4.625.

Da et af hovedformålene med virksomhedsordningen, var at udjævne indkomster over tid, ved opsparing af overskud i gode år, og senere hæve opsparet overskud i dårlige år, er der optimeret til topskattegrænsen. I Eksempel B er dette dog ikke muligt da hele overskuddet skal hæves grunden den negative indskudskonto.

Såfremt den erhvervsdrivende i Eksempel B, reelt kun har hævet samme beløb som i Eksempel A, vil der blive hensat til senere hævninger. Det bemærkes i den sammenhæng at en hensættelse til senere hævning reelt vil påvirke kapitalafkastgrundlaget negativt. I dette Eksempel ser vi bort fra dette og antager at den erhvervsdrivende har hævet hele overskuddet på mio. kr. 1, i indkomståret. I Eksempel C og D, er der hævet op til topskattegrænsen på hhv. kr. 627.494 og 643.149.

9.3.2.1 Fordeling af skattemæssigt resultat

På baggrund heraf kan fordelingen af indkomst opstilles:

Tabel 18

Fordeling af skattemæssigt resultat	Eks A	Eks B	Eks C	Eks D
Beskatning som personlig indkomst	507.934	1.119.000	507.934	507.934
Kapitalindkomst fra virksomhedsordningen	-39.000	-119.000	-14.875	1.000
Kapitalindkomst fra privaten	-	-	-104.125	-119.000
Indkomst til virksomhedsbeskatning	531.066	-	611.066	610.066
	<i>1.000.000</i>	<i>1.000.000</i>	<i>1.000.000</i>	<i>1.000.000</i>

I Eksempel B udgør den personlige indkomst således t.kr. 1.119, da hele overskudet falder til beskatning. I Eksempel D er alle renterne medtaget som negativ kapitalindkomst, og der beregnes kapitalafkastet beregnes til kr. 1.000, der også hæves, hvorfor det opsparede overskud er kr. 1.000 lavere, end Eksempel C.

Herefter kan opgørelse af indkomst samt skatteopgørelse opstilles:

Tabel 19

Opgørelse af indkomst	Eks A	Eks B	Eks C	Eks D
Overskud virksomhed	1.119.000	1.119.000	1.119.000	1.119.000
Renteudgifter virksomhed	-119.000	-119.000	-14.875	-
Kapitalafkast i VSO	-	-	-	-1.000
Rentekorrektion i VSO	39.000	119.000	14.875	-
Indkomst til senere beskatning	-531.066	-	-611.066	-610.066
Resultat af virksomhed	507.934	1.119.000	507.934	507.934
AM-bidrag	40.634	89.520	40.634	40.634
Personlig indkomst	467.300	1.029.480	467.300	467.300
Renteudgifter privat	-	-	-104.125	-119.000
Kapitalafkast i VSO	-	-	-	1.000
Rentekorrektion i VSO	-39.000	-119.000	-14.875	-
Kapitalindkomst	-39.000	-119.000	-119.000	-118.000
Beskæftigelsesfradrag jf. LL § 9 J	-28.000	-28.000	-28.000	-28.000
Ligningsmæssige fradrag	-28.000	-28.000	-28.000	-28.000
Skattepligtig indkomst	400.300	882.480	320.300	321.300

Tabel 20

Skatteopgørelse	Eks A	Eks B	Eks C	Eks D
AM-bidrag	40.634,00	89.520,00	40.634,00	40.634,00
Bundskat 9,08 %	42.430,84	93.476,78	42.430,84	42.430,84
Topskat 15 %	-	84.327,00	-	-
Sundhedsskat 3 %	12.009,00	26.474,40	9.609,00	9.639,00
Kommuneskat 24,90 %	99.674,70	219.737,52	79.754,70	80.003,70
Nedslag for beskatning over 51,95	-	-168,65	-	-
Virksomhedsskat 22 %	116.834,52	-	134.434,52	134.214,52
Personfradrag - bundskat 9,08 % af 44.000	-3.995,20	-3.995,20	-3.995,20	-3.995,20
Personfradrag - sundhedsbidrag 3 % af 44.000	-1.320,00	-1.320,00	-1.320,00	-1.320,00
Personfradrag - kommuneskat 25,1 % af 44.000	-10.956,00	-10.956,00	-10.956,00	-10.956,00
Anvendt reduktion for rentefradragets skatteværdi	-1.950,00	-2.500,00	-2.500,00	-2.500,00
Samlet skat	293.362	494.596	288.092	288.151

Som det ses af ovenstående, er den samlede skat lavest i Eksempel D umiddelbart. Tallet her indeholder dog kun skatten for dette indkomstår, hvorfor dette ikke kan stå alene. I tillæg til dette, skal der tages højde for den udskudte skat, og sammenholdes med den disponible indkomst.

Derfor skal den udskudte skat beregnes, hvilket gøres ud fra to scenarier. I det første scenarie hæves det opsparede overskud under topskattegrænsen, og altså til

den lave beskatning på 42 %¹⁰⁷. I det andet scenarie, hæves det opsparede overskud med betaling af topskat på 56 %¹⁰⁸.

Den udskudte skat udgør for de 4 eksempler i alt:

Tabel 21

Udskudt skat	Eks A	Eks B	Eks C	Eks D
Udskudt skat 42 %	106.327	-	122.345	122.144
Udskudt skat 56 %	179.468	-	206.503	206.165

Den ovenstående udskudte skat, er den henholdsvis laveste og højeste udestående skat af de opsparede overskud, efter modregning af den allerede betalte midlertidige virksomhedsskat med 2016 satser.

Efter denne er opgjort, kan den samlede skattebetaling for de 4 eksempler opgøres således, igen med en mindste betaling og maksimal betaling:

Tabel 22

Skat i alt	Eks A	Eks B	Eks C	Eks D
Samlet skat til lav beskatning	399.689	494.596	410.437	410.295
Samlet skat til høj beskatning	472.830	494.596	494.595	494.316

Det ses at den erhvervsdrivende ved den gamle ordning i Eksempel A ville opnå den laveste beskatning. Årsagen hertil er som beskrevet, at der opnås højere fradrag for renteudgifter på det indskudte private lån som i år 1 vil give en skattebesparelse på små t.kr. 11, hvilket stemmer overens med den samlede skat i eksempel D. Hæves det resterende overskud og forfalder dette til betaling med topskat, er der en forskel på Eksempel A og D på t.kr 22. De t.kr. 22 svarer til den maksimale forhøjelse af rentefradraget på ca. 56 % - ca. 28 %, i alt ca. 28 %, af den negative kapitalindkomst på kr. 119.000 – kr. 39.000, i alt kr. 80.000 som er flyttet til den personlige indkomst.

9.3.2.2 Disponibel indkomst

På baggrund af ovenstående eksempler A til D, kan den disponible indkomst for indkomståret 2016 opstilles som følger, efter renter, men før eventuelle afdrag på gælden:

¹⁰⁷ Beregn. lav beskatning: $100 - ((100 - 100 \cdot 8\%) - (100 - 100 \cdot 8\%) \cdot (9,08\% + 24,9\% + 3\%)) = 42\%$

¹⁰⁸ Beregn. høj beskatning: $100 - ((100 - 100 \cdot 8\%) - (100 - 100 \cdot 8\%) \cdot (9,08\% + 24,9\% + 3\% + 15\% - 0,03\%)) = 56\%$

Tabel 23

Overskudsdisponering	Eks A	Eks B	Eks C	Eks D
Samlet skat	293.362	494.596	288.092	288.151
Tilgang for opsparet overskud	414.231	-	476.631	475.851
Disponibel indkomst (efter renter og før afdrag)	292.407	505.404	235.277	235.998
	1.000.000	1.000.000	1.000.000	1.000.000

Den erhvervsdrivende i Eksempel A, har den højeste disponible indkomst med i alt kr. 292.407. Samlet set har den erhvervsdrivende i Eksempel A i alt ca. t.kr. 57 mere end Eksempel C og D over hele året, svarende til lige under t.kr. 5 mere i disponibel indkomst om måneden. Forskellen i den disponible indkomst kan henføres direkte af den erhvervsdrivende i Eksempel A flytter t.kr. 80 mellem kapitalindkomst og personlig indkomst, og dermed kan hæve t.kr. 80 mere ud inden han rammer topskattegrænsen.

Set ud fra eksemplerne C og D er der umiddelbart ikke nogen forskel skattemæssigt eller i disponibel indkomst. I Eksempel D afdrages dog på hele gælden med fuldt beskattede midler, mens der i Eksempel C kun afdrages på $\frac{7}{8}$ dele af den samlede gæld med fuldt beskattede midler. Tages afdrag på gælden med i betragtningen, vil der derfor også i Eksempel C være et højere rådighedsbeløb end i Eksempel D efter afdrag.

9.3.2.3 Utsigtet forhøjelse af topskattegrænse

Under virksomhedsordningen, vil topskattegrænsen i praksis kunne hæves ved at der flyttes negativ indkomst fra kapitalindkomst til personlig indkomst hvilket blev illustreret i tabel 23. Dette kan også ske f.eks. med kapitalafkastet.

Kapitalafkastet under virksomhedsordningen er indført for at sidestille investering i den erhvervsdrivendes egen personlige virksomhed med en passiv investering i andre selskaber. På baggrund heraf anses en andel af virksomhedens overskud for at være direkte afkast af kapitalen der er stillet til rådighed for virksomheden

Virksomhedsejeren kan derfor som beskrevet i afsnit 5.4.4 overføre en del af overskuddet til kapitalindkomsten, på denne måde bliver den personlige indkomst mindre.

På samme måde kan virksomheder under virksomhedsordningen få fradrag for virksomhedens renter inkl. renter på privat gæld i VSO, som beskrevet i tidligere afsnit.

Dette medfører også at den personlige indkomst bliver mindre, såfremt der tale om nettorenteudgifter og en eventuel rentekorrektion ikke udligner denne transaktion. Dermed kan der hæves mere ud af virksomheden til topskattegrænsen.

Dette ses f.eks. i *Opgørelse af indkomst* tabel 19, hvor der i Eksempel A er hævet kr. 79.000 mere ud af virksomheden, end i Eksempel D. Dermed er der kr. 80.000 mindre i opsparet overskud. De resterende kr. 1.000 kommer fra kapitalafkastet. Den erhvervsdrivende i Eksempel A vil derfor i praksis have opnået fået forhøjet "topskattegrænsen" fradrag alene ved at medtage private renter på kr. 79.000 i forhold til den erhvervsdrivende som ingen gæld i virksomhedsordningen har medtaget (Eksempel D).

Des højere indkomst der kan flyttes fra den personlige indkomst til den lavere beskatning som kapitalindkomsten, des højere "topskattegrænse" gives, da "Indkomst til senere beskatning" tilsvarende kan reduceres kr. for kr.

Sammenlignes Eksempel A med Eksempel C flyttes kr. 80.000 fra personlig indkomst til kapitalindkomst. Dette medfører ligeledes, da der i alle eksemplerne er optimeret til topskattegrænsen, at opsparet overskud, "Indkomst til senere beskatning", bliver kr. 80.000 mindre negativt. Konsekvensen heraf, er at der Eksempel A samlet kan hæves kr. 80.000 mere ud til privatforbrug, af den samlede indkomst på kr. 1.000.000.

Da der hæves kr. 80.000 mere, vil den skattepligtige indkomst tilsvarende være kr. 80.000 større, og dermed ses det i *Skatteopgørelse* tabel 20, at den samlede skat i Eksempel A for 2016 er større. Den højere skat i 2016 er dog kun kr. 5.270, da skatteværdien af de kr. 80.000 er højere i den personlige indkomst end i kapitalindkomsten. I tillæg hertil mindre i virksomhedsskat, da der er kr. 80.000 mindre i opsparet overskud som der skal betales virksomhedsskat af.

I 2016 vil den erhvervsdrivende i Eksempel A samlet set have mere i disponibel indkomst, når der ses bort fra eventuelle afdrag på gælden:

Forskellen i hævnings op til topskattegrænsen	-41.725
Forskellen i skattebetalinger	-5.270
Forskellen i private renteudgifter	<u>+104.125</u>
I alt:	57.130

Det er vigtigt at pointere, at alle 4 eksempler har samme indkomst, og at Eksempel A alene har muligheden for at hæve kr. 80.000 mere ud til den lave beskatning i året.

Dette betyder i forhold til Eksempel C, at Eksempel C har 80.000 mere i opsparet overskud som C senere evt. kan hæve ud til den lave beskatning. Dermed bliver den disponibel indkomst og samlede skattepligtige indkomst den samme i begge tilfælde over tid, når der ses bort fra den permanente skattebesparelse/-udgift og evt. ændrede skattesatser.

Der er her alene tale om at Eksempel A med gæld i virksomhedsordningen på den gamle ordning opnår en højere "topskattegrænse" og dermed på årsbasis kan hæve mere ud af virksomheden og udskyde mindre skat. Den skattepligtige indkomst ændres samlet over tid ikke, og skatten ændres i bund og grund kun med forskellen i skatteværdien på det beløb der flyttes fra personlig indkomst til kapitalindkomst, eller omvendt.

Såfremt der afdrages på gælden i alle eksemplerne vil rådighedsbeløbet være lavere, jo mere gæld der er uden for virksomhedsordningen, såfremt der kun hæves op til topskattegrænsen.

Nedenfor er det vist hvor stor rådighedsbeløbet er efter afdrag på gæld som ligger udenfor virksomhedsordningen:

Tabel 24

Rådighedsbeløb	Eks A	Eks B	Eks C	Eks D
Disponibel indkomst (efter renter og før afdrag)	292.407	505.404	235.277	235.998
Afdrag på gæld uden for VSO	-	83.616	73.164	83.616
Rådighedsbeløb 2016	292.407	421.788	162.113	152.382
Rådighedsbeløb pr/måned 2016	24.367	35.149	13.509	12.698

Der er i eksemplerne taget udgangspunkt at der afdrages ud fra standardfinansieringen jf. bilag 4.

I Eksempel C antages at der skal afdrages med $\frac{1}{8}$ på lånet i forhold til standardfinansieringen, resten af lånet afdrages med virksomhedens midler og påvirker derfor ikke rådighedsbeløbet.

I oversigten fremgår det nu at forskellen er på kr. 140.025 fra Eksempel A til Eksempel D. Altså en forhøjelse af forskellen fra små kr. 5.000 til godt kr. 11.000. Konsekvenserne for de erhvervsdrivende af ændringerne i 2014, er med andre ord en nedgang i rådighedsbeløbet på ca. kr. 6.000 om måneden. Dette naturligvis under forudsætning af at den erhvervsdrivende har en negativ indskudskonto og fortsat ønsker optimering til topskatten. Det lavere rådighedsbeløb kan ses som et udtryk for at den erhvervsdrivende ved lovændringen har fået en lavere topskattegrænse, eller omvendt at den erhvervsdrivende med negativ indskudskonto har mistet en utilsigtet forhøjelse af topskattegrænsen.

Som beskrevet ovenfor, beskattes den erhvervsdrivende over tid af hele indkomsten på kr. 1.000.000. Der er alene tale om hvor høj en indkomst den erhvervsdrivende kan have inden det udløser beskatning med topskatten. I indkomstår hvor den erhvervsdrivende ikke hæver helt op til topskatten, hensættes et beløb svarende til differencen under Hensat til senere hævning. Dette vil i senere indkomstår kunne nedsætte den erhvervsdrivendes hævninger tilsvarende, således at der betales mindre eller intet i topskat.

Såfremt årets overskud over tid hæves ud til den lave skattesats, og under forudsætning af at skattesatserne ikke ændrede sig, ville den eneste forskel i skatten for indkomsten i 2016 være skatteværdien af forskellen der er flyttet mellem personlig indkomst og kapitalindkomst. Som nævnt i afsnit 9.3.2.1, er forskellen små t.kr 11, mellem Eksempel A og D, hvilket også er illustreret nedenfor.

Den disponible indkomst som vil fremkomme over tid, alene på baggrund af indkomsten på kr. 1.000.000 for 2016, udgør som følger

Tabel 25

Disponibel indkomst	Eks A	Eks B	Eks C	Eks D
Disponibel indkomst i alt med lav beskatning	600.311	505.404	589.563	589.705
Disponibel indkomst i alt med høj beskatning	527.170	505.404	505.405	505.684

Som det fremgik i tabel 22 er forskellen kun den permanente skattebesparelse som fremkommer af flytningen af indkomster mellem personligindkomst og kapitalindkomst.

9.3.3 Eksempel E – samme rådighedsbeløb

Såfremt den erhvervsdrivende der under de gamle regler ville have valgt at lægge privat gæld ind i virksomhedsordningen som Eksempel A, men nu beskattes som Eksempel D, på grund af de ændrede regler, ønsker at have samme rådighedsbeløb som i Eksempel A i 2016, skal den erhvervsdrivende nu hæve ud til topskat.

Dette påvirker rådighedsbeløbet over tid, da der nu betales mere i skat. Forskellen i rådighedsbeløbet i 2016 var som nævnt kr. 140.025. Ønskes den disponible indkomst efter skat kompenseret herfor, vil det medføre en ekstra hævning på kr. 247.069 før skat og en samlet skattebetaling i 2016 på i alt kr. 395.195 mod tidligere kr. 288.151.

Samtidig betales nu topskat på i alt kr. 43.625¹⁰⁹. For den erhvervsdrivende betyder det at der over tid er kr. 43.625 mindre ud til forbrug og det samlende rådighedsbeløb derfor falder. Beløbene er illustreret nedenfor i Eksempel E og i bilag 2 .

Tabel 26

Opgørelse af indkomst	Eks A	Eks D	Eks E
Overskud virksomhed	1.119.000	1.119.000	1.119.000
Renteudgifter virksomhed	-119.000	-	-
Kapitalafkast i VSO	-	-1.000	-1.000
Rentekorrektion i VSO	39.000	-	-
Indkomst til senere beskatning	-531.066	-610.066	-293.311
Resultat af virksomhed	507.934	507.934	824.689
AM-bidrag	40.634	40.634	65.975
Personlig indkomst	467.300	467.300	758.714
Renteudgifter privat	-	-119.000	-119.000
Kapitalafkast i VSO	-	1.000	1.000
Rentekorrektion i VSO	-39.000	-	-
Kapitalindkomst	-39.000	-118.000	-118.000
Beskæftigelsesfradrag jf. LL § 9 J	-28.000	-28.000	-28.000
Ligningsmæssige fradrag	-28.000	-28.000	-28.000
Skattepligtig indkomst	400.300	321.300	612.714

¹⁰⁹ Topskat på kr. 43.712, fratrullet nedslag på kr. 87

Tabel 27

Skatteopgørelse	Eks A	Eks D	Eks E
AM-bidrag	40.634,00	40.634,00	65.975,00
Bundskat 9,08 %	42.430,84	42.430,84	68.891,23
Topskat 15 %	-	-	43.712,10
Sundhedsskat 3 %	12.009,00	9.639,00	18.381,42
Kommuneskat 24,90 %	99.674,70	80.003,70	152.565,79
Nedslag for beskatning over 51,95	-	-	-87,42
Virksomhedsskat 22 %	116.834,52	134.214,52	64.528,42
Personfradrag - bundskat 9,08 % af 44.000	-3.995,20	-3.995,20	-3.995,20
Personfradrag - sundhedsbidrag 3 % af 44.000	-1.320,00	-1.320,00	-1.320,00
Personfradrag - kommuneskat 25,1 % af 44.000	-10.956,00	-10.956,00	-10.956,00
Anvendt reduktion for rentefradragets skattevæ	-1.950,00	-2.500,00	-2.500,00
Samlet skat	293.362	288.151	395.195

Tabel 28

Overskudsdisponering	Eks A	Eks D	Eks E
Samlet skat	293.362	288.151	395.195
Tilgang for opsparet overskud	414.231	475.851	228.783
Disponibel indkomst (efter renter og før afdrag)	292.407	235.998	376.023
	1.000.000	1.000.000	1.000.001

Tabel 29

Rådighedsbeløb	Eks A	Eks D	Eks E
Disponibel indkomst (efter renter og før afdrag)	292.407	235.998	376.023
Afdrag på gæld uden for VSO	-	83.616	83.616
Rådighedsbeløb 2016	292.407	152.382	292.407
Rådighedsbeløb pr/måned 2016	24.367	12.698	24.367

Tabel 30

Skat i alt	Eks A	Eks D	Eks E
Samlet skat til lav beskatning	399.689	410.295	453.921
Samlet skat til høj beskatning	472.830	494.316	494.317

Tabel 31

Disponibel indkomst	Eks A	Eks D	Eks E
Disponibel indkomst i alt med lav beskatning	600.311	589.705	546.080
Disponibel indkomst i alt med høj beskatning	527.170	505.684	505.684

Det er igen vigtigt at pointere, at det samlede rådighedsbeløb over tid kun påvirkes af eventuelle permanente skattebesparelser, renters rente, og topskatten der kan undgås ved optimering og privat gæld i virksomhedsordningen. Hvis virksomheden har afdraget hele gælden på t.kr 4.000 vil der ved ophør af virksomheden være det mindre til den erhvervsdrivende. Over tid vil der dermed ingen forskel være i forhold til den skattepligtige indkomst.

Gæld i virksomhedsordningen giver mulighed for at opnå en højere "topskattegrænse", større rentefradrag og hurtigere afdrag på gælden. Alt det giver den erhvervsdrivende et større rådighedsbeløb her og nu således kan den erhvervsdrivende undgå at betale topskat.

9.4 Gæld i VSO en fordel?

Det ses tydeligt i Eksempel A og B, at privat gæld er blevet langt mindre attraktivt at have i virksomhedsordningen. Beskatningen i Eksempel B er på t.kr. 495 hvilket er t.kr. 95 højere end den laveste skat i Eksempel A, inklusiv udskudt skat. Tilsvarende er den disponible indkomst op til 95 t.kr mindre.

I Eksempel B er der ikke længere et opsparet overskud til at afdrage på gælden, da hele overskuddet falder til beskatning. Afdrag på gæld og eventuelle investeringer i aktiver vil derfor ske med fuldt beskattede midler. Det betyder at den erhvervsdrivende i Eksempel B vil have forringet mulighed for at foretage nye investeringer, da der vil være færre likvider at investere for. Som alternativ til afdrag på gæld eller investeringer, vil midlerne derfor kunne indskydes på indskudskontoen og dermed nedbringe saldoen på den negative indskudskonto.

Såfremt der i Eksempel B, C og D hæves hele overskuddet vil der i skatten kun være en lille forskel i Eksempel D, da kapitalafkastet påvirker den personlige indkomst og kapitalindkomsten med kr. 1.000. I de tilfælde hvor der er tale om en virksomhed, hvor hele overskuddets hæves, vil der kun være en forskel i skatteværdien af den kapitalindkomst som flyttes.

9.4.1 Eksempel A-D – ændring i rentesats

Ændres forudsætningerne i Eksempel A til D, så der er tale om et banklån til 10 % i rente med en løbetid på 30 år og rundt regnet t.kr 400 i renteudgifter i 2016 vil skatten og den disponible indkomst for indkomståret 2016 se således ud:¹¹⁰

¹¹⁰ Indkomstoplysninger mv. fremkommer af bilag 3

Tabel 32

Skat i alt	Eks A*	Eks B*	Eks C*	Eks D*
Samlet skat til lav beskatning	281.609	348.135	327.236	331.896
Samlet skat til høj beskatning	316.049	348.135	406.712	415.917
Disponibel indkomst				
Disponibel indkomst i alt med lav beskatning	437.391	370.865	391.764	387.104
Disponibel indkomst i alt med høj beskatning	402.951	370.865	312.288	303.083

Her ses det under disponibel indkomst til høj beskatning, at såfremt hele overskuddet hæves er det stadig skattemæssigt en fordel at have privat gæld i virksomhedsordningen, alene på grund af det øgede rentefradrag. Det kan derfor i nogle tilfælde fortsat være fordelagtig at have privat gæld i virksomhedsordningen, selv med en negativ indskudskonto.

Ændres forudsætningerne for lånet igen, sådan at renten, inklusive en eventuel bidragssats er 0 %, vil der ingen permanente besparelser være, da der ikke kan opnås øget fradragsværdi på renterne.

Derimod vil den erhvervsdrivende miste et eventuelt kapitalafkast og skatteværdien heraf. Når nettofinansieringsudgifterne er kr. 0, er der ligeledes ingen rentekorrektion. I dette tilfælde er gæld i virksomhedsordningen alene en fordel hvis der kan opspares overskud til brug for afdrag på gælden. Dette kræver som beskrevet i tidligere afsnit en positiv indskudskonto eller at den erhvervsdrivende er omfattet af bagatelgrænsen på kr. 500.000.

Er renteudgifterne negative, og altså en indtægt, giver det en højere skat, da der skal betales 8 % i AM-bidrag af renterne når gælden er indlagt i virksomhedsordningen. På samme måde betales der også topskat af renteindtægter i virksomhedsordningen, såfremt den erhvervsdrivende betaler topskat af den personlige indkomst.

Derimod betales der kun topskat af positiv kapitalindkomst der ligger over kr. 41.900¹¹¹, og såfremt den personlige indkomst og kapitalindkomsten tilsammen overstiger topskattegrænsen. For den positive kapitalindkomst over kr. 41.900 dog kun med en reduceret sats svarende, til at positiv kapitalindkomst beskattes med højst 42 %.

¹¹¹ Kr. 83.800 for ægtefæller

Der er således her tale om en skattemæssig udgift, hvorfor udgiften må sammenholdes med muligheden for at øge afdrag på gælden af virksomhedens midler.

9.4.2 Positiv indskudskonto

Hvis den erhvervsdrivende har en positiv indskudskonto, samtidig med at den erhvervsdrivende har privat gæld i virksomhedsordningen rammes den erhvervsdrivende ikke af de ændrede regler, og det vil således fortsat være muligt at opnå de skattemæssige- og økonomiske fordele ved privat gæld i virksomhedsordningen.

For erhvervsdrivende der ønsker at etablere virksomhed under virksomhedsordningen, kan der som tidligere medtages privat gæld i det omfang indskudskontoen ikke bliver negativ.

For erhvervsdrivende der allerede benytter virksomhedsordningen, og har en negativ indskudskonto, enten på grund af tidligere indskud af privat gæld, eller som følge af andre dispositioner som beskrevet i afsnit 7.2.3, vil det ofte en stor fordel at sikre en positiv indskudskonto fremadrettet hvis muligt.

Den gruppe af erhvervsdrivende der tidligere har indskudt privat gæld i virksomhedsordningen, og som konsekvens heraf har en negativ indskudskonto, skal indskyde et beløb på indskudskontoen for at udligne den negative saldo. Dette kan f.eks. være et kontant beløb som den erhvervsdrivende enten hæver i virksomheden, eller låner i banken.

En mulighed kunne også være at trække gælden ud af virksomhedsordningen igen. På denne måde bliver saldoen på indskudskontoen forøget kr. for kr., som gælden trækkes ud fra virksomhedsordningen, hvorved indskudskontoen bliver positiv.

9.4.3 Eksempel F - Indskud af ejendom

I de tilfælde hvor den erhvervsdrivende har en negativ indskudskonto, og ønsker en positiv indskudskonto uden at tage den private gæld ud, skal den erhvervsdrivende indskyde et beløb på indskudskontoen, som beskrevet i forrige afsnit.

Som alternativ til kontante indskud på indskudskontoen, kan der købes og indskydes en ejendom, som beskrevet i afsnit 8.1.1.2. Som omtalt i afsnit 8.1.1.2, kan en ejendom indskydes på to måder som nævnt i afsnit 8.1.1.2.

Enten kan ejendommen indskydes til den kontante anskaffelsessum, eller alternativt til den offentlige vurdering, med tillæg og fradrag af forbedringer. Som anført i afsnit 8.1.1.2, bør ejendommen altid indskydes til den højeste af de to værdier, da der ingen ulemper er herved.

Antages det at den erhvervsdrivende køber en ejendom til t.kr. 1.000, med en offentlig vurdering på t.kr. 5.000, kan ejendommen indskydes til t.kr. 5.000. Belånes ejendommen, hæves gælden tilsvarende på indskudskontoen. For erhvervsdrivende den ikke tidligere har benyttet virksomhedsordningen, vil indskudskontoen herefter ved en gæld på t.kr. 1.000, udgøre t.kr. 4.000. For de erhvervsdrivende der før indskud af ejendommen har opsparede overskud i virksomhedsordningen, vil indskuddet af gælden medføre en hævning af de opsparede overskud, svarende til gælden som beskrevet i afsnit 8.1.1.2.

Den erhvervsdrivende i eksemplerne vil efter indskuddet af ejendommen ikke længere have en negativ indskudskonto, og vil derfor fortsat kunne have privat gæld i virksomhedsordningen, uden at være omfattet af begrænsning i opsparing af overskud i virksomhedsordningen.

Vælger den erhvervsdrivende denne model, vil den disponible indkomst udgøre på kr. 319.206 i 2016, ved optimering til topskattegrænsen, hvilket er det højeste beløb i eksemplerne. Eksempel F i nedenstående tabel, er beregnet ud fra købet at investeringsejendommen er indskudt i tidligere skatteår og at driftsresultatet heraf er kr. 0. Indkomstoplysninger, opgørelse af indkomst og skatteberegningen fremgår af bilag 2.

Tabel 33

Overskudsdisponering	Eks A	Eks B	Eks C	Eks D	Eks F
Samlet skat	293.362	494.596	288.092	288.151	288.963
Tilgang for opsparet overskud	414.231	-	476.631	475.851	351.831
Disponibel indkomst (efter renter og før afdrag)	292.407	505.404	235.277	235.998	319.206
	1.000.000	1.000.000	1.000.000	1.000.000	960.000

Tabel 34

Udskudt skat	Eks A	Eks B	Eks C	Eks D	Eks F
Udskudt skat 42 %	106.327	-	122.345	122.144	90.310
Udskudt skat 56 %	179.468	-	206.503	206.165	152.433
Skat i alt					
Samlet skat til lav beskatning	399.689	494.596	410.437	410.295	379.273
Samlet skat til høj beskatning	472.830	494.596	494.595	494.316	441.396
Disponibel indkomst					
Disponibel indkomst i alt med lav beskatning	600.311	505.404	589.563	589.705	580.727
Disponibel indkomst i alt med høj beskatning	527.170	505.404	505.405	505.684	518.604

Den disponible indkomst i alt, med lav beskatning udgør i Eksempel F t.kr. 581, svarende til et fald fra Eksempel D på t.kr. 9. Den tilsvarende forskel ved den høje beskatning er en stigning på t.kr. 13.

Hvis den erhvervsdrivende på denne måde køber af ejendom til en lav pris, med en høj offentlig vurdering, er det således fortsat muligt for den erhvervsdrivende i eksemplerne at bibeholde al den private gæld i virksomhedsordningen, og fortsat opspare overskud. Grunden til den samlede disponible indkomst i alt var 9 t.kr lavere skyldes at der i Eksemplet F er ekstra renteomkostninger på t.kr 40 hvilket betyder at den samlede indkomst for 2016 er t.kr 40 mindre.

Forudsætningen for at det kan lade sig gøre for den erhvervsdrivende, er naturligvis både at den erhvervsdrivende kan finde en ejendom med en tilstrækkelig stor forskel mellem anskaffelsessum og ejendomsvurdering, og at købet af ejendommen ikke medfører en uforholdsmæssig stor udgift til den løbende drift af ejendommen.

9.5 Sammendrag af eksemplerne

Eksempel A ville før lovændringer have en disponible indkomst i 2016 på t.kr. 292, hvilket gav et rådighedsbeløb pr. måned på t.kr 24. Da den erhvervsdrivende ikke længere har mulighed for at vælge denne model, og nye erhvervsdrivende bliver derfor beskattet som vist i eks D. Dette giver i disponible indkomst pr. måned t.kr. 20 herefter skal der betales afdrag på t.kr 21 pr/termin hvilket svarer til t.kr. 7 pr/måned og et rådighedsbeløb på t.kr. 13 hvilket blev vist i tabel 24. Den erhvervsdrivende som tidligere har levet for t.kr 21 om måneden må nu nøjes med t.kr 13 såfremt der ikke ønskes at betales topskat. Den erhvervsdrivende kan derfor efter ændringer nu blevet nødsaget til at hæve ud til over topskattegrænsen.

Såfremt den erhvervsdrivende vil opnå samme rådighedsbeløb i Eksempel A måtte den erhvervsdrivende hæve t.kr 247 mere ud i virksomheden, hvoraf der bliver betalt topskat af små t.kr 44. I Eksempel F blev det vist at der for den erhvervsdrivende i Eksempel A fortsat er muligt at have privat gæld i VSO samtidigt med muligheden for at opspare overskud ved køb af ejendom til en høj offentlig vurdering. På denne måde undgår den erhvervsdrivende at blive ramt om reglerne med negativ indskudskonto. Dette kræver at den erhvervsdrivende kan finde en ejendom samt få finansiering dertil. Der er derfor fortsat muligt og lovligt at have privat gæld i VSO og opspare overskud som tidligere omtalt.

I eksemplerne illustreres det at den disponible indkomst og skattebetalinger på baggrund af hele 2016 resultatet overtid var ens på nær de permanente skattebesparelser. Afvigelserne fra hinanden skyldes beløbet der flyttes mellem kapitalindkomst og personlig indkomst, da fradragsværdien er højere i den personlige indkomst. Jo mere negativ kapitalindkomst som kunne flyttes til personlig indkomst, jo mere havde den erhvervsdrivende mulighed for at hæve ud til den lave beskatning, og derfor i året få en højere disponibel indkomst. På længere sigt opnås der som udgangspunkt ikke et højere disponibel indkomst på nær de omtalte permanente skattebesparelser. Der er alene tale om hvor meget der hhv. hævnes ud af virksomheden og hvor meget der hensættes af overskuddet. Når virksomheden afvikles vil den erhvervsdrivende have det mindre ud af virksomheden som er blevet brugt til afdrag. Afdrag af virksomhedsmidler på privat gæld kan sammenlignes med et udlæg som først afregnes senere.

Ved at medtage privat gæld i VSO og samtidigt have en positiv indskudskonto skal der ikke ske afdrag fra fuldt beskattede midler, den erhvervsdrivende som derfor har indskudt gælden har derfor som udgangspunkt et mindre behov for at foretage beskattede hævninger i virksomheden, og kan på den baggrund undgå at betale en evt. topskat, da en tilsvarende erhvervsdrivende uden gæld i VSO evt. vil have behov for at hæve mere ud til brug for afdrag på gælden.

9.6 Beskatning af indkomst fra VSO kontra selskab

Ved lovændringen i 2014, var det erklærede mål for ændringerne, at fratage muligheden for afdrag på privat gæld, med midler der kun var beskattet med

virksomhedsskatten. Argumentationen fra regeringens side var at dette kunne sammenlignes med et ulovligt aktionærlån i et selskab.

I selskab skal et ulovligt aktionærlån jf. afsnit 8.1.2 beskattes som løn eller udbytte, derfor kan der ikke i selskabsform ske afdrag på privat gæld af lavt beskattede midler. Denne regel om tvungen beskatning blev vedtaget d. 18. september 2012¹¹² med virkning for lån optaget fra d. 14. august 2012. Før skæringsdatoen var lånene ulovlige ifølge selskabsloven¹¹³, men udløste ikke særskilt beskatning. Det kan med dette in mente derfor ikke overraske, at der kom en lignende lovgivning for persondrevet virksomheder under virksomhedsordningen ved lovforslaget fra d. 11. juni 2014.

Hvis indkomst og hævninger beskattes ens stiller det spørgsmål ved, om der er en forskel skattemæssigt mellem at drive personlig virksomhed i virksomhedsordningen kontra i selskabsform. Før indførelsen af iværksætterselskaber, var en væsentlig forskel kapitalkravet og den personlige hæftelse. Som beskrevet i afsnit 6.3, kan et IVS stiftes for kr. 1, og dermed er kapitalkravet ikke længere en faktor for om der vælges at drive virksomhed i personligt regi eller i selskabsform.

I et selskab hæfter ejeren kun for indskuddet af kapitalen hvorimod i en personlig drevet virksomhed, hæfter den erhvervsdrivende ubegrænset. Et IVS kræver dog at der som minimum er en direktion, at der udarbejdes vedtægter og aflægges årsrapport, som beskrevet i afsnit 6.3. Ved valg af virksomhedsordningen, skal der afgives regnskabsoplysninger efter skemakravene og i begge tilfælde skal bogføringsloven overholdes. Om der udarbejdes en udvidet selvangivelse, eller en årsrapport uden revision, må anses for administrativt og omkostningsmæssigt, at være ligevægtigt. Udarbejdelse af standardvedtægter er der skabeloner til på nettet. I selskabsform får den erhvervsdrivende løn og/eller udbytte, der skal derfor ske indberetninger heraf.

Samlet set må det vurderes, at der ud fra en administrativ synsvinkel, ikke er den store forskel på de to virksomhedsformer.

¹¹² Vedtaget ved Lov nr. 926 af 18/09/2012

¹¹³ SEL § 210

9.6.1 Eksempel G & H - Beskatning af løn og udbytte

Driver den erhvervsdrivende sin virksomhed som et IVS, kan den erhvervsdrivende vælge mellem løn eller udbytte. Som vist i afsnit 4.5, kan det bedst betale sig først at få løn til topskattegrænsen, dernæst udbytte til den lave sats på 27 %, og herefter udbytte til den høje beskatning på 42 %.

Vælger den erhvervsdrivende IVS og indkomstoplysninger er det samme som Eksempel A til D, med et overskud på t.kr 1.119 før løn og selskabsskat, da vil den erhvervsdrivende i nedenstående eksempler få følgende disponibel indkomst og skattebetalinger:

Tabel 35

Selskabets indkomstoplysninger	Eks G	Eks H
Selskabets resultat før lønninger	1.119.000	1.119.000
Løn	-507.934	-507.934
Selskabets resultat før skat	611.066	611.066
Selskabsskat 22 %	134.435	134.435
Foreslået udbytte	476.631	50.600
Overført resultat	-	426.031

Tabel 36

Opgørelse af indkomst	Eks G	Eks H
AM-indkomst	507.934	507.934
AM-bidrag	40.634	40.634
Personlig indkomst	467.300	467.300
Renteudgifter	-119.000	-119.000
Kapitalindkomst	-119.000	-119.000
Beskæftigelsesfradrag jf. LL § 9 J	-28.000	-28.000
Ligningsmæssige fradrag	-28.000	-28.000
Skattepligtig indkomst	320.300	320.300
Aktieindkomst	476.631	50.600

Tabel 37

Skatteopgørelse	Eks G	Eks H
Aktieskat	192.595	13.662
AM-bidrag	40.634,00	40.634,00
Bundskat 9,08 % af PI + +KI	42.430,84	42.430,84
Topskat 15 %	-	-
Sundhedsskat 3 % SI	9.609,00	9.609,00
Kommuneskat 24,90 % af SI	79.754,70	79.754,70
Nedslag for beskatning over 51,95 %	-	-
Personfradrag - bundskat 9,08 % af 44.000	-3.995,20	-3.995,20
Personfradrag - sundhedsbidrag 3 % af 44.000	-1.320,00	-1.320,00
Personfradrag - kommuneskat 25,1 % af 44.000	-10.956,00	-10.956,00
Anvendt reduktion for rentefradragets skatteværdi	-2.500,00	-2.500,00
Samlet personskat	346.253	167.319

Tabel 38

Overskudsdisponering	Eks G	Eks H
Samlet skattebetalinger	480.687	301.754
Disponibel indkomst efter renter	519.313	272.215
Overført resultat	-	426.031
	<u>1.000.000</u>	<u>1.000.000</u>

I Eksempel G ønskes hele overskuddet udbetalt i 2016, først til topskattegrænsen derefter som udbytte. I Eksempel H, ønskes kun at få udbetalt løn og udbytte til den lave sats.

Den disponible indkomst i Eksempel G på 519.313 kan sammenlignes med disponibel indkomst i alt til høj beskatning i tabel 25. Den disponible indkomst i Eksempel G er den næsthøjeste kun overgået af Eksempel A, der som beskrevet ikke længere er muligt. Hvorfor såfremt hele overskuddet ønskes hævet ud er IVS økonomisk mest fordelagtigt sammenholdt med eksemplerne A-D.

Den disponible indkomst i eksempel H, kan sammenlignes med den disponible indkomst i tabel 23. Her ses det ligeledes at det kun er Eksempel A der giver en højere disponibel indkomst.

Dette skyldes at der i selskab er mulighed for at få udbytte til stort set samme skattesats som løn op til topskattegrænsen. Det kan siges at selskabsejere, dermed

har mulighed for at forhøje deres topskattegrænse med kr. 50.600¹¹⁴ som er grænsen for den lave udbyttesats.

Da der allerede er betalt selskabsskat af det overførte resultat i årene fremover, og denne ikke som under virksomhedsordningen kan modregnes ved udbetaling af løn, bør det eventuelle overførte resultat altid udloddes som udbytte. Ved beregningen af den udskudte skat, tages udgangspunkt i fuld beskatning med den høje sats på 42 %. Det er teoretisk muligt at få hele det overførte overskud ud til den lave sats på 27 %, men da dette vil skulle ske over en længere årrække, ses der bort herfra i eksemplerne.

Skattemæssigt, såfremt hele overskuddet ønskes udbetalt, eller at det overførte resultat, falder til beskatning til den høje sats på 42 %, da vil den erhvervsdrivende få den højeste disponible indkomst, ved at drive virksomheden i selskabsform.

På samme måde forholder det sig, hvis den erhvervsdrivende ønsker at få den højeste disponible indkomst i 2016 uden at betale topskat eller den høje aktieskat.

Det er dog svære at sammenholde den udskudte skat, da der i selskabsform efter selskabsskat kun kan udloddes kr. 50.600 til den lavere sats. Hvis der gennemsnitlig er en indtjening i virksomheden på ca. t.kr 600 pr/år giver det skattemæssigt bedst mening at vælge selskabsform, da løn op til topskattegrænse og udbytte til den lave sats i 2016 udgør kr. 572.806 inkl. selskabsskatten der skal betales før der kan udloddes udbytte.

Afsluttende kan det nævnes at et selskab kan drives uden aktivitet hvorimod at en personlig virksomhed ikke må være uden aktivitet, hvorfor opsparet overskud i det tilfælde vil falde til beskatning.

9.7 Delkonklusion

Sammenholdes beskatningen af indkomst for erhvervsdrivende under virksomhedsordningen, med beskatning for erhvervsdrivende med kapitalselskaber, er der mange punkter hvor beskatningen i det store hele er den samme.

¹¹⁴ Skattesatser 2016

Tages der udgangspunkt i skemaet i afsnit 4.5, ser vi at satserne for hhv. høj og lav beskatning af udbytte, svarer nogenlunde til beskatning over eller under topskattegrænsen for lønmodtagere. Da topskattegrænsen er den samme for alle skatteydere, kunne man foranlediges til at tro skatten derfor, i det store hele, ville være den samme for hhv. en løn modtager, en erhvervsdrivende i virksomhedsordningen, og en erhvervsdrivende med et selskab.

I en situation, hvor der er tale om en erhvervsdrivende, der ikke har indskudt privat gæld i virksomhedsordningen, vil den højeste disponible indkomst blive opnået ved at vælge og drive virksomheden i selskabsform, såfremt hele overskuddet ønskes udbetalt. Såfremt der kun ønskes udbetaling til beskatning på 42 % i indkomståret fås den højeste disponible indkomst ligeledes i selskabsform, da der er mulighed for udlodning af udbytte.

Sammenholdes situationen før lovændringerne i 2014 hermed, ser vi at før lovændringerne var den højeste disponible indkomst givet for den erhvervsdrivende der indskød privat gæld i virksomhedsordningen. Dette er ikke i sig selv overraskende, da den daværende regering i argumenterne for ændringerne fremførte at der var erhvervsdrivende der udnyttede ordningen, mod dens oprindelige hensigt til at opnå en skattemæssig fordel.

Fordelen kan dog ikke siges at være så stor som det umiddelbart kunne lyde. Den samlede disponible indkomst var ca. t.kr. 20 højere for den erhvervsdrivende under virksomhedsordningen, der havde indskudt privat gæld, når alt var beskattet, i forhold til en erhvervsdrivende i selskabsform. Den erhvervsdrivende havde dog mulighed ved at flytte negativ kapitalindkomst til personligindkomst at hæve mere ud af virksomheden til den lave skat.

Der hvor vi finder den virkelige forskel, er når der tages i betragtning hvordan gælden blev afdraget, og især afdragsprofilen. Under de gamle regler, var konsekvenserne af en negativ indskudskonto reelt uvæsentlige, da der blot var tale om en rentekorrektion på nogle få procent om året. Herefter kunne de erhvervsdrivende så afdrage på gælden med virksomhedens midler, der kun var beskattet med virksomhedsskatten, og dermed afdrage gælden langt hurtigere. Herved blev der opnået en besparelse på renters rente, der var langt større end rentekorrektionen.

Den besparelse der erhvervsdrivende havde før ændringerne, stammede reelt ikke fra en besparelse i skatten, men derimod fra en besparelse på finansieringsudgifterne, altså banker og kreditinstitutter.

Efter ændringerne har den almindelige erhvervsdrivende, formodentligt svært ved at benytte virksomhedsordningen og indskyde gæld heri, da konsekvensen ved en negativ indskudskonto er at der ikke kan opspares i virksomheden, og dermed naturligvis ikke afdrages på gælden med lavt beskattede midler.

Erhvervsdrivende med større indkomster eller formue, syntes derimod at have mulighed for reelt at fortsætte med det som blev beskrevet som "utilsigtet udnyttelse" af virksomhedsordningen. Ved køb og indskydelse af en ejendom med en højere offentlig vurdering end købsprisen, reelt indskyde privat gæld svarende til differencen kr. for kr.

Dette medfører at virksomhedsordningen efter ændringerne reelt syntes at give en forskelsbehandling, hvor samfundets velstående, på denne måde kan maksimere deres afdrag på privat gæld, og dermed reducere deres finansieringsomkostninger. Da det vurderes at nye iværksætter og almen erhvervsdrivende ikke har samme finansieringsmuligheder i samme grad til køb af ejendom.

10 Konklusion

Erhvervsdrivende i Danmark beskattes forskelligt afhængig både af virksomhedsform, men herefter også på baggrund af efterfølgende valg. Erhvervsdrivende med personlige virksomheder, beskattes i udgangspunktet efter reglerne i personskatteloven, på lige fod med almindelige lønmodtagere.

Såfremt de erhvervsdrivende ønsker det, kan de tilvælge beskatning efter regler i virksomhedsskatteloven, eller efter reglerne for kapitalafkastordningen. Ved at vælge beskatning efter virksomhedsskatteloven, opnår den erhvervsdrivende to fordele. For det første kan den erhvervsdrivende få fuldt fradrag for erhvervsmæssige renter i virksomheden, og for det andet kan han spare op i virksomhedsordningen, og på den måde udjævne indkomsten fra gode indkomstår, over tilsvarende dårlige indkomstår.

For de erhvervsdrivende, der driver virksomhed i selskabsform, er der to muligheder for at få midler ud til privatforbrug. Den første mulighed er at den erhvervsdrivende får løn fra selskabet, som en almindelig lønmodtager, og den anden at den erhvervsdrivende udbetaler udbytte fra selskabet.

De erhvervsdrivende der anvendte virksomhedsordningen, og i tillæg hertil havde en negativ indskudskonto, er efter lovændringerne forhindret i at opspare overskud i virksomhedsordningen, men tvunget til at lade det fulde overskud beskattes som personlig indkomst, indtil de sikrer at indskudskontoen er udlignet eller positiv.

Havde den erhvervsdrivende en indskudskonto der var negativ med mindre end t.kr. 500, er de dog omfattet af bagatelgrænsen, og kan på samme måde som de erhvervsdrivende med en positiv indskudskonto, fortsætte med at opspare overskud i virksomhedsordningen også selvom der er privat gæld indlagt i virksomhedsordningen.

Havde de erhvervsdrivende i virksomhedsordningen stillet sikkerhed for gæld udenfor virksomhedsordningen, med aktiver i virksomhedsordningen, er de omfattet af overgangsreglerne vedrørende sikkerhedsstillelser. Sikkerhedsstillelserne som er etableret før d. 10. juni 2014, skal være afviklede seneste d. 31. december 2017. Er de ikke afviklede inden, anses værdien af sikkerhedsstillelsen som en hævnning i virksomhedsordningen. Afviklingen af sikkerhedsstillelserne kan dog også have privat økonomiske konsekvenser, hvis f.eks. der er tale om sikkerhedsstillelse for privat gæld,

med deraf lavere rente. I værste tilfælde risikerer den erhvervsdrivende at skulle vælge mellem at indfri en gæld, uden at have midlerne hertil, eller at lade sig beskatte af en tilsvarende værdi.

Erhvervsdrivende der driver virksomhed i selskabsform, er omfattet af regler der i vid udstrækning er sammenlignelig med de ændrede regler under virksomhedsordningen. De erhvervsdrivende her, kan heller ikke stille sikkerhed for 3. mands gæld, med aktiver i selskabet. Skulle den erhvervsdrivende alligevel gøre dette, sidestilles sikkerhedsstillelsen med et lån, uden tilbagebetalingspligt, og værdien af sikkerhedsstillelsen falder til beskatning.

Hvor erhvervsdrivende med virksomhed i selskabsform kan stille sikkerhed for privat gæld med kapitalandelen, har den erhvervsdrivende med en personlig virksomhed ikke denne mulighed. Den erhvervsdrivende med en personlig virksomhed har derfor tidligere som alternativ stillet sikkerhed med aktiverne i virksomheden, efter de nye regler medfører dette dog at sikkerhedsstillelsen falder til beskatning.

I tillæg hertil, har de erhvervsdrivende med virksomhed i virksomhedsskatteordningen, en risiko for, at hvis de stiller en personlig kaution overfor 3. mands gæld, vil det blive anset for en hævning i virksomhedsordningen. Retsstillingen herom er fortsat uafklaret, da de Skatterådsafgørelser der er offentliggjort, ikke har i alle tilfælde har været enslydende.

De erhvervsdrivende som har mulighed for at købe en ejendom til en offentligvurdering, som er væsentlig højere end den kontante købesum, kan få en positiv indskudskonto og undgå at blive ramt af lovændringen. Dette stiller et spørgsmål, som af afhandlingen afgrænsning ikke undersøges, om lovændringen rammer de erhvervsdrivende skævt, i det at det på antages at en iværksætter uden formue næppe kan anvende denne model, da det forventes at ved køb af ejendom at den erhvervsdrivende har en vis formue.

Såfremt den erhvervsdrivende ikke har mulighed for at få en positiv indskudskonto, og samtidigt have privat gæld med i virksomhedsordningen. Vil den erhvervsdrivende miste de økonomiske fordele ved privat gæld i VSO. Den erhvervsdrivende kan ikke længere anvende virksomhedens midler til afdrag på privat gæld, og får derfor ikke

mulighed for at afdrage hurtigere på gælden og spare renters rente samt få en evt. permanent skattebesparelse fra et forhøjet rentefradrag.

Endvidere vil den erhvervsdrivende i virksomhedsordningen, som tidligere har haft privat gæld i virksomhedsordningen, få en betydelig nedgang i disponibel indkomst, såfremt der fortsat ikke ønskes at betale topskat. Såfremt han ønsker samme disponible indkomst som tidligere, vil den erhvervsdrivende blive topskattebeskattet, og dermed overtid få mindre i afkast af virksomheden efter de nye regler. Ved at drive virksomheden i selskabsform, vil den erhvervsdrivende opnå en højere disponibel indkomst, hvilket skyldes muligheden for udlodning af udbytte til lav skattesats.

Hvis det ikke er muligt at have privat gæld i virksomhedsordningen samtidigt med en positiv indskudskonto, konkluderes det, at beskatning som løn og udbytte er at foretrække og derfor mest attraktivt for den almen at drive virksomheden i selskabsform.

11 Litteraturliste

I fodnoter bruges forkortelsen som er angivet i ().

Faglitteratur:

- Lærebog om indkomstskat, 15. udgave
Aage Michelsen; Steen Askholt; Jane Bolander; John Engsig; Liselotte Madsen
Jurist- og Økonomforbundets Forlag

Love & bekendtgørelser:

- Bekendtgørelse om krav til det skattemæssige årsregnskab mv. for mindre virksomheder (Mindstekravs bekendtgørelsen for mindre virksomheder)
- Bogføringsloven
- Kildeskatteloven (KSL)
- Kursgevinstloven (KGL)
- Ligningsloven (LL)
- Personskatteloven (PSL)
- Selskabsloven (SL)
- Selskabsskatteloven (SEL)
- Statsskattelovens (SSL)
- Virksomhedsskatteloven (VSL)
- Årsregnskabsloven (ÅRL)
- LOV nr 992 af 16/09/2014
- LOV nr 652 af 08/06/2016
- Lovforslag L152, af 27. februar 2013, s. 26

Hjemmesider:

Senest besøgt d. 10. september 2016

- <https://erhvervsstyrelsen.dk/ivaerksaetterselskab-fra-den-1-januar-2014-0>
(ES IVS)
- <http://www.skm.dk/love/lovforslag/2013-14/l-200>
(SKM L200)
- <http://www.ft.dk/samling/20131/lovforslag/L200/spm.htm>
(FT L200 SPM)

- <http://www.ft.dk/samling/20151/lovforslag/L123/spm.htm>
(FT L123 SPM)
 - <http://www.skm.dk/skattetal/statistik/tidsserieoversigter/marginalskatteprocenter-1993-og-1998-2016>
(SKM 93-98)
 - <http://www.skm.dk/skattetal/statistik/generel-skattestatistik/selskabsskattesatser-i-eu-landene-1995-2015>
(SKM 95-15)
 - <https://www.skat.dk/SKAT.aspx?old=2035568>
(Skattesatser 2016)
 - <http://www.skm.dk/skattetal/satser/satser-og-beloebsgraenser/virksomhedsskatteloven>
(SKM – VSL)
 - <http://www.skat.dk/SKAT.aspx?old=124>
(Den Juridiske Vejledning 2016-2)
- Fodnoterne er omtalt med indeks og evt. titel

Andre kilder:

- HR1997.II 93/1997- Højesteret afgørelse fra Karnov.dk
- FSR høringssvar til lovforslag L200 af 8. september 2014 se bilag 6
- L199, bilag 14, Skatteministerens kommentar til henvendelsen af 24/8-12 fra CORIT Advisory P/S, s. 5

12 Bilag

Bilag 1, Skatterådsafgørelser

Nr:	Sagsnummer:	Vedrører kautioner Vedrører modregning	Kaution, nominelt	Privat formue	Tilgodehavende i ApS	Negativ indskudskonto	Opsparet overskud	Omfattet af § 10, stk. 6?	Begrundelse
1	SKM2016.356.SR	x	6.000.000	3.200.000	Ja	Nej	Nej	Nej	Ingen indikationer på utilsigtet anvendelse
2	SKM2016.187.SR	x	1.500.000		- Nej	Uvist	Uvist	Nej	Ingen indikationer på utilsigtet anvendelse, ingen adgang til kredit
					Uvist, men oplyst at den kan afdække				Anses for sædvanlig forretningsmæssig disposition, og ingen sammenhæng mellem
3	SKM2016.172.SR	x	2.379.000		lånet Ja	Uvist	Uvist	Nej	kreditgivning og aktiver i VSO

4 SKM2016.278.SR	x	2.482.000	1.500.000	IA	Uvist	Uvist	Nej	Ingen indikationer på utilsigtet anvendelse
5 SKM2016.189.SR	x	1.000.000	-	IA	Ja	Ja	Nej	Lån optaget med sikkerhed i blandet benyttet ejendom, kunne indeholdes i privat del
6 SKM2016.234.SR	x	Ikke relevant		IA	Ja	Ja	Nej/Ja	Sagen vedr. ikke ny kaution, men rentetilskrivning og forøgelse af eksisterende kaution
7 SKM2016.48.SR	x	3.250.000	8.900.000	Ja	Uvist	Ja	Nej	Ingen indikationer på utilsigtet anvendelse
8 SKM2016.96.SR, spgm. 1	x	1.000.000	2.100.000	Ja	Uvist	Uvist	Ja	Ejerpantebrev i ejendom under VSO, til sikkerhed for gæld i A/S, ejet af samme person
9 SKM2016.96.SR, spgm. 2	x	1.000.000	2.100.000	Ja	Uvist	Uvist	Nej	Personlig kaution overfor A/S, ejet af samme person
10 SKM2015.772.SR	x	700.000		Uvist	Uvist	Uvist	Uvist	Ingen indikationer på utilsigtet anvendelse

11 SKM2015.787.SR	x	Uvist	Uvist Nej	Uvist	Uvist	Nej	Ingen indikationer på utilsigtet anvendelse
12 SKM2016.18.SR	x	9.567.000	Uvist IA	Uvist	Uvist	Nej	Ingen indikationer på utilsigtet anvendelse
13 SKM2015.693.SR	x	7.000.000	- Nej	Uvist	Uvist	Nej	Ingen indikationer på utilsigtet anvendelse, og ingen adgang til kredit
15 SKM2015.566.SR	x	3.250.000	400.000 Nej	Nej	Ja	Nej	Ingen adgang til kredit fra privatsfæren
16 SKM2015.616.SR	x	27.000.000	- Uvist	Uvist	Uvist	Nej	Det vurderes at arrangementet ikke har til hensigt at skaffe spørger kredit i privatsfæren
17 SKM2015.528.SR	x	5.000.000	2.100.000 Ja	Ja	Ja	Ja	Adgang til kredit via stiftertilgodehavendet
18 SKM2015.502.SR	x	Ingen	-500.000 IA	Ja	Ja	Nej	Det vurderes at spørgers ubehæftede sommerhus ville kunne adgang til tilsvarende kreditfacilitet

19 SKM2015.618.SR	x	Ikke relevant	IA	IA	IA	IA	Nej	Gæld til tidl. Ægtefælle ved bodeling ansås ikke for at være sikkerhedsstillelse
20 SKM2015.474.SR	x	4.692.000	- IA	Uvist	Uvist	Uvist	Nej	Særlige omstændigheder, broder kautionerer, vurderes som sædvanlig forretningsmæssig disposition, pga. væsentlig samhandel.
21 SKM2015.581.SR	x	Uvist	Uvist	IA	Uvist	Uvist	Ja	Tidligere privat ejendom overgået til udlejning. Gæld holdt udenfor VSO pga. opsparet overskud
22 SKM2015.745.SR	x	1.300.000	Uvist	IA	Uvist	Uvist	Nej	Afløser allerede eksisterende sikkerhedsstillelse

Bilag 2

Samlet oplysninger om beregningseksemplerne.

Indkomstoplysninger	Eks A	Eks B	Eks C	Eks D	Eks E	Eks F
Resultat af virksomhed før renter	1.119.000	1.119.000	1.119.000	1.119.000	1.119.000	1.119.000
Renteudgifter overført fra privat til VSO	-119.000	-119.000	-14.875	-	-	-159.000
Renteudgifter, privat herefter	-	-	-104.125	-119.000	-119.000	40.000
<i>Indkomst i alt</i>	<i>1.000.000</i>	<i>1.000.000</i>	<i>1.000.000</i>	<i>1.000.000</i>	<i>1.000.000</i>	<i>1.000.000</i>
Indskudskonto primo	-4.000.000	-4.000.000	-500.000	-	-	-
Indskudskonto ultimo	-4.000.000	-4.000.000	-500.000	-	-	-
Kapitalafkastgrundlag primo	-3.900.000	-3.900.000	-400.000	100.000	100.000	100.000
Kapitalafkastgrundlag ultimo	-3.500.000	-3.500.000	-	500.000	500.000	500.000
<i>Rentekorrektion 1 %</i>	<i>-39.000</i>	<i>-</i>	<i>-</i>	<i>-</i>	<i>-</i>	<i>-</i>
<i>Rentekorrektion 4 %</i>	<i>-</i>	<i>-156.000</i>	<i>-16.000</i>	<i>-</i>	<i>-</i>	<i>-</i>
Faktisk rentekorrektion	-39.000	-119.000	-14.875	-	-	-
Kapitalafkastgrundlag 1 %	-	-	-	1.000	1.000	1.000
Kontant hævet (til topskattegrænse hvis muligt)	585.769	1.000.000	627.494	643.149	890.218	608.169
Privat gæld i VSO	-4.000.000	-4.000.000	-500.000	-	-	-4.000.000

Fordeling af skattemæssigt resultat	Eks A	Eks B	Eks C	Eks D	Eks E	Eks F
Beskatning som personlig indkomst	507.934	1.119.000	507.934	507.934	824.689	667.934
Kapitalindkomst fra virksomhedsordningen	-39.000	-119.000	-14.875	1.000	1.000	-159.000
Kapitalindkomst fra privaten	-	-	-104.125	-119.000	-119.000	-
Indkomst til virksomhedsbeskatning	531.066	-	611.066	610.066	293.311	451.066
	<i>1.000.000</i>	<i>1.000.000</i>	<i>1.000.000</i>	<i>1.000.000</i>	<i>1.000.000</i>	<i>960.000</i>
Overskudsdisponering	Eks A	Eks B	Eks C	Eks D	Eks E	Eks F
Samlet skat	293.362	494.596	288.092	288.151	395.195	288.963
Tilgang for opsparet overskud	414.231	-	476.631	475.851	228.783	351.831
Disponibel indkomst (efter renter og før afdrag)	292.407	505.404	235.277	235.998	376.022	319.206
	<i>1.000.000</i>	<i>1.000.000</i>	<i>1.000.000</i>	<i>1.000.000</i>	<i>1.000.000</i>	<i>960.000</i>
Rådighedsbeløb	Eks A	Eks B	Eks C	Eks D	Eks E	Eks F
Disponibel indkomst (efter renter og før afdrag)	292.407	505.404	235.277	235.998	376.022	319.206
Afdrag på gæld uden for VSO	-	83.616	73.164	83.616	83.616	-
Rådighedsbeløb 2016	292.407	421.788	162.113	152.382	292.406	319.206
<i>Rådighedsbeløb pr/måned 2016</i>	<i>24.367</i>	<i>35.149</i>	<i>13.509</i>	<i>12.698</i>	<i>24.367</i>	<i>26.601</i>

Udskudt skat	Eks A	Eks B	Eks C	Eks D	Eks E	Eks F
Udskudt skat 42 %	106.327	-	122.345	122.144	58.726	90.310
Udskudt skat 56 %	179.468	-	206.503	206.165	99.122	152.433
Skat i alt						
Samlet skat til lav beskatning	399.689	494.596	410.437	410.295	453.921	379.273
Samlet skat til høj beskatning	472.830	494.596	494.595	494.316	494.317	441.396
Disponibel indkomst						
Disponibel indkomst i alt med lav beskatning	600.311	505.404	589.563	589.705	546.080	580.727
Disponibel indkomst i alt med høj beskatning	527.170	505.404	505.405	505.684	505.684	518.604

Opgørelse af indkomst	Eks A	Eks B	Eks C	Eks D	Eks E	Eks F
Overskud virksomhed	1.119.000	1.119.000	1.119.000	1.119.000	1.119.000	1.119.000
Renteudgifter virksomhed	-119.000	-119.000	-14.875	-	-	-159.000
Kapitalafkast i VSO	-	-	-	-1.000	-1.000	-1.000
Rentekorrektion i VSO	39.000	119.000	14.875	-	-	-
Indkomst til senere beskatning	-531.066	-	-611.066	-610.066	-293.311	-451.066
Resultat af virksomhed	507.934	1.119.000	507.934	507.934	824.689	507.934
AM-bidrag	40.634	89.520	40.634	40.634	65.975	40.634
Personlig indkomst	467.300	1.029.480	467.300	467.300	758.714	467.300
Renteudgifter privat	-	-	-104.125	-119.000	-119.000	-
Kapitalafkast i VSO	-	-	-	1.000	1.000	1.000
Rentekorrektion i VSO	-39.000	-119.000	-14.875	-	-	-
Kapitalindkomst	-39.000	-119.000	-119.000	-118.000	-118.000	1.000
Beskæftigelsesfradrag jf. LL § 9 J	-28.000	-28.000	-28.000	-28.000	-28.000	-28.000
Ligningsmæssige fradrag	-28.000	-28.000	-28.000	-28.000	-28.000	-28.000
Skattepligtig indkomst	400.300	882.480	320.300	321.300	612.714	440.300

Skatteopgørelse	Eks A	Eks B	Eks C	Eks D	Eks E	
AM-bidrag	40.634,00	89.520,00	40.634,00	40.634,00	65.975,00	40.634,00
Bundskat 9,08 %	42.430,84	93.476,78	42.430,84	42.430,84	68.891,23	42.521,64
Topskat 15 %	-	84.327,00	-	-	43.712,10	-
Sundhedsskat 3 %	12.009,00	26.474,40	9.609,00	9.639,00	18.381,42	13.209,00
Kommuneskat 24,90 %	99.674,70	219.737,52	79.754,70	80.003,70	152.565,79	109.634,70
Nedslag for beskatning over 51,95	-	-168,65	-	-	-87,42	-
Virksomhedsskat 22 %	116.834,52	-	134.434,52	134.214,52	64.528,42	99.234,52
Personfradrag - bundskat 9,08 % af 44.000	-3.995,20	-3.995,20	-3.995,20	-3.995,20	-3.995,20	-3.995,20
Personfradrag - sundhedsbidrag 3 % af 44.000	-1.320,00	-1.320,00	-1.320,00	-1.320,00	-1.320,00	-1.320,00
Personfradrag - kommuneskat 25,1 % af 44.000	-10.956,00	-10.956,00	-10.956,00	-10.956,00	-10.956,00	-10.956,00
Anvendt reduktion for rentefradragets skattevæ	-1.950,00	-2.500,00	-2.500,00	-2.500,00	-2.500,00	-
Samlet skat	293.362	494.596	288.092	288.151	395.195	288.963

Bilag 3)

Eksempler med rente på 10 %

Indkomstoplysninger	Eks A*	Eks B*	Eks C*	Eks D*
Resultat af virksomhed før renter	1.119.000	1.119.000	1.119.000	1.119.000
Renteudgifter overført fra privat til VSO	-400.000	-400.000	-50.000	-
Renteudgifter, privat herefter	281.000	281.000	-69.000	-119.000
<i>Indkomst i alt</i>	<i>1.000.000</i>	<i>1.000.000</i>	<i>1.000.000</i>	<i>1.000.000</i>
Indskudskonto primo	-4.000.000	-4.000.000	-500.000	-
Indskudskonto ultimo	-4.000.000	-4.000.000	-500.000	-
Kapitalafkastgrundlag primo	-3.900.000	-3.900.000	-400.000	100.000
Kapitalafkastgrundlag ultimo	-3.500.000	-3.500.000	-	500.000
<i>Rentekorrektion 1 %</i>	-39.000	-	-	-
<i>Rentekorrektion 4 %</i>	-	-156.000	-16.000	-
Faktisk rentekorrektion	-39.000	-156.000	-16.000	-
Kapitalafkastgrundlag 1 %	-	-	-	1.000
Kontant hævet (til topskattegrænse hvis mulig)	523.949	-	618.889	643.149
Privat gæld i VSO	-4.000.000	-4.000.000	-500.000	-

Fordeling af skattemæssigt resultat	Eks A*	Eks B*	Eks C*	Eks D*
Beskatning som personlig indkomst	507.934	875.000	507.934	507.934
Kapitalindkomst fra virksomhedsordningen	-39.000	-156.000	-16.000	1.000
Kapitalindkomst fra privaten	-	-	-350.000	-400.000
Indkomst til virksomhedsbeskatning	250.066	-	577.066	610.066
	<u>719.000</u>	<u>719.000</u>	<u>719.000</u>	<u>719.000</u>
Overskudsdisponering				
Samlet skat	231.542	348.135	211.699	209.752
Tilgang for opsparet overskud	195.051	-	450.111	475.851
Disponibel indkomst (efter renter og før afdrag)	<u>292.407</u>	<u>370.865</u>	<u>57.190</u>	<u>33.397</u>

Udskudt skat	Eks A*	Eks B*	Eks C*	Eks D*
Udskudt skat 42 %	50.067	-	115.537	122.144
Udskudt skat 56 %	84.507	-	195.013	206.165
Skat i alt				
Samlet skat til lav beskatning	281.609	348.135	327.236	331.896
Samlet skat til høj beskatning	316.049	348.135	406.712	415.917
Disponibel indkomst				
Disponibel indkomst i alt med lav beskatning	437.391	370.865	391.764	387.104
Disponibel indkomst i alt med høj beskatning	402.951	370.865	312.288	303.083

Opgørelse af indkomst	Eks A*	Eks B*	Eks C*	Eks D*
Overskud virksomhed	1.119.000	1.119.000	1.119.000	1.119.000
Renteudgifter virksomhed	-400.000	-400.000	-50.000	-
Kapitalafkast i VSO	-	-	-	-1.000
Rentekorrektion i VSO	39.000	156.000	16.000	-
Indkomst til senere beskatning	-250.066	-	-577.066	-610.066
Resultat af virksomhed	507.934	875.000	507.934	507.934
AM-bidrag	40.634	70.000	40.634	40.634
Personlig indkomst	467.300	805.000	467.300	467.300
Renteudgifter	-	-	-350.000	-400.000
Kapitalafkast i VSO	-	-	-	1.000
Rentekorrektion i VSO	-39.000	-156.000	-16.000	-
Kapitalindkomst	-39.000	-156.000	-366.000	-399.000
Beskæftigelsesfradrag jf. LL § 9 J	-28.000	-28.000	-28.000	-28.000
Ligningsmæssige fradrag	-28.000	-28.000	-28.000	-28.000
Skattepligtig indkomst	400.300	621.000	73.300	40.300

Skatteopgørelse	Eks A*	Eks B*	Eks C*	Eks D*
AM-bidrag	40.634,00	70.000,00	40.634,00	40.634,00
Bundskat 9,08 % af PI + +KI	42.430,84	73.094,00	42.430,84	42.430,84
Topskat 15 %	-	50.655,00	-	-
Sundhedsskat 3 % SI	12.009,00	18.630,00	2.199,00	1.209,00
Kommuneskat 24,90 % af SI	99.674,70	154.629,00	18.251,70	10.034,70
Nedslag for beskatning over 51,95 %	-	-101,31	-	-
Virksomhedsskat 22 %	55.014,52	-	126.954,52	134.214,52
Personfradrag - bundskat 9,08 % af 44.000	-3.995,20	-3.995,20	-3.995,20	-3.995,20
Personfradrag - sundhedsbidrag 3 % af 44.000	-1.320,00	-1.320,00	-1.320,00	-1.320,00
Personfradrag - kommuneskat 25,1 % af 44.000	-10.956,00	-10.956,00	-10.956,00	-10.956,00
Anvendt reduktion for rentefradragets skatteværdi	-1.950,00	-2.500,00	-2.500,00	-2.500,00
Samlet skat	231.542	348.135	211.699	209.752

Bilag 4)

Standard finansiering					
Termin	Lån primo	Ydelse pr/termin	Rente	Afdrag	Lån ultimo
1	4.000.000,00	50.670,31	30.000,00	20.670,31	3.979.329,69
2	3.979.329,69	50.670,31	29.844,97	20.825,34	3.958.504,35
3	3.958.504,35	50.670,31	29.688,78	20.981,53	3.937.522,83
4	3.937.522,83	50.670,31	29.531,42	21.138,89	3.916.383,94
5	3.916.383,94	50.670,31	29.372,88	21.297,43	3.895.086,51
6	3.895.086,51	50.670,31	29.213,15	21.457,16	3.873.629,35
7	3.873.629,35	50.670,31	29.052,22	21.618,09	3.852.011,26
8	3.852.011,26	50.670,31	28.890,08	21.780,23	3.830.231,03
9	3.830.231,03	50.670,31	28.726,73	21.943,58	3.808.287,46
10	3.808.287,46	50.670,31	28.562,16	22.108,15	3.786.179,30
11	3.786.179,30	50.670,31	28.396,34	22.273,96	3.763.905,34
12	3.763.905,34	50.670,31	28.229,29	22.441,02	3.741.464,32
13	3.741.464,32	50.670,31	28.060,98	22.609,33	3.718.854,99
14	3.718.854,99	50.670,31	27.891,41	22.778,90	3.696.076,09
15	3.696.076,09	50.670,31	27.720,57	22.949,74	3.673.126,36
16	3.673.126,36	50.670,31	27.548,45	23.121,86	3.650.004,49
17	3.650.004,49	50.670,31	27.375,03	23.295,28	3.626.709,22
18	3.626.709,22	50.670,31	27.200,32	23.469,99	3.603.239,23
19	3.603.239,23	50.670,31	27.024,29	23.646,02	3.579.593,21
20	3.579.593,21	50.670,31	26.846,95	23.823,36	3.555.769,85
21	3.555.769,85	50.670,31	26.668,27	24.002,04	3.531.767,82
22	3.531.767,82	50.670,31	26.488,26	24.182,05	3.507.585,77
23	3.507.585,77	50.670,31	26.306,89	24.363,42	3.483.222,35
24	3.483.222,35	50.670,31	26.124,17	24.546,14	3.458.676,21
25	3.458.676,21	50.670,31	25.940,07	24.730,24	3.433.945,97
26	3.433.945,97	50.670,31	25.754,59	24.915,71	3.409.030,25
27	3.409.030,25	50.670,31	25.567,73	25.102,58	3.383.927,67
28	3.383.927,67	50.670,31	25.379,46	25.290,85	3.358.636,82

29	3.358.636,82	50.670,31	25.189,78	25.480,53	3.333.156,29
30	3.333.156,29	50.670,31	24.998,67	25.671,64	3.307.484,65
31	3.307.484,65	50.670,31	24.806,13	25.864,17	3.281.620,48
32	3.281.620,48	50.670,31	24.612,15	26.058,16	3.255.562,32
33	3.255.562,32	50.670,31	24.416,72	26.253,59	3.229.308,73
34	3.229.308,73	50.670,31	24.219,82	26.450,49	3.202.858,23
35	3.202.858,23	50.670,31	24.021,44	26.648,87	3.176.209,36
36	3.176.209,36	50.670,31	23.821,57	26.848,74	3.149.360,62
37	3.149.360,62	50.670,31	23.620,20	27.050,10	3.122.310,52
38	3.122.310,52	50.670,31	23.417,33	27.252,98	3.095.057,54
39	3.095.057,54	50.670,31	23.212,93	27.457,38	3.067.600,16
40	3.067.600,16	50.670,31	23.007,00	27.663,31	3.039.936,85
41	3.039.936,85	50.670,31	22.799,53	27.870,78	3.012.066,07
42	3.012.066,07	50.670,31	22.590,50	28.079,81	2.983.986,25
43	2.983.986,25	50.670,31	22.379,90	28.290,41	2.955.695,84
44	2.955.695,84	50.670,31	22.167,72	28.502,59	2.927.193,25
45	2.927.193,25	50.670,31	21.953,95	28.716,36	2.898.476,89
46	2.898.476,89	50.670,31	21.738,58	28.931,73	2.869.545,16
47	2.869.545,16	50.670,31	21.521,59	29.148,72	2.840.396,43
48	2.840.396,43	50.670,31	21.302,97	29.367,34	2.811.029,10
49	2.811.029,10	50.670,31	21.082,72	29.587,59	2.781.441,51
50	2.781.441,51	50.670,31	20.860,81	29.809,50	2.751.632,01
51	2.751.632,01	50.670,31	20.637,24	30.033,07	2.721.598,94
52	2.721.598,94	50.670,31	20.411,99	30.258,32	2.691.340,62
53	2.691.340,62	50.670,31	20.185,05	30.485,25	2.660.855,37
54	2.660.855,37	50.670,31	19.956,42	30.713,89	2.630.141,47
55	2.630.141,47	50.670,31	19.726,06	30.944,25	2.599.197,22
56	2.599.197,22	50.670,31	19.493,98	31.176,33	2.568.020,89
57	2.568.020,89	50.670,31	19.260,16	31.410,15	2.536.610,74
58	2.536.610,74	50.670,31	19.024,58	31.645,73	2.504.965,01
59	2.504.965,01	50.670,31	18.787,24	31.883,07	2.473.081,94

60	2.473.081,94	50.670,31	18.548,11	32.122,19	2.440.959,75
61	2.440.959,75	50.670,31	18.307,20	32.363,11	2.408.596,63
62	2.408.596,63	50.670,31	18.064,47	32.605,83	2.375.990,80
63	2.375.990,80	50.670,31	17.819,93	32.850,38	2.343.140,42
64	2.343.140,42	50.670,31	17.573,55	33.096,76	2.310.043,66
65	2.310.043,66	50.670,31	17.325,33	33.344,98	2.276.698,68
66	2.276.698,68	50.670,31	17.075,24	33.595,07	2.243.103,61
67	2.243.103,61	50.670,31	16.823,28	33.847,03	2.209.256,58
68	2.209.256,58	50.670,31	16.569,42	34.100,89	2.175.155,70
69	2.175.155,70	50.670,31	16.313,67	34.356,64	2.140.799,05
70	2.140.799,05	50.670,31	16.055,99	34.614,32	2.106.184,74
71	2.106.184,74	50.670,31	15.796,39	34.873,92	2.071.310,81
72	2.071.310,81	50.670,31	15.534,83	35.135,48	2.036.175,34
73	2.036.175,34	50.670,31	15.271,32	35.398,99	2.000.776,34
74	2.000.776,34	50.670,31	15.005,82	35.664,49	1.965.111,85
75	1.965.111,85	50.670,31	14.738,34	35.931,97	1.929.179,88
76	1.929.179,88	50.670,31	14.468,85	36.201,46	1.892.978,42
77	1.892.978,42	50.670,31	14.197,34	36.472,97	1.856.505,45
78	1.856.505,45	50.670,31	13.923,79	36.746,52	1.819.758,93
79	1.819.758,93	50.670,31	13.648,19	37.022,12	1.782.736,82
80	1.782.736,82	50.670,31	13.370,53	37.299,78	1.745.437,03
81	1.745.437,03	50.670,31	13.090,78	37.579,53	1.707.857,50
82	1.707.857,50	50.670,31	12.808,93	37.861,38	1.669.996,12
83	1.669.996,12	50.670,31	12.524,97	38.145,34	1.631.850,78
84	1.631.850,78	50.670,31	12.238,88	38.431,43	1.593.419,35
85	1.593.419,35	50.670,31	11.950,65	38.719,66	1.554.699,69
86	1.554.699,69	50.670,31	11.660,25	39.010,06	1.515.689,63
87	1.515.689,63	50.670,31	11.367,67	39.302,64	1.476.386,99
88	1.476.386,99	50.670,31	11.072,90	39.597,41	1.436.789,58
89	1.436.789,58	50.670,31	10.775,92	39.894,39	1.396.895,20
90	1.396.895,20	50.670,31	10.476,71	40.193,60	1.356.701,60

91	1.356.701,60	50.670,31	10.175,26	40.495,05	1.316.206,55
92	1.316.206,55	50.670,31	9.871,55	40.798,76	1.275.407,79
93	1.275.407,79	50.670,31	9.565,56	41.104,75	1.234.303,04
94	1.234.303,04	50.670,31	9.257,27	41.413,04	1.192.890,01
95	1.192.890,01	50.670,31	8.946,68	41.723,63	1.151.166,37
96	1.151.166,37	50.670,31	8.633,75	42.036,56	1.109.129,81
97	1.109.129,81	50.670,31	8.318,47	42.351,84	1.066.777,97
98	1.066.777,97	50.670,31	8.000,83	42.669,47	1.024.108,50
99	1.024.108,50	50.670,31	7.680,81	42.989,50	981.119,00
100	981.119,00	50.670,31	7.358,39	43.311,92	937.807,09
101	937.807,09	50.670,31	7.033,55	43.636,76	894.170,33
102	894.170,33	50.670,31	6.706,28	43.964,03	850.206,30
103	850.206,30	50.670,31	6.376,55	44.293,76	805.912,54
104	805.912,54	50.670,31	6.044,34	44.625,97	761.286,57
105	761.286,57	50.670,31	5.709,65	44.960,66	716.325,91
106	716.325,91	50.670,31	5.372,44	45.297,87	671.028,04
107	671.028,04	50.670,31	5.032,71	45.637,60	625.390,45
108	625.390,45	50.670,31	4.690,43	45.979,88	579.410,56
109	579.410,56	50.670,31	4.345,58	46.324,73	533.085,83
110	533.085,83	50.670,31	3.998,14	46.672,17	486.413,67
111	486.413,67	50.670,31	3.648,10	47.022,21	439.391,46
112	439.391,46	50.670,31	3.295,44	47.374,87	392.016,59
113	392.016,59	50.670,31	2.940,12	47.730,19	344.286,40
114	344.286,40	50.670,31	2.582,15	48.088,16	296.198,24
115	296.198,24	50.670,31	2.221,49	48.448,82	247.749,42
116	247.749,42	50.670,31	1.858,12	48.812,19	198.937,23
117	198.937,23	50.670,31	1.492,03	49.178,28	149.758,95
118	149.758,95	50.670,31	1.123,19	49.547,12	100.211,83
119	100.211,83	50.670,31	751,59	49.918,72	50.293,11
120	50.293,11	50.670,31	377,20	50.293,11	0,00
Renter i alt:			2.080.437,14		

Bilag 5)

Finansiering med afdrag bestående af opsparet overskud efter skat					
Termin	Lån primo	Ydelse pr/termin	Rente	Afdrag	Lån ultimo
1	4.000.000,00	103.557,75	30.000,00	73.557,75	3.926.442,25
2	3.926.442,25	103.557,75	29.448,32	74.109,43	3.852.332,82
3	3.852.332,82	103.557,75	28.892,50	74.665,25	3.777.667,56
4	3.777.667,56	103.557,75	28.332,51	75.225,24	3.702.442,32
5	3.702.442,32	103.557,75	27.768,32	75.789,43	3.626.652,89
6	3.626.652,89	103.557,75	27.199,90	76.357,85	3.550.295,03
7	3.550.295,03	103.557,75	26.627,21	76.930,54	3.473.364,50
8	3.473.364,50	103.557,75	26.050,23	77.507,52	3.395.856,98
9	3.395.856,98	103.557,75	25.468,93	78.088,82	3.317.768,16
10	3.317.768,16	103.557,75	24.883,26	78.674,49	3.239.093,67
11	3.239.093,67	103.557,75	24.293,20	79.264,55	3.159.829,12
12	3.159.829,12	103.557,75	23.698,72	79.859,03	3.079.970,09
13	3.079.970,09	103.557,75	23.099,78	80.457,97	2.999.512,12
14	2.999.512,12	103.557,75	22.496,34	81.061,41	2.918.450,71
15	2.918.450,71	103.557,75	21.888,38	81.669,37	2.836.781,34
16	2.836.781,34	103.557,75	21.275,86	82.281,89	2.754.499,45
17	2.754.499,45	103.557,75	20.658,75	82.899,00	2.671.600,44
18	2.671.600,44	103.557,75	20.037,00	83.520,75	2.588.079,70
19	2.588.079,70	103.557,75	19.410,60	84.147,15	2.503.932,54
20	2.503.932,54	103.557,75	18.779,49	84.778,26	2.419.154,29
21	2.419.154,29	103.557,75	18.143,66	85.414,09	2.333.740,19
22	2.333.740,19	103.557,75	17.503,05	86.054,70	2.247.685,50
23	2.247.685,50	103.557,75	16.857,64	86.700,11	2.160.985,39
24	2.160.985,39	103.557,75	16.207,39	87.350,36	2.073.635,03
25	2.073.635,03	103.557,75	15.552,26	88.005,49	1.985.629,54
26	1.985.629,54	103.557,75	14.892,22	88.665,53	1.896.964,01
27	1.896.964,01	103.557,75	14.227,23	89.330,52	1.807.633,49
28	1.807.633,49	103.557,75	13.557,25	90.000,50	1.717.632,99

29	1.717.632,99	103.557,75	12.882,25	90.675,50	1.626.957,49
30	1.626.957,49	103.557,75	12.202,18	91.355,57	1.535.601,92
31	1.535.601,92	103.557,75	11.517,01	92.040,74	1.443.561,19
32	1.443.561,19	103.557,75	10.826,71	92.731,04	1.350.830,15
33	1.350.830,15	103.557,75	10.131,23	93.426,52	1.257.403,62
34	1.257.403,62	103.557,75	9.430,53	94.127,22	1.163.276,40
35	1.163.276,40	103.557,75	8.724,57	94.833,18	1.068.443,22
36	1.068.443,22	103.557,75	8.013,32	95.544,43	972.898,80
37	972.898,80	103.557,75	7.296,74	96.261,01	876.637,79
38	876.637,79	103.557,75	6.574,78	96.982,97	779.654,82
39	779.654,82	103.557,75	5.847,41	97.710,34	681.944,48
40	681.944,48	103.557,75	5.114,58	98.443,17	583.501,31
41	583.501,31	103.557,75	4.376,26	99.181,49	484.319,82
42	484.319,82	103.557,75	3.632,40	99.925,35	384.394,47
43	384.394,47	103.557,75	2.882,96	100.674,79	283.719,68
44	283.719,68	103.557,75	2.127,90	101.429,85	182.289,83
45	182.289,83	103.557,75	1.367,17	102.190,58	80.099,25
46	80.099,25	80.700,00	600,74	80.099,26	-
Renter i alt			740.798,75		

Bilag 6)

Folketingets Skatteudvalg
Christiansborg
1240 København K

8. september 2014

L 200 - Forslag til lov om ændring af virksomhedsskatteloven (Indgreb mod utilsigtet udnyttelse af virksomhedsordningen ved indskud af privat gæld m.v.)

Skatteministeren har den 03. september 2014 kl.16.16 fremsat ændringsforslag til L 200 (FT 2013/14). Herudover er der fremsat nyt ændringsforslag d. 8. september 2014. Lovforslaget skal vedtages d. 9. september 2014.

FSR finder det først og fremmest retssikkerhedsmæssigt stærkt betænkeligt, at der efterlades så lidt tid til en gennemgang af ændringsforslaget, der indeholder mange væsentlige ændringer af lovforslaget, herunder at der dagen før den planlagte vedtagelse fremsættes endnu et ændringsforslag med mange justeringer til det d. 3. september 2014 allerede fremsatte ændringsforslag. Det forekommer helt ubegrundet, at der skal være et sådant hastværk, men derved opnås i hvert fald, at en kvalificeret debat om de mange sidste øjeblikke ændringer, inden vedtagelse udelukkes effektivt. Det er efter FSRs opfattelse særdeles kritisabelt, at vedtagelsen af forslaget ikke udskydes, når der fremsættes ændringsforslag så tæt på vedtagelsesdatoen, navnlig når der ikke er nogen reel begrundelse for dette hastværk.

Indskudskonto

Det er fortsat FSRs opfattelse, at det er tilstrækkeligt til at håndhæve formålet med indgrebet, at opsparing tillades, når indskudskontoen er positiv ved indkomstårets udgang, i hvert fald hvis dette skyldes, at en del af årets overskud er indskudt på indskudskontoen, som dermed er blevet positiv. Ministeriets argumenter for, at man ikke vil imødekomme dette, forekommer ikke korrekte og kan i hvert fald ikke på nogen måde begrunde, at man ikke vil lytte til forbedringsforslag til lovforslaget. Henvisningen til Højesteretsdommen i U1998.254H, som ministeriet bruger som begrundelse viser netop, at der allerede med de gældende regler ikke kan ske misbrug af virksomhedsordningen som påstået af ministeriet. Højesteret afgjorde netop i den nævnte dom, at en skatteyder ikke kan misbruge virksomhedsordningen ved at medtage privat gæld i starten af indkomståret og udtage den private gæld igen inden slutningen af indkomståret. Henvisningen til Højesteretsdommen i U1998.254H tjener derfor

FSR – danske revisorer
Kronprinsessegade 8
DK - 1306 København K

Telefon +45 3393 9191
fsr@fsr.dk
www.fsr.dk

CVR. 55 09 72 16
Danske Bank
Reg. 9541
Konto nr. 2500102295

snarere til at dokumentere, at en positiv indskudskonto ved årets udgang burde være tilstrækkeligt.

Side 2

Sikkerhedsstillelse anses for hævet særskilt og tillægges virksomhedens overskud

Blandt andet i høringsskemaet er det under kommentarerne til FSRs bemærkninger på side 34 af 51 oplyst, at *"Det vil blive præciseret i et ændringsforslag, at når en sikkerhedsstillelse anses for overført, sker dette udenfor den almindelige hæverækkefølge, ved at et tilsvarende beløb tillægges virksomhedens overskud som anses for hævet af den skattepligtige."* Den lovtekst der var allerede i det oprindelige (og fremsatte) lovforslag, er dog ikke reelt ændret på dette punkt.

Efter FSRs opfattelse vil retsvirkningen af en vedtagelse af lovforslaget, som det ser ud i dag efter fremsættelsen af diverse ændringsforslag og til trods for det, der er anført i høringsskemaet som svar til FSRs høringssvar være, at hvis f.eks. 500 tkr. anses for hævet som følge af sikkerhedsstillelse for privat gæld, forøges de samlede hævninger for året med 500 tkr. Dette betyder, at hvis årets overskud er f.eks. 2 mio. kr. og skatteyderen i øvrigt har hævet 500 tkr. til privatforbrug, så vil overskudsdisponeringen i virksomheden se således ud (af nemhedsgrunde regnes med en virksomhedsskat på 25%):

Overskud af virksomhed	2.000.000
Hævet kontant	500.000
Anset for hævet (sikkerhed for privat gæld)	500.000
Opsparing i virksomheden	1.000.000

Da virksomhedsskat ikke indgår i ovenstående jf. § 5 stk. 3 vil det opsparede overskud inkl. virksomhedsskat være 1.333.333 kr., heraf udgør virksomhedsskat 333.333 kr., der ligesom det resterende overskud på 666.667 kr. er hævet således at der i alt er hævet 1.000.000 kr.

Da der ikke er foreslået ændringer til virksomhedsskattelovens § 5 kan der, så vidt FSR ser de foreslåede ændringer, ikke være tvivl om, at ovenstående illustrerer effekten af reglerne, som de er foreslået. Det er ikke tilstrækkeligt til at fravige de udtrykkelige regler om hævninger efter virksomhedsskattelovens § 5, at der forskellige steder, herunder i bemærkninger til et ændringsforslag til en anden bestemmelse, der i øvrigt ikke ændres på dette punkt anføres noget om hævning udenfor den lovhjemlede hæverækkefølge.

I overensstemmelse med hensigten med indgrebet kan en virksomhedsejer således ikke ustraffet stille sikkerhed for privat gæld med virksomhedens aktiver, idet sikkerhedsstillelsen eller evt. den private gæld, hvis denne er lavere, anses for hævet og i eksemplet gennemtvinges en tilsvarende beskatning af årets overskud eller evt. et opsparet overskud. Men der er ikke, som tilkendegivet i bemærkningerne til FSRs høringssvar og i bemærkningerne til ændringsforslaget, foreslået lovregler, der giver hjemmel til, at det beløb, der skal beskattes som følge af sikkerhedsstillelse for privat gæld, hæves udenom den almindelige hæverækkefølge eller at dette beløb tillægges virksomhedens overskud, hvilket også ville være at skyde langt over målet. FSR anser de foreslåede regler for fuldt tilstrækkelige til at imødegå uønsket sikkerhedsstillelse for privat gæld. Hvis eksempelvis en skatteyder ikke har noget overskud og heller ikke opsparet overskud, er der ikke vundet noget ved at anvende virksomhedsordningen, og derfor skal man heller ikke i denne situation, skyde myg med kanoner. Hvis en skatteyder i en sådan situation alligevel anvender aktiver fra virksomheden som sikkerhed for privat gæld, og af hensyn til en eller anden meget beskedent fordel eller for ikke at bryde kontinuiteten vælger at fortsætte under virksomhedsordningen, har de foreslåede regler om, at sikkerhedsstillelse for privat gæld anses for hævet, den effekt at muligheden for fremtidig opsparing til lav foreløbig skat skydes yderligere ud i fremtiden.

Det som ministeriet anfører i det citerede og f. eks. i svaret på spørgsmål 36 er skudt så langt over målet, at langt de fleste virksomhedsejere, som ville blive ramt blot ville undlade at anvende virksomhedsordningen for det pågældende år. Ministeriet anfører rent faktisk, at en virksomhedsejer, hvis han stiller sikkerhed for privat gæld skal beskattes to gange af en indkomst, som virksomheden kun har en gang, og at det let kan undgås ved at undlade at stille virksomhedens aktiver som sikkerhed for privat gæld. Det er imidlertid også angivet i forarbejderne, at der i visse situationer kan være tvivl om, der er stillet sikkerhed for privat gæld eller om der f.eks. er tale om sikkerhedsstillelse som led i en sædvanlig forretningsmæssig disposition.

Hvis en virksomhedsejer har stillet sikkerhed på f.eks. 1 mio. kr. for eksempelvis tredjemands gæld som led i en forretningsmæssig disposition og dette efterfølgende underkendes at SKAT, så betyder det ministeriet anfører i f.eks. svaret på spørgsmål 36, at virksomhedsejeren skal beskattes af 1 mio. kr., som virksomheden aldrig har tjent og heller aldrig kommer til at tjene. Alt overskud beskattes jo i forvejen i både virksomheden og hos personen, når overskuddet rent faktisk hæves. Ministeriets udsagn medfører i øvrigt i alle tilfælde, at

virksomhedsejere vil blive beskattet af virksomhedens overskud i hele virksomhedens levetid med tillæg af alle beløb, som måtte blive anset for hævet som følge af sikkerhedsstillelse for privat gæld.

Side 4

Der er således efter FSRs opfattelse et fuldt dækkende værn mod misbrug af virksomhedsordningen med de foreslåede regler, hvor en virksomhedsejer beskattes fremrykket af eventuelle beløb, der anses for sikkerhedsstillelse for privat gæld, uden at der dog sker beskatning af mere end virksomhedens samlede overskud i hele virksomhedens levetid.

Bruttoprincippet

I ministeriets svar på FSRs bemærkninger på side 35 af 51 er der om den situation, hvor en fast ejendom overgår fra privat anvendelse til fuldt erhvervsmæssig anvendelse henvist til kommentarerne til henvendelsen fra Dansk Erhverv. Om situationen er det i kommentarerne til Dansk Erhverv side 13 af 51 anført: *”Tvangsindskud” af en ejendom i en eksisterende virksomhedsordning, er en konsekvens af, at flere virksomheder i relation til virksomhedsordningen anses for én virksomhed. I det omfang, den selvstændigt erhvervsdrivende **vælger alene at indskyde ejendommen**, hvor der er stillet sikkerhed for privat gæld, vil dette indebære, at et beløb anses for overført, jf. lovforslaget. Se i øvrigt kommentarerne til bemærkningerne fra AgroSkat”* (vores fremhævelse).

AgroSkat foreslår ligesom FSR, at der i de specielle situationer gives mulighed for at bruge et nettoprincip. Til dette svarer ministeriet på side 5 af 51: *”Der vil i det konkrete tilfælde være tale om, at et aktiv omfattet af virksomhedsordningen **er stillet til sikkerhed for privat gæld**. Der ses ikke at være grundlag for at behandle denne situation anderledes end andre tilfælde omfattet af lovforslaget. Indskud af gæld i forbindelse med overførsel af ejendommen vil derfor fortsat anses for at være en hævning i hæverækkefølgen.”* (Vores fremhævelse).

FSR antager, at ministeriet i denne sammenhang har misforstået FSRs spørgsmål, hvor problemet er omtalt således:

”Hvis en person, der driver virksomhed i virksomhedsordningen, f. eks. flytter til et nyt hus, men ikke kan sælge sit hidtidige hus og derfor lejer dette ud, tvinges skatteyderen til at tage det udlejede hus med i sin virksomhedsordning. En sådan situation giver allerede inden lovforslaget problemer.

Praksis på området er uhensigtsmæssig, idet huset skal medtages i virksomhedsskatteordningen, men den tilhørende gæld kan ikke medtages i virksomhedsordningen, uden at dette anses for en hævnning svarende til gældens størrelse. Dette er gældende ret allerede i dag, og gælder uanset, at hele gælden må anses for erhvervsmæssig, idet huset netop udlejes erhvervsmæssigt.

Side 5

Denne situation burde der reparerer på via lovgivningen, men med det fremlagte lovforslag bliver situationen endnu værre. Hidtil har man kunnet undgå at anse gælden i huset for hævet ved at holde denne gæld udenfor virksomhedsordningen som "privat" gæld med begrænset fradragsværdi, men med lovforslaget vil det forhold, at huset, som fortsat tvinges ind i virksomhedsordningen, stilles til sikkerhed for gælden udenfor virksomhedsordningen, betyde at et beløb svarende til gælden anses for hævet. Dette er konsekvensen, uanset at gælden i dette tilfælde ikke kan anses for privat, men tværtimod klart er erhvervsmæssig."

Med de justeringer der er foreslået, herunder vedrørende sikkerhedsstillelse som led i en sædvanlig forretningsmæssig disposition, antager FSR, at problemet er løst, idet det er oplagt, at der ikke i det omtalte eksempel er tale om, at der stilles sikkerhed for privat gæld. Gælden i det hus der nu udlejes erhvervsmæssigt, er jo netop dermed erhvervsmæssig og må vel i det mindste opfylde betingelsen om, at der er tale om en sædvanlig forretningsmæssig disposition. Dette bedes bekræftet. Men uanset dette bemærker FSR, at det generelle problem i den omtalte situation med "bruttoprincippet" ikke er løst med nærværende lovforslag.

Blandet benyttede ejendomme

FSR forstår den foreslåede tilføjelse til virksomhedsskatteovens § 10 fra ændringsforslaget af 3. september 2014, således at det også for de skatteydere, der allerede inden d. 10. juni 2014 havde givet sikkerhed for privat gæld i en blandet benyttet ejendom, gælder at tidspunktet for, hvornår det skal måles, hvorvidt værdien af ejendommen overstiger gælden, skal være på det tidspunkt, hvor der blev givet pant i ejendommen. Kan ministeriet bekræfte dette?

Dette også selvom pantsætningen i mange tilfælde vil være sket for mange år siden?

Nulstilling af negativ indskudskonto

Side 6

FSR hører gerne, hvilke dokumentationskrav ministeriet forestiller sig, at en skatteyder skal kunne opfylde, navnlig taget i betragtning af, at der kan være tale om forhold, der går mange år tilbage.

Såfremt der er spørgsmål i forbindelse med ovenstående, står foreningen naturligvis gerne til rådighed med en uddybning heraf.

Med venlig hilsen

John Bygholm
formand for skatteudvalget

Mette Bøgh Larsen
chefkonsulent